

மு க வு ரை.

வடமொழிச்சிவஞானபோதவியாக்கியானம் என்னும் சிவாக்கிரமா பாஷியத் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் ஸ்ரீமத் சிவப்பிரகாசபண்டிதரவர்கள் தாமியற்றத்தொடங்கிய மொழிபெயர்ப்பு முற்றுப்பெறுதற்குமுன் சிவபத மடைந்துவிட்டமையால் வேறு வடமொழிவல்லுநரைக்கொண்டு எஞ்சியபா கத்தையும் மொழிபெயர்ப்பித்து அச்சிடத்தொடங்கின் காலம் மிகரிட்டிக்கு மெனக்கருதி முதற்சூத்திரத்தையும், அதன் வியாக்கியானத்தையும், அவ்வியாக் கியானமொழிபெயர்ப்பையும் யாவர்க்கும்பயன்படுமாறு முன்னர் அச்சிடு வித்தேன். ஏனைச்சூத்திரங்களின் வியாக்கியானத்தையும் வடமொழிவல்லு நரைக்கொண்டு மொழிபெயர்ப்பித்து இவ்வாறே தனித்தனி சூத்திரமும், வியாக்கியானமும், மொழிபெயர்ப்புமாக அச்சிட்டிடுவெளிப்படுத்துவேன்.

இச்சிவாக்கிரமாபாஷியமொழிபெயர்ப்பு என்கருத்தின்படி முழுதும் முற்றுப்பெறுமையால் இப்பொழுது அப்பாஷியத்தைப்பற்றியும் பாஷிய கருத்தாவைப்பற்றியும் யாதுமெழுதாது விடுத்தேன். மொழிபெயர்ப்பு முற்றியபின்னர் எழுதிவெளிப்படுத்துவேன். இந்நூல் விசேடத்தைப்பற்றித் திராவிடமாபாடியத்தின் முகவுரையில் விரித்தெழுதியிருக்கின்றேன்; அதனை ஆண்டுக்காண்க. இப்புத்தகத்தால் இலாபம்கிடைக்குமாயின் அது சிவாக்கிர யோசிகள் திருக்கோயிற்றிருப்பணிக்கே செலவுசெய்யப்படும்.

திராவிடமாபாடியம் அச்சிட்டபின்னர்க் கிடைத்த தென்மொழிச்சிவ ஞானபோதத்து இரண்டாஞ் சூத்திரத்து மூன்றாமதிகரணத்துத் திராவிட மாபாடியம் இன்னும் என்மாட்டிருந்து சென்முதலியவற்றால் சிதைவுறின் பின்னர்க் கிடைத்தலரிதென்னு மச்சத்தால் இரண்டாம் பதிப்பைநோக்கிக் காலதாமதம் செய்யாமல் அதனையும் இப்பொழுது அச்சிட்டிடுப் பலர்க்கும் பயன்படும்பொருட்டு இதன் இறுதியில் சேர்த்திருக்கின்றேன்.

பழைய காகிதவிலை பைண்டுக்கூலி முதலியவற்றைநோக்கின் எழுபது பவுன் கிளேஸ்காகிதத்தில் அச்சிடப்பட்ட இப்புத்தகம் அனா 8 விலை பெறத் தக்கது; தற்காலக் காகிதவிலை பைண்டுக்கூலி முதலியவற்றைநோக்கின் ரூபா 1. அனா 8 விலைபெறத்தக்கது; அங்ஙனமாகவும்; திராவிடமாபாடியம் தேவா ரத்திருமுறை முதலியன அச்சிட்டமையால் நேர்ந்த பதினாறாம் ரூபா நஷ்டத்தையும் கருதாமல் யாவரும் வாங்கவேண்டுமென்னும் கருத்தால் ஒரு ரூபா விலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. காகிதமுதலியன மலிந்த முன்னையாளில்

முப்பதுபவுன்காகிதத்தில் சற்றேறக்குறைய இவ்வளவுபாரத்தில் அச்சிடப் பட்ட சிவசமவாதமறுப்புமுதலிய புத்தகங்கட்கு ஒரு ரூபா விலை ஏற்படுத்தப்பட்டிருத்தலை அறிந்த தமிழிமானிகளும் சைவாபிமானிகளும் ஆகிய அன்பர்யாவரும் இவ்விலை இப்போதை நிலைமைக்கு மிகவும் அற்பமென வுணர்ந்தின்புறுவார்கள் என்பதற்சந்தேகமில்லை. இதுபற்றி இத்துணை விரித்து எழுதியதெற்றுக்கெனின், திராவிடமாபாடியம் இரண்டு ரூபாவாக விற்பனையின் இவ்விலைகுறித்துப் பலரும் பலதலையாய உணர்ச்சிகொள்ளாமைப் பொருட்டென்றுணர்க.

திராவிடமாபாடியமுதலியவற்றால் நேர்ந்த நஷ்டம்பற்றி யான் பரிசோதித்த வைத்திருக்கும் நூல்களும் எழுதிவைத்திருக்கும் நூல் உரைகளும் இதுவரை அச்சிடப்படவில்லை. யான் அடையும் நட்டம் எனக்கன்று; மேலேசுட்டப்பட்ட அன்பர்கட்கேயாம். ஆகலான் அது நிகழ்வொட்டாமற் பரிகரித்து அந்நூலுரைகளை அச்சிடுவித்தின்புறுதல் அவர்கள் கடப்பாடென்ப தியான் சொல்லவும்வேண்டுமா?

இங்ஙனம்,
சுவாமிநாதபண்டிதர்.

பிரதிகள் தந்தபெரியார்.

சூரன்கோயிலாதினத்து ஸ்ரீஸுரீ, மகாசந்நிதானம். பிரதி-1, இது பூர்த்தியாகப் பனையேட்டில் எழுதப்பட்டது.

திருவண்ணாமலையாதினத்து ஸ்ரீமத், அம்பலவாணத்தம்பிரான் சுவாமிகள். பிரதி-1, இது ஒன்பதாம் சூத்திரம்வரை காகிதத்திலெழுதப் பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீவஜ்ஜா நமோயக்ஷாநம்.

சிவஞானபோத

வியாக்கியானமும்மொழிபெயர்ப்பும்.

ஸ்ரீஜிவாஹுபொதீந்திர வாரூதாஃ ஸுவஸுப்ய
 வுராகுரிஷிவஜாந வொயம். மாரூதிகேசதஃ॥

மொழிபெயர்ப்பு.

ஏன்று சிவாக்கிர யோகீந் திரஞன்
ஒருறு சிறுவர்க் குணர்வினி துதிப்பப்
புகல்சிவ ஞான போத முரைப்பன்
தகவுறு சற்குரு தந்தவா னையினே.

வினா எண் 10: கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குத் தயவு செய்து பதிலளிப்பாரா?

மொழிபெயர்ப்பு.

தூய்யசீர் விச்சுவேச் சுரசிவா சிரியரை
மெய்யுறு சதாசிவ வியனார் குருவினை
எழிலுறு சிவாக்கிர யோகிதாண் மலரைப்
பழிதப் நாளும் பணிசுது நன்றே.

ஸங்கெடுவெனெவ தத்ராஜன் வுரவூரயாடி ஸவிலுரர்|
 வுரவூரவெறு தாடிவெடுராசீம் பரிவாடுமுரநஹம் ஸதாம்செடி||

மொழிபெயர்ப்பு.

பன்னிரு சுலோகமும் பகருரை சுருக்கமா
முன்ன ருரைத்து முறைமுறை பின்னர்
மையிலாக் கலைஞர் மகிழற விரிவுரை
செய்தவ னம்ம சிவாக்கிர னானே.

க. ஸ்ரீதி, விவிய கூஸுலி ஸௌரஹ ஹோகாசுலு உஹரீகநிவ
 றெஹெ, சுயி ஸ்ரீத ஹாஸஹ்_வவதயா ரஹி_வதொவி கெகாணீதல
 ஸஞாந ப்ரதிஸி_வவதயா ஸஹா_வயெரிவ வக்ஷாரெணெ சுநொ
 சுஹ நிவ_வஹெ வரிமதெ,

உ. ஸாபக் ஸப்ரஹ யவஹித ஹாஸஹ்_வவதயா சுரவிந்ஸயா
 வவி சுடகொஹ்த ஹி_வகாங்கா_வர வவ_வணா_வலி_வர_வஹொ_வது_வத ஹரிணா_வஹ
 ஸங்கா_வ சுஹா_வயதி,

ங. சுதிஸுஹதயா ஸநிவாவி வுநாரக வுந விநொகூரீந
 வா_வகா_வவ ஹவந வுதா_வநெ, நேர_வ வுஷ_வ ஸீர_வ ஸிவரா_வயரீ_வணெ
 கெகொ_வலெ,

ச. ஸா_வஜீரயா_வஸா_வர_வவ வட_வவு_வக்ஷ_வதெ, லி_வவ_வவி_வஹா_வஸ_வநா_வர_வத
 ஹ_வ வீரா_வஸ_வந_வஸ_வ ம_வமா_வயா_வர_வ வ_வந_வ வ_வத_வ வ_வஸ_வஜீ_வட_வக_வரா_வவ_வ தி_வணெ
 த_வ ர_வத_வவ_வதி_வத_வக_வட_வஹ_வ ந_வத_வக_வண_வ ஸ_வஹ_வய_வஜெ_வக_வட_வவீ_வத_வ தி_வஸ_வத_வய_வதி
 வ_வர_வத_வ வ_வர_வா_வவ_வர_வத_வ ஸீ_வக_வர_வவா_வண_வ ஹ_வஸ_வர_வத_வத_வவி_வத_வ வி_வத_வ ஹ_வர_வவ_வ
 வ_வத_வக_வவ_வர_வ ஹ_வத_வவி_வத_வ ஹ_வரி_வஸ_வஜெ_வந_வரா_வதி_வ ஹ_வவீ_வத_வ
 ஸ_வக_வத_வ ஸ_வவி_வத_வண_வலி_வவி_வத_வ வி_வத_வ ஹ_வவ_வதி_வ ஹ_வத_வஹெ_வர_வத_வ ஸ_வரீ_வரி_வணீ_வலி_வத_வ
 ஹ_வவி_வத_வ சு_வரா_வலி_வத_வக_வத_வக_வக_வர_வ வ_வக_வக_வக_வஸ_வத_வய_வர_வத_வ ஹ_வத_வக_வ ஹ_வத_வத_வ
 ஸ_வவி_வத_வ ந_வத_வ ர_வத_வவ_வத_வ ஹ_வத_வவ_வத_வ ஸ்ரீ_வக_வணெ_வஸ_வர_வத_வ,

டு. மஹா_வய_வர_வ ஜீ_வட_வவ_வணெ_வந_வ ஜீ_வணீ_வத_வ க_வக_வக_வண_வ வ_வர_வஸ_வ ஜீ_வம
 ஹெ_வத_வ க_வக_வக_வரி_வக_வய_வர_வ ஹ_வர_வஸ_வவ_வரி_வய_வத_வ ஹ_வர_வஸ_வண_வ ஹ_வத_வவி_வத_வ
 க_வர_வண_வநி_வயி_வ சு_வவ_வர_வவ_வர_வதெ_வஸ_வர_வத_வ ந_வக_வகெ_வஸ_வர_வத_வ, ஹ_வத_வக_வக_வண_வத_வய_வவ_வ
 வ_வத_வக_வ ஸ_வர_வவ_வத_வத_வ த_வர_வத_வஸ_வவ_வர_வத_வ ஹ_வண_வஜீ,

சு. ஹெ_வஹெ_வவ ஜ_வம_வஹ_வய_வ ஸ_வவ_வத_வ க_வர_வண_வநி_வயெ_வ நி_வவி_வர_வம_வஜீ
 ஸ_வர_வர_வய_வத_வ ஸ்ரீ_வத_வத_வத_வத_வத_வத_வ ஸ்ர_வஹெ_வந_வ ஹ_வரி_வவ_வதி_வத_வ வ_வர_வத_வர_வவி_வத_வ
 ஹ_வக_வவ_வத_வ ஹ_வக_வவ_வர_வய_வத_வ வ_வஸ_வவ_வர_வஸ_வ வி_வநீ_வர_வவ_வக_வ சு_வஹெ_வத_வத_வ ஸீ_வக_வத_வர_வய_வக_வ
 சு_வவி_வத_வ ஜ_வம_வஹ_வர_வ ஸ_வர_வதி_வ ஹ_வஸீ_வத_வ ஹ_வஸீ_வத_வ ஹ_வதி_வ ஸ_வக_வக_வ,

க. மகிமையுடையதும், பலவகை மலர்களின் நறுமண ஆசையாற் செறிந்த வண்டுக்கூட்டங்களையுடையனவாய், கீழ்நின்ற சூரியவிம்பத்தனவாத லின் நிழலற்றனவாயினும், தரையிற் சங்கிரமித்த பிரதிவிம்பங்களையுடையன வாதலின் நிழலுடையனபோலக் காணப்படுவனவாய் உள்ள மாக்குழாங்களாற் சூழப்பட்டதும்,

உ. வளருகின்ற தனதொளியினால் வெள்ளையாக்கப்பட்ட சூரியவிம்பத் தையுடையதாகலால் அச்சூரியனிலேயும், சாரலின்முனைத்த தருப்பைமுனைக் களைக் கடிக்கும் விருப்பால் விட்டோடிய மான்களங்கத்தினனாய் சந்திரனென் னும் எண்ணத்தை உண்டாக்குவதும்,

௩. மிகத்தெளிந்ததாதலாலே, தன்கண்ணுறையுந் தேவர்கூட்டங்க ளாற் காணப்படுகின்ற பாதாளபுவரங்களிற் சம்பவங்களையுடையதும், மேரு கிரிப்புறத்துச்சிச் சிகரமாளும் ஆகிய கைலாசத்திலே,

சு. சத்தமாயாஸ்வரூபமான ஆலமரத்தின் அடியிலே, திவ்விய சிங்கா சனத்திலிவரந்தவரும், வீராசனத்திலமர்ந்தவரும், கங்கையைத் தரித்தவரும், சந்திரசேகரரும், பொற்சடைமுடியினரும், முக்கண்ணரும், மணிபுனைதோட் டினரும், நீலகண்டரும், வெண்பூணூலினரும், திரிசூல அக்கினி வாத வியாக் கியான முத்திரைகள்கொண்ட கைகளையுடையரும், திருநீறுபூசிய திருமேனி யினரும், புலித்தோலாடையினரும், திவ்விய அணிகளால் விளங்கினவரும், அரிபிரமேந்திராதியரார் சேவிக்கப்பட்டவரும், இருடிகணங்களனைவராலும் வந்திக்கப்பட்டவரும், உருவுடைய மறைகளாலும் உருவினவாகிய எண் ணெண்கலைகளாலும் நெடுங்கணக்குவரிநிரைகளாலும் துதிக்கப்படுகின்றவரும், வேதாந்தவேத்தியரும், சச்சிதாநந்தரூபரும், பகவானும் ஆகிய சிறீகண்ட பெருமானே,

ரு. கங்கையைத்தரித்தவரும், பிறைபுனைசடையினரும், கருமிடற்றின ரும், மழுவும் மானும் பிரம்பும் சுரிகையுந் தரித்தவரும், திவ்விய வஸ்திரமுடித் தவரும், திவ்விய அணிகளார் சிறந்தவரும், கருணாநிதியும், அபரபரமேசுவர ரும் ஆகிய நந்திகேசுவரர், மும்முறை வலஞ்செய்தன் முன்னாகச் சாஷ்டாங்க மாகப் பன்னிரண்டோதம் நமஸ்கரித்து,

சு. தேவதேவரே! உலகமுதல்வரே! முற்றறிவரே! அருளுக்குறையு ளே! ஆகமமனைத்தினுந் தெளிபொருளாயினீர்! நிலை தோற்றக் கேடுகளின் அதிபரே! அரிபிரமேந்திரர் வழிபடு பதமலருடையீர்! அடியார்க்கன்பரே! அடி யர்வயப்படுபவரே! பசுபாசந்துடைப்பவரே! அத்துவைதமுத்தி கொடுப்ப வரே! சகலலோககுருவே! சுவாமீ! அருளுக அருளுக என்று துதித்து,

எ. சுநாழி லொவூத விதிபாஸகீ நாம் ஜநநரீரண வரவராகுலித விதீநாநாம் சுபரபயஷாந் சுதிவிஹூதாவாதாபுதீத வரவரவிருஐரபாடொருக நிமராமரி ப்ராரணைதிஹாவாழியிமராமாடொவநாஸபிபாநாம் வஸூநாம் சுநுமு ஹரப சுபுபுசு.

அ. ஹவநு? ஜமசு கீநாழி உத ஸாழி? ஸாழிகெவகி கிம் ஸாவாவிசு சுபவா ஸதெஹதூக? ஸதெஹதூககெவகி காவகரிபாழிரேதுஹதூக? சூஹாவலிகி ஹதநஹதூக? ஹதநஹதூககெவகி கிம் ஸவாரரிஹதூக? சுபவா தததவாஹ ரூதெஹதூக? உத சுநாழிரேதுஹதூக?

க. சுநாழிரேதுஹதூககெவகி கிரெநகர நாழிரேதுஹதூக? சூஹாவலிகி தாழிரெஸகெஹதூக?

க. தாழிரெஸகெஹதூககெவகி தவரூநாழிரூவெ ஹிரணுமஹாழிரெகெவ கிம் ப்ராரண? கிஹ ருக்ஷண? கிஹ நாசி தவரூ?

க. ஹரஸூ சுதூபகெவகி கிம் ஜமநிரபாவாநாந? சுபவா ஸெரவாநாந? ஸெரவாநாநகெவகி கிம் ஸூநெரூவாநாநக? சுபவா வரபாணவாநாநக? சூஹாவலிகி ப்ரபாநெரவாநாநக? சுபவா கெவத ரோபாவாநாநக? உத கெவதெஸுரெரவாநாநக? சூஹாவலிகி ரோபாவிஸிஷெஸுரெரவாநாநக?

க. தயா ஜமதூபி கிம் ஸவாத ரூவா? உதசூரஹரூவா? சுப விவதூரூவா? உத வரிணாரூவா? சுப காரணவரூஹரூவா? உத வுதூரூவா? வுதூரூவகெவகி கிம் ஜமதூபி கிரெநகரெகெவகி நாம்?

க. உத கிரெஸாவெக்ஷதயீநா? ஸாவெக்ஷதயீநகெவகி ரூபரூ கிம் ரூபா ஜமஸுஜதி? சுபவா ஸுபுயொஜநாழிஸூ? உத வரபுயொஜநாழிஸூ?

எ. அநாதியே மலத்தாற்றடுக்கப்பட்ட அறிவுதொழிலாற்றலினரும், பிறப்பிறப்புத்தொடர்பிற் கலங்கியமனத்தினரும், சிலவாழ்நாளினரும், மிக விரிந்த வழியினவாய் உணரப்படாதனவாய் ஒன்றோடொன்று மறுதலைப்பட்டபொருளினவாயுள்ள பலவாய வேதாகமபுராணேதிகாசாதிகள் கொள்ளும் பொருள்களைக்காணும் வலியிலருமாகிய பசுக்களுக்கு அருள்செய்யும்பொருட்டு வினாவலுற்றார்.

அ. பசவானே! உலகம் அநாதியா? ஆதியாயுளதா? ஆதியாயுளதாயவழியும் இயல்பானதா? அன்றி ஏதுவுடையதா? ஏதுவுடையதாயவழியும் காலங்கன்மமுதலியனமாத்திரமாகிய ஏதுவையுடையதா? அன்றிச் சேதனனாய ஏதுவையுடையதா? சேதனனாய ஏதுவையுடையதாயவழியும் உலகவாழ்க்கையினனாகிய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அவ்வக்கம்பமுடிவின் முத்திபெற்றவனாய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அநாதிமுத்தனாகிய ஏதுவையுடையதா?

சு. அநாதிமுத்தனாகிய ஏதுவையுடைத்தாயவழியும் பல அநாதிமுத்தராய ஏதுவையுடையதா? அன்றி அன்ன ஒருவராய ஏதுவையுடையதா?

க0. அன்ன ஒருவராய ஏதுவையுடையதாயவழியும் அவர் அநாதியாதற்கும், இரணியகருப்பன் முதலியவரின் வேறாதற்கும் பிரமாணம் என்னை? அவரது இலக்கணம் என்னை? அவர் பெயர் என்னை?

கக. அரன் கருத்தாவாயவழியும் உலகம் உபாதான்மில்லதா? அன்றி உபாதான்முள்ளதா? உபாதான்முள்ளதாயவழியும் குனியோபாதானத்ததா? அன்றிப் பரமானுபாதானத்ததா? அன்றிப் பிரகிருதியுபாதானத்ததா? அல்லது தனியே மாயோபாதானத்ததா? அன்றித் தனியே பதியுபாதானத்ததா? அன்றி மாயாவிசிட்டபதியுபாதானத்ததா?

கஉ. அங்கனம் உலககிருட்டி சங்காத்ரூபமா? அல்லது ஆரம்பரூபமா? இனிவிவர்த்தரூபமா? அன்றிப் பரிணாமரூபமா? அன்றிக் காரணசமுகரூபமா? அன்றி விருத்திரூபமா? விருத்திரூபமாயவழியும் உலககிருட்டி கருமம்வேண்டாப் பதிவயத்ததா?

கங. அன்றிக் கருமம்வேண்டும் அப்பதிவயத்ததா? கருமம்வேண்டும் அப்பதிவயத்ததாயவழியும் பதி வினையாட்டால் உலகத்தைச் சிருட்டிக்கின்றாரா? அன்றித் தம்பயன்குறித்தா? அன்றிப் பிறப்பயன்குறித்தா?

க௪. வராயுக்கெவி வுடுஷும் கிம் கரண ஸிவெக்ஷகம்? உத
கரண ஸிவெக்ஷகம்? கரணஸிவெக்ஷகெவி கிம் டெஹவ்யாவாரம்
கரணம்? கிம்வா ஐந்திரம்? உத சுதம் கரணம்? சுயவா தஜதேஷுவா ஸாரம்
ஹம்? சுயவா வுத்தூஷிகம்? சூஹொஷிசு கதே? சுயவா மிதும்? உத
ஸகிம்?

க௫. ஸடுக்ஷம் கரணகெவி ஸா கிசிநெகா? உத ஸகா? ஸக
கெவி ஸா கிம் ஸிடுவந ஸம்யகா? உத தஸிந ஸிடுவதா? ஸிடுவத
கெவி கிம் ஜயராவா? சுயவா டெவதந்ராவா?

க௬. தயா வாராவெவா ஜீவம் கிம் ஸாத்நம்? உத டெஹம்?
சுயவா ப்ராணவாயம்? உத ஐந்திராணி? சூஹொஷிசு சுதம் கரண
வமம்? சுயவா மயவிஜ்ஞாநம்? சூஹொஷிசு ஸநெஷாநம்?

க௭. சுந்ருகெவி கிம் ஜயம்? உத சுஜயம்? சுஜயகெவி கிசி
கதா? உத கதா? சுத்யுக்ஷெவி கிசிணம்? * சுய டெஹவாரிசாணம்?
சுயவா விஹம்? விஹகெவி கிடுகிம்? உத சுநெகம்? சுநெககெவி
கிம் ஸுதம் கிஹிஜ்ஞம்? உத ஸவம்ஜ்ஞம்? ஸவம்ஜ்ஞகெவி சுவஸாவந
கொவவதி கிம் ஜ்ஞாநாஹாஸ? உத டெஹவாரிசாணாஸ? சுயவா
தயாஸநயா? சூஹொஷிசு சுநிவம்வநீபாவிசுராவஸாஸ? உத சூணவ
தெஸாஸ?

க௮. டெஹவா டெஹகெவி ஸகிசிசுராவம்? சுயவா சூவா
ராவம்? சூவாராவகெவி டெஹதநொம் ஸம்ஸம்யம் கிம் ஸம்பொம
விஹக்ஷணம்? உத ஸம்பொமம்? ஸம்பொம ராவகெவி கிம் ஜநம்? உத
சுஜநம்?

க௯. தயாஜீவம் கிம் ப்ரதிவாஸம் ஹிஹம்? உத சுஹிஹம்? சுஹி
ஹகெவி கிம் சுஹிஹம், ஸகிபுசு? உத விஹிசு, ஸகிபுசு? விஹிசு
ஸகிபுசுகெவி கிசிநிசு? உதநிசு?

* சுய டெஹம் வரரிணம் என்றும் பாடம்.

கசு. பிறர்பொருட்டாயவழியுஞ் சிருட்டி கருவியை வேண்டாததா? அன்றிக் கருவியைவேண்டியதா? கருவியை வேண்டியவழியும் கருவியாவது உடம்பின்றொழிலா? அன்றி இந்திரியமா? அன்றி அந்தக்கரணமா? அல்லது அதன் தருமமாகிய இச்சையின்வேகமா? அன்றி விருத்திமுதலியவா? அன்றிக் கருமமா? அன்றி விர்துவா? அன்றிச் சத்தியா?

கரு. சத்தி கருவியாயவழியும் அதுபலவா? அன்றி ஒன்றா? ஒன்றாயவழியும் அது சிவபெருமானோடு கூடியதா? அன்றி அவரில் ஒற்றித்ததா? ஒற்றித்தவழியும் அது அசித்துவடிவினதா? அல்லது சித்துவடிவினதா?

கசு. அங்ஙனம்பிறர் எனப்பட்ட இயல்பினதாய சிவன் ஞானியமா? அன்றித் தேகமா? அல்லது பிராணவாயுவா? அன்றி இந்திரியங்களா? அன்றி அந்தக்கரணவருக்கமா? அன்றி ஒடுக்கவுணர்வா? அன்றி இவற்றின் வேறாய தொன்றா?

கள. வேறொன்றாயவழியும் அசித்தா? அன்றிச் சித்தா? சித்தாயவழியும் யாதொன்றைச் செய்யாதவனா? அன்றிச் செய்பவனா? செய்பவனாயவழியும் அணுவா? அன்றி மத்தியபரிமாணமுடையனா? அன்றி வியாபகனா? வியாபகனாயவழியும் ஒருவனா? அன்றி அநேகமா? அநேகமாயவழியும் தான்சிற்றறிவனா? அன்றி முற்றறிவனா? முற்றறிவனாயவழியும் ஐந்தவத்தைகளிற்படுதல் ஞானமின்மையாலா? அன்றிப் பொய்யாய ஞானத்தினாலா? அல்லது அதன் வாசனையாலா? அன்றி இனைத்தெனவுரைக்கலாகாத அவித்தையின்வசத்தினாலா? அன்றி ஆணவமலத்தினாலா?

கஅ. ஆணவமலம் ஏதுவாயவழியும் அது திரவியரூபமல்லாததா? அன்றித் திரவியரூபமா? திரவியரூபமாயவழியும் அம்மலத்துக்கும் ஆன்மாவுக்கும் உளதாயசம்பந்தம் சையோகத்தின் வேறானதா? அன்றிச் சையோகமா? சையோகமாயவழியும் உண்டாக்கப்படுவதா? அன்றி உண்டாக்கப்படாததா?

கசு. அங்ஙனமாயமலம் ஆன்மாக்கடோறும் வெவ்வேறானதா? அன்றி வேறாகாததா? வேறாகாதவழியும் விசித்திரசத்திகளோடு கூடாததா? அன்றி விசித்திரசத்திகளோடு கூடியதா? அவற்றோடு கூடியவழியும் அநித்தமா? அன்றி நித்தமா?

உ௦. தயா ஜீவ ஸ்தனூ? வரதனூவா? வாரதனூவா? தநிவ-பாஹக ராஸாஸாவாரா? கிம் கரணாதி ராவ? உத ஸத்யிரோத்ர? ததா ஸநித்யி? கிம் ஸாதீவ? உத ஸகிரோத்ர? சுயவா காய-புள நூ-வ்ய விஸிஷ்டாஸகி?

உ௧. தயா தாடிஸ? ஸிவ? கிம் ப்ரோணவ்யூதாதி ப்ரகாஸ? உத ஜாநஸூராவ? ஜாநஸூராவகெவி கிம் ஸவ-பூதநா சுஷ்யஸ? உத ஸூராவஜாநப்ரகாஸ? ஸூராவஜாநப்ரகாஸகெவி ஸகிம் ஜாநஸூராவ ரோத்ர? உத ஸ-வாராவெவா? யதா ஸ-வாராவ க்ஸம் ததாவி கஸ்ய ஸூராவ ஜாநப்ரகாஸ? ஜீவஸூராவ ஜாநப்ரகாஸகெவி தத்ர கிம் ப்ரோண? கிரோமஜீவன? உத வாரிஸெஷ்வாவி?

உ௨. தயா வஸ-வாஸபா? கிம் மக்ஷண? தயா-கௌ கிம் ஸாயநம் நாவ? உத சுஹி? யதாப்யூஸி ததா ததாயநம் கிம் கரோத்ர? உத ஜாநரோத்ர? சுயவா விசுஷ்டெநாஹய? சூஹோஸிசு ஸகே-விதம் தச? ஸகே-வ்யபெவி கிம் ஸாஸெந ஸகே-வ்ய? சுயவா சுமாம் மிஹாவெந? யதா சுமாம் மிஹாவெந ததாவி கிம் ஜாநஜே-ம? உத கரோ-? கரோ-ணோம்மகெவி கிம் ததாரா-வகாரக? உத ஸநித்யவெத்ராவகாரக?

உ௩. தயா கே-கிஹத-ஜா-நம் கிம் வஸ-ஸிவபொஹெ-பிவிஷயம்? உத சுஹெ-பிவிஷயகெவி தஹெ-த-ஹெ-த-ம-மாயுயமெந கிம் மெத்ரவணிகாநாஸெவ சுயிகார? உத வத-ண-பா-வி வண-பா-நா? யதா வத-வ-ண-பா-நா ததாவி கிம் ஸீ-ஸூ-உ-விஜயம் ப-கெந விஸெஷிதாநா? உத தெநாவிஸெஷிதாநா? ததா விஸெஷிதாநா சுயிகாரெவி கிம் ஸகிய விஸெஷ-ஃ-கா-வ-ஸ்ய-த-க-ஸ-க-ய-காரிவிஸெஷண கொ-ட-வ-நிவிஷ? உத தத்ர நிவிஷ? கிவிஸெஷி சுயிகாரகொடி நிவிஷ-ஃ-கா-யா-வி கிவிஸெஷிதாநாஸிகார? உத ஸகிநிவாதாதி விஸெஷிதாநா?

உ௦. அங்ஙனமாய சிவன் சுவதந்திரனா? பாதந்திரனா? பாதந்திரனாவழியும் அவனை நடத்துகிற இறைவனதுதொழில் புறக்கருவி முன்னாகக் கொள்ளுமியல்பினதா? அன்றிச் சன்னிதிமாத்திரமா? அப்போது சன்னிதியாவது சமீபித்திருத்தலா? அன்றிச் சத்திமாத்திரமா? அல்லது காரியத்தில் உன்முகப்படுதலுத்தசத்தியா?

உ௧. அங்ஙனமே அவ்வியல்பினராய சிவபெருமான் பிரமாணவிருத்தி முதலியவற்றால் விளக்கப்படுபவரா? அன்றி ஞானசொருபரா? ஞானசொருபராவழியும் எவ்வாற்றானுங்காணப்படாதவரா? அன்றிச் சொருபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவரா? சொருபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவராவழியும் அவர் ஞானசொருபிமாத்திரமா? அன்றிச் சுகருபியுமா? சுகருபியாதலுள்ளபொழுதும் யாருடைய சொருபஞானத்தால் விளக்கப்படுபவர்? சிவருடைய சொருபஞானத்தால் விளக்கப்படுதலுள்ளவழியும் ஆண்டுப் பிரமாணம் என்னை? ஆகமந்தானா? அன்றிப் பாரிசேஷமுமா?

உ௨. அங்ஙனமே பசுபாசங்களின் இலக்கணம் என்னை? அங்ஙனம் முத்திபெறுதலிற் சாதனம் இன்று? அன்றி உண்டா? உளதாயவழி அச்சாதனம் கருமமாத்திரந்தானா? அன்றி ஞானமாத்திரமா? அல்லது விகற்பமாக இரண்டுமா? அல்லது கூடிய அவ்விரண்டுமா? கூடுதற்கண்ணும் ஒத்தபடி கூடுதலா? அல்லது அங்க அங்கிபாவத்தினாலா? அங்கமுமங்கியுமாய்க் கூடுமவழியும் அங்கமாவது ஞானமா? அன்றிக் கருமமா? கருமம் அங்கமாயவழியும் அது கிட்ட உபகரிப்பதா? அன்றி ஒருங்குசேர்ந்து உபகரிப்பதா?

உ௩. அங்ஙனமே முத்திக்கேதுவாய ஞானம் பசுவுஞ் சிவனும் பேதமாதலை விஷயமாகவுடையதா? அன்றி அபேதமாதலை விஷயமாகவுடையதா? அபேதவிஷயமாவழியும் அதனேதுவான ஆகமங்கனையோதலில் அதிகாரம் மூவருணத்தார்க்குமேயா? அன்றி நால்வருணத்தார்க்குமா? நால்வருணத்தார்க்குமாயவழியும் பெண்களுஞ் சூத்திரரும் போலிப் பிராமணருமாதல் என்னுமடையடுத்தவர்க்குமா? அன்றி அவ்வடையடாதவர்க்கா? அங்ஙனம் அடாதவர்க்கே அதிகாரமாயவழியும் சமய விசேஷ தீக்ஷா சம்ஸ்காரமுடைமை அதிகாரியின் அடைமுகத்திற் புகுதலிலதா? அன்றி ஆண்டுப் புகுதலுடைத்தா? புகும்வழியும் அதிகாரமுகத்தடைந்த தீக்ஷையுளதாகும்வழியும் விசேஷமில்லாதவருக்கதிகாரமா? அன்றிச் சத்திரிபாதமுதலிய விசேஷமுடையவர்க்கே அதிகாரமா?

உச. தயா சூமாரியு- வீவார நுமெ ஸ்வணெ கிம் ஸயே வி
செஷ ஸம்ஸுதகூராத் தேகாரம்? உத நிவ-பாண டீக்ஷா ஸம்ஸுதகூ
ரேவி?

உரு. தயா டீக்ஷாயாம் கிம் மக்ஷணம்? கியனொ வா ஹேஷாம்? கா
த் ரொவயொமம்?

உசு. தயா சுமாதகூ ஸ்வந வண- வடி டீக்ஷாணாம் சுதி சுவா
னாஹேஷாம்? கீபீஸி வா ஸ-யிம்? சுயம் வா ஸ-யுள ஸத்ராபேவி ததத-
நஜ டெஹாடி நு-ததிம்? சுயநாம் வா கிம் மக்ஷணம்? சுயநாம் ஸ-யி டீக்ஷா
ஸ-யி வ்யவஹேஷாம் கிநிவ்யநாம்?

உஎ. தயா தேகி ப்ரஹ்ம தா மாராம் கிம் விஸிஷேஷா ஜீவம்? உத
ஸிவம்?

உஅ. தயா ஸாய நீவமதம் ஜ்ஞாநம் கிம் ஸாக்ஷாதார நுமெவே?
உத மாரமெஷா ஜ்ஞாநம் ஸாஷம் ஜ்ஞாநேவி? ஸாஷ ஜ்ஞாநஸூரவி த
கேவி கிம் தத-ததி நனா மக்ஷண வனவ வரதி தேகிம்? உத ஜீவநு-
வ்யயாநெந? வ்யயாநெவி கிம் ஜீவநு-கூலி சுத-வ்யவே நாவதி?
உத சுவி? தயா ஜீவநு-கூலி டெஹாவஸாநம் கிம் நிவ்யநம்? வாஸநா
நிவ்யநகே தஸூரம் க-தா நிவ்யதி? தயா ஹொமெந ப்ராஸ்ய
கே-ணம் க்ஷப சூமாரிநாம் கே-ணம் சுயம் சுத-ததி?

உக. தயா தேகி கிம் டெஹவிநாஸம்? உத ப்ரகூதி விவெகடி
ஸ-நெந வ-நுஷஸு ஸுநுவரிகே-ண சுஹஸாநாமேவம் கெவ
னம்? சுயவா ஜ்ஞாந ஸனதி விவெடி? உத சூகூனிகொ தே-வொமெடி?
சூ-ஹாஸிசு தயாவிபொ தே-வாநு-தாடி? கிம் வா ஸனதொ-
மெநம்? சுயவா மிகு ஸு-வாஸிவ்யதி? உத சுநிவ-வநீயா-
நிவ்யதி? கிம் வா ஸகூ ஸ-யிம்? சுயவா மாணாயி-
வதாடி வடி-வாடி? உத
வாராத் கிவிதம்? கிம் வா வாரதேஸிவா-
யிகு? சுயவா ஸிவ ஸாயாஜி?

உச. அங்ஙனமே ஆகமப்பொருளாராய்ச்சி என்னு மியல்பினதாய சி ர வணத்திலே சமயவிசேஷதீக்ஷாசம்ஸ்காரமுடைமைமாத்நிரமே அ தி க ர மாகுமா? அன்றி நிர்வாணதீக்ஷாசம்ஸ்காரமுடைமையுமா?

உரு. திசைகளின் இலக்கணம் என்னை? அதன்வகைகள் எத்தனை? அவ ற்றின் உபயோகம் எங்ஙனம்?

உக. இனிக் கலை, தத்துவம், புவனம், வர்ணம், பதம், மந்திரம் என்ப வற்றின் உள்வகைகள் எத்தனை? அவற்றின் சுத்தி எவ்வகையினது? சுத்தியுள் தாயவழியும் அவ்வப் புவநங்களிற்றோன்றுஞ் சரீரமுதலியன தோன்றுதொழி தல் எங்ஙனம்? அத்துவாக்களின் இலக்கணந்தான் என்னை? அத்துவாக்களுக் குச் சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்தம் என்னுங் குறிகள் யாதுகாரணத்தன?

உஎ. இனி முத்தியயருளுங்குரு விசேஷித்த சேவன? அன்றிச் சிவன?

உஅ. அம்முத்திக்குச் சாதனமான ஞானஞ் சாக்ஷாத்காரரூபமேயா? அன்றிக் குருவினுபதேசத்தாலாகிய சாத்தஞானமுமா? சாத்தஞானமும் அன்னதாயவழியும் அதன்றோற்றத்தோட்டுத்ததென்னும் இலக்கணத்ததா யே பரமமுத்தி ஆகுமா? அன்றிச் சேவன்முத்தி இடைப்படுதலால் ஆகுமா? இடைப்படுதலுள்ளவழியும் சேவன்முத்தனுக்குச் செயற்பாலதே இல்லே யா? அன்றி உண்டா? அங்ஙனம் சேவன்முத்தனுக்குத் தேகமிருத்தல் யாது காரணத்தால்? வாசனைகாரணமாதலால் எனில், அது நீங்குவது எங்ஙனம்? அங்ஙனம் போகத்தாற் பிரார்த்தகருமம் அழியுமாயின் ஆகாமியகருமங்கள் தோன்றுதொழிதல் எங்ஙனம்?

உக. இனி முத்தியாவது உடம்பழிதலா? அன்றிப் பிரகிருதியைவிடே கித்துக் காண்டலாற் புருஷன் சுவரூபமாத்நிரத்தினிற்றலென்னுங் கைவல்லிய மா? அன்றி ஞானத்தொடர்பினொழிபா? அன்றி மிகுந்த துக்க நீக்கமா? அல் லது அவ்விதப்பினதாய துக்கந் தோன்றாமையா? அல்லது இடையறாத மேற் செல்லுமையா? அல்லது நித்திய சுகவெளிப்பாடா? அன்றி இணைத்தென்று கூறப்படாத அவித்தைநீக்கமா? அன்றிச் சத்துவ அனுபவமா? அல்லது கணுதிபகித்துவ முதலிய பதங்களைப்பெறுதலா? அல்லது பரமான்மாவில் ஓடும்கலா? அன்றிப் பரமசிவனிலும் ஆதிக்கியமடைதலா? அல்லது திவசா யுச்சியமா?

கஉ. வாயுஜிவேகி கிம் சரிவமுண ஸந்தூணி ஸஜேததி ஸஜே
வெஸவ்ய ஸாவஜ்ஜாடிஜிவகீநாம் சுநுதஜெ ஹேதுகம் சரிவஸாஜே?
கயவா வரஜேரிவாதநாமிவகீ?

கக. தயா ஜேகூவாரபெ ஸாக்ஷாதாரெ கிஜ்ஜரம் ம ஸாயநம்?
கிம் வா ஷ்ஹிரம்மஸாயநம்?

கஉ. ஜேஹுது க்ஷயாநெகூரெவ வநெநெவா ஜிநிதம்; க்ஷிசு
ஸூஜ்ஜண வநெவாவாஜா நக்ஷஸு ப்ரதிவாடிநாசு; க்ஷிந்நாயாயாதி ப்ரதி
வாடிநாசு, க்ஷிசு சரிவஸாஜேவா ஜேகூக்ஷெந கயநாசு, க்ஷிநெவகூ
ஸு தயாக்ஷெந கயநாசு, க்ஷிஜ்ஜாயா வநவ ஜேகூக்ஷெநகூஸு
வெஸாயநாசு, வரது ஜ்ஜாநெவெஸு தயாக்ஷெவாயநாசு, க்ஷிசு
ஸூஜாயுநி தக்ஷத்ரயஸு வரது தக்ஷ வதுஷ்யஸு சுநுத்ர தத்
ஷக்ஷஸு க்ஷிபாநாசு, சுஸூஜாயுநிவ க்ஷிசு வாராஷ தக்ஷஸு ஸா
ஹிதெந சவரத்ர ததிநாகூதெந தக்ஷாநாம் மணநாசு, ததெத்ர
வ க்ஷிஜ்ஜேகூரணாநாம் வதுஷ்யஸு வரது த்ரிசுஸு கயநாசு,
க்ஷிசு ஹவநஸு வதுஷ்யஸு திசு திசு வஸு தயா க்ஷவரத்ர
வதுஷ்யஸு திசு திசு வஸு தயா வ்ரதிவாடிநாசு, க்ஷிசு வதுஷ்ய
த்ரயஸு சவரத்ர வதுஷ்யஸு க்ஷிபாநாசு, தயா வாராநாம்
க்ஷிசு த்ரிவிக்ஷஸு க்ஷிவாதுஷ்யஸு சுநுத்ர வ்ஷவிக்ஷஸு
வ்ரதிவாடிநாசு, க்ஷிஜ்ஜேகூஸு சுநுத்ர த்ரிசுஸு வரதெத்ரத்
திசுணஸு ப்ரதிவாடிநாசு.

கக. சுதொஸு வநெநெவஸு தத்ரயிகாராநாமாரொகூ வ
க்ஷாஹ வரித்ராநெந ஜேகூக்ஷெந ஜ்ஜாயஸு வாராஜிதக ரவிவஸு
க்ஷிபாநெந நிவ்ரதி: கத்ருவெதி:

கக. வ்ஷவம் விஸூஜாயக வவந ஸூஜ்ஜண ஜிநித ஸூரஜேஹுப்ர
வாஜாமத வாஜிவிப்ரதி வ்ஷிவ்ரம் உக்ஷயெஷ் வதி வஸு வஸு
வரவ வக்ஷண ப்ரேண ஜேகூ தத்ரயெநஷு ஸஜிஹதா மவகா
நஜ்ஜேகூரண ப்ரதிதெந ஹதெந ஜேகூயிகாரிணா ஜெஸவாயக நி
ணயம் ப்ரஷ்டம் ஸ்ரீக்ஷ்ணநாயக * க்ஷவாஹுடிபம்,

* க்ஷவாடிபம் ஹுடிபம் என்றும் பாடம். இப்பாடத்தில் அருளிஞல்
சரிய மனமுடையாய் எனப் பொருள்கொள்க.

௩௦. சாயுச்சியமுஞ் சிவகுணஞ் சங்கிரமித்தல் தோன்றுதல் சமாவே
சித்தல் சொந்தமான முற்றறிவுமுதலையெனவெளிப்படுத்தல் என்பவற்றுள் ஒன்
றைக் காரணமாகவுடைய, சிவசமத்துவமா? அல்லது பாமசிவசொருபத்தால்
வெளிப்படுதலா?

௩௧. அப்படியே முத்தியுபாயமாகிய சாக்ஷாந்காரத்திலே அந்தாங்க
சாதனம் யாது? பகிரங்கசாதனந்தான் யாது?

௩௨. இங்ஙனம் எனக்கு உம்முடைய வாக்கியங்களாற்றானே ஐயம்
விளைந்தது; சிலவிடத்துப் பிரமமே உபாதானமென உணர்த்தலானும், சில
விடத்து மாயையே அதுவென உணர்த்தலானும், சிலவிடத்துச் சிவசமத்துவ
மே முத்தி என்கையாலும், சிலவிடத்து ஐக்கியமே அதுவென்கையாலும்,
சிலவிடத்துத் திகைத்தானே முத்தியின் காரணமென்கையாலும், வேறிடத்து
ஞானந்தானே அதுவென்கையாலும், சிலவிடத்துச் சுத்தாதத்துவாவிலே தத்
துவ மூன்றென்றும் வேறிடத்துத் தத்துவ நான்கென்றும் வேறிடத்துத் தத்
துவமைந்தென்றும் கூறலானும், அசுத்தாதத்துவாவிலும் சிலவிடத்துப் புரு
ஷத்தத்துவத்தைச் சேர்த்தும் வேறிடத்து அதனை ஒழித்துத் தத்துவங்களை
எண்ணலானும், அவ்வசுத்தமாயயிற்றானே சிலவிடத்து அந்நக்காரணங்கள்
நான்கென்றும் வேறிடத்து மூன்றென்றும் கூறலானும், சிலவிடத்துப் புல
னங்கள் இருநூற்றிருபத்துநான்கென்றும் வேறிடத்து இருநூற்றுமுப்பத்
தாறென்றும் உணர்த்துதலானும், சிலவிடத்துப் பதார்த்த மூன்றென்றும் வே
றிடத்துப் பதார்த்தமாறென்றும் கூறலானும், அவ்வாறே பாசங்களைச் சிலவி
டத்து மூவகையவென்றுஞ் சிலவிடத்து நால்வகையவென்றும் வேறிடத்து
ஐவகையவென்றும் விளக்கலானும், சிலவிடத்து அத்துவாக்களிரண்டென்
றும் வேறிடத்து மூன்றென்றும் வேறிடத்து ஆறென்றும் விளக்கலானும்
என்பது.

௩௩. ஆதலின் இச்சந்தேகத்தை, அவ்வவருடைய அதிகாரத்துக்
கிசையக் கூறப்பட்ட பக்ஷபேதங்களை ஒழித்து முழுக்ஷுக்களால் உணரப்
படும் பாரமார்த்திகரூபத்தை உரைத்தவினாலே ஒழித்தல் செய்யப்படுவது.
என;

௩௪. இப்படியே முரண்படுபொருளுடைய வசனங்களைக் கேட்ட
வினாலாய மயக்கத்தாலும் உலகப்பேச்சான்வந்த வாதிகளின் விபரீதவுணர்வா
லும் மேற்சொல்லிய விஷயங்களாகிய பதி பசு பாசங்களின் சுவரூப இலக்
கணப் பிரமாணங்களிலும் முத்தி முத்திசாதனங்களிலும் ஐயுறுகின்றவரும்
அதிப்பிரிய பத்தரும் முக்கிய அதிகாரியுமாகிய நந்திசுவரபகவானுலே சைவ
பதார்த்தநிச்சயம் கூறுமாறு வினாவப்பட்ட ஸ்ரீகண்டநாதர் அருள்பொருந்
திய மனமுடையவராய்,

௩௫. வாயு ஸரேக் கயா வுஷ்ட; ந ஹி கஷ்டெ சுநுஸு
வனவம் ப்ரஷ்டுபிவி ஸாரேயு-தேவி.

௩௬. சுதஸு தடுஹம் வாரஸாயி-க் ருதவ ப்ரதிவாடிநந வ
யு-நெநவ ஸதெஹ-க்ஷண சுவாகரிக்ஷாதி ப்ரஸாநு மோடிந வ
வ-க்ம் ஸதெஹ நிராகரணம் ப்ரதிஜ்ஜாய ததெஸு வகல நியமோமே
ஸு தீதிஹாஸ புவாரண ந்யாயாநுமுஹீத போத வதெஹ ப்ரஸ
ஜோமாயா உதேம் வரிஸிஷ்டம் வக்ஷம் தாஸெ டேவ தேநுஷ்டாயிகாரா
நுஸாரெண உக் வக்ஷாந்ர வரித்யாமெந வாடிந்ர ப்ரதிவந
நியமோடிநுமுஹீத வக்ஷாந்ர நிராஸ வ-க்ம்ம் ஸெவாய-க் நி
ண-யெகெந ப்ரதிவாடிநு,

௩௭. தாடிஸ ஸுத்திராதகம் ஸாகம் ஸரீரம் வரிமுஹு காரிகா
டிஷ்டாவிஸதி ஹேடி விஹாமோந் நிரி-தவதம் வாரஸிவாக் சுநுமு-
ஹ வ-க்ம்ம் சுயிமதது சுநனெஸெந ஸுமெஸு வெவாயிதம் ரளரவ த
ந்ரான-க்ம்ம் ஸிவஜ்ஜாத வெவாயாவும் ஸாஸம் உவடிஸதி; ஸீபாஹ
வ-ஸகாடிக்காக் உதி.

௩௮. சுயஹ ம-ஸு-ரோ தேஹவ ஸ-ஜ்ஜகம். தயாஹி! ஸாஸா
வதாரொ திவியம்; தேஹவம் ப்ரதிவ-ஹிதஸுதி. தது தேஹவம் ச்ர-
தேஸாவக் ப்ர-தெகுக தேஷ்டாவிஸதி ஸ-ஹிதா யீதவடிவி-தெடு-ஸெம்
ஸ்ரீகணாடி க்ரு-தேணாவதாரம்.

யயா தோமிநீ விஜயெ:—

௩௯. “வரிஸுக்ஷ-ஜ-மதம் ஸு-ஷெ ராடிவெவ நிஜெஹயா|
விஜ்ஜாத கெவநாநஷ்டா வெவாயாஸெ வ-ஷ்டாநு||”
உதி.

தயா ஸ்ர-தே-தெம:—

௪௦. “சுந-ஷ்ட-வீ மநுஸா வ-க்ம்ம் நிவ-க்ம்ம் கொடிஸ-ஷெயா|
ஸடாஸிவெந தெ-தெவந ததெ-தாநனெந யீதா||
ஹாவிதம் * வக்ஷணரோதெ-ண ததெ-வாஹம் தவாய-நா|
வ-க்ஷு ஸ-மு-ஹு ஸ-க்ஷவா-ந-தம்ம் வார-தெ-ஸா||
ஸஹ-ஸாரணா த்ரு-பெணாய வ-ஹ-ஸிஸ-ஸ-தெ- வாரம்||”
உதி.

* பிரதிகளில் வக்ஷண என்று காணப்பட்டது. வக்ஷரோதெ-ண என்றால்
இசை பொருந்தும். இலட்சக்கணக்கால் எனப் பொருளும் பொருந்தும்.

௩௫. நீ வினாவியது நன்று; தக்கதே! நீயல்லாத பிறருக்கு இவ்வாறு வினாவுதற்கும் வல்லமை இல்லதே.

௩௬. ஆதலால் அச்சந்தேகத்தைப் பரமார்த்தரூபத்தை விளக்குகிற இலகுவான சந்தர்ப்பத்தினுற்றேனே நீக்கிவிடுகின்றேனென்று வினாவச்சுட்டி மகிழ்ந்துரைத்தன்முன்னாகச் சந்தேக நிராகரித்தவிற் பிரதிஞ்ஞஞசெய்து கொண்டு, அவருக்குச் சகல வேதாகம ஸ்மிருதி இதிகாச புராண நியாயங்களால் அனுக்கிரகிக்கப்பட்டதாய்ச் சுட்டிய சந்தேகவினாநிரையில் உத்தமமாய் எஞ்சிநின்ற பக்ஷத்தை, தமோகுணத்தினராகிய தேவர் மனிதரின் அதிகாரங்கட்கியைக் கூறப்பட்ட பக்ஷாந்தரங்களை ஒழித்து வேறு வாதிகளால் உணர்ந்துகொள்ளப்பட்ட வேதமுதவியவற்றானுக்கிரகிக்கப்பட்ட பக்ஷாந்தரங்களை நிராகரித்தன்முன்னாகச் சைவபதார்த்த நிர்ணயமென்று விளக்குகிறவராய்,

௩௭. பன்னிரு சூத்திரவியல்பினதாகிய சாத்தசரீரத்தைக்கொண்டு காமிகமுதல் இருபத்தெண்வகையினவாய ஆகமங்களை அருளிச்செய்த பரமசிவனிடத்து அனுக்கிரகமுன்னாகப் பெற்று அநந்தேசராலே தமக்கு உணர்த்தப்பட்ட இரௌரவாகமத்தினுட்பட்ட சிவஞானபோதம் எனப் பெயரிய சாஸ்திரத்தை உபதேசிக்கின்றார்; ஸ்திரீபுந்நபும்ஸகாதித்வாத் என;

௩௮. இந்தக் குருக்கிரமம் மஹௌகம் என்னும் பெயரியது? அங்ஙனமன்றோ! சாத்திரங்களின் அவதாரம் மஹௌகம் பிரதிசங்கிதம் என இருவகைத்து. ஆண்டு மஹௌகக்கிரமமாவது தனித்தனி இருபத்தெட்டுச் சங்கிதையையும் ஓதிக் வித்தியேசரால் ஸ்ரீகண்டர் முதலியோரின் முறையால் அவதரித்தல்.

எங்ஙனம் மாலினீஸியத்தில்தீர்:—

௩௯. “உலகத்தைச் சிருட்டிக்க விரும்பியபதி சிருட்டியின் முன்னரே சுவேச்சையினால் விஞ்ஞானகேவலபுற்கலரெண்மருக்குப் போதித்தார்.” என;

அவ்வாறே ஸ்ரீமதங்கத்தில்தீர்:—

௪௦. “முன்பு சதாசிவனால் அனுட்டுப்பு விருத்தங்களிற் கோடிக்கணக்காகத் தொடுக்கப்பட்டதும் அவரிடத்துப்பெற்ற புத்திமானாகிய அநந்தேசரால் இலக்கணமாத்திரத்தால் உபதேசிக்கப்பட்டதுமாகிய அம்மதங்க பாரமேசுரத்தையே நான் இப்போது உனக்குச் சுருக்கமாகத்திரட்டி மூவாயிரத்தெஞ்ஞாறு கிரந்தங்களாற் சொல்வேன்.” என;

சக. ஸ்ரீகீச கிரணாடிளது பூகிலுண்டிதொ மாராசுரீ: கூயி
தம். தயாணி! ஸடாஸிவெந ஸுஷுராடிள ஸாத நா ஸுஷெஷு: ப்ர
ணவாடினெரா டிஸுஷு: ஸிவெனெரா யயாஸுஷு: தாவஸுஷு:கம்
ஸெஸவ காரிகாடி தனூ:கிதம். தெவிகாராடிஷு:.

சஉ. தயா ஸடாஸிவ தகூயெயவதினெராதாடி ராடிாடி
னெராஷுராடிஸ ஸுஷு ராகெனெரா யயாஸுஷு: தாவஸுஷு:கம் ரள
டி விஜயாடிகம் தனூ: கூயிதம். தெரவி வரெஸுராடிஷு: உதி.

தடி:—

சங. “ஸுஷுநதிர ரெஸெஸ: ஸிவாந ஸுஷு டிஸாதஜாநு|
ஜூநரெகெ விஜஜாஸு தெஷா தனூ:யா:வடி||
காரிகம் ப்ரணவாஷிஸு ஸுயா:வடிஸு உ யொமஜி|
உதராடி;

ராடிஸுராநாடி ஸுஜுஸு விஜயம் தெந ஹாவிதம்||
உதராடிவ.

சச. வந்தலு ஸெஸஸுஷு:வ வதிதள ஸுடா தாரிவெதிதே
ஸா:வி: ததவஸவாநுஸுயெயம்.

சரு. உகூஸு ஸவஸுஷு:வடிஸு ஸுஷு:கம் உவஸுஷு:வ
மதம் ஸெஸவாடி: கிணடயம் உதி விஸெஷுணம். சுதெநந விஸெஷு
ணெந கஸு ஸிவஜூநவெயாடிஸு ஸெஸவாடி: தகூ விஷய உதரூ
கம் ஹதி. சுயா:வ: தடிஜூநகாரெயிகாரி: தநிஸுய: சுஷு:வணிதம்
மெயம் யயாடி:ந். பூகிவாடி பூகிவாடி ஹாவ காய: காரண ஹ
வாடி: ஸுஸுயா உதாரவெதிதம் ஸுஷு:வணித ப்ரயொஜி நனூ ரொகூ
நா:வம் டிஸெ: வகூ:தெ.

சக. ததராடி ஸுஷு:வ ஸிவ ஸுஷு:வ தத:ஸு ககூண
புரண தடிவயொயி யுகி பூகிவாடி:வ வுஷு:கம் கணு ஸுஷு:வ
புர வுஷு:வா:வி:கம் பூரூ:வா:வி:கம் துரூ:வவணி:தெ.

சஎ. தத பூ:ய: கநூ:வெந வதி வடி:ய: ஸிவம் ஸா:ய
யதி:—

சக. ஸ்ரீமத் கிரணமுதலியவற்றிலோ பிரதிசங்கிதமென்னுங் குருக்கிரமஞ் சொல்லப்பட்டது. அங்ஙனமன்றோ! சதாசிவனாற் சிருட்டியாதியிலே தம்மியல்பினாற் சிருட்டிக்கப்பட்ட பிரணவர்முதலிய பத்துச் சிவன்களுக்கும் முறையே அவ்வளவினவாகிய காமிகம் முதலிய சைவதந்திரங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அவர்களாலே திரிகாலர் முதலியோருக்கு உரைக்கப்பட்டன.

சஉ. அவ்வாறே சதாசிவதத்துவத்தின்கீழுள்ள அநாதிருத்திரர் முதலிய பதினெண்மருக்கும் முறையே அவ்வளவினவாகிய விஜயம் முதலிய இரௌத்திர தந்திரங்கள் உரைக்கப்பட்டன. அவராலும் பாமேசுவரர் முதலியோருக்கு உரைக்கப்பட்டன என்பது.

அது கூறப்பட்டது:—

சங. “சிருட்டியின் பின்னரே சதாசிவன் தம்மியல்பினராய் பத்துச் சிவன்களைச் சிருட்டித்து ஒன்றாகிய ஞானத்தை அவர்கணக்காக விரைவிற்பகுத்து அவர்க்கு உரைத்தார். பிரணவருக்குக் காமிகத்தையும், சுதருக்கு யோகசத்தையும்” என்பது முதலாகவும், “அநாதி என்னும் உருத்திரருக்கு அவரால் விசயம் உரைக்கப்பட்டது” என்பது முதலாகவும்.

சச. இதுவுஞ் சைவசந்நியாசபத்ததியில் எம்மாலே தெளிவாக உணர்த்தப்பட்டது. ஆண்டுக் கடைப்பிடிக்கற்பாலது.

சரு. முடிவினெய்திய செவ்வாய-3 நிண-4யம் என்னும் விசேஷணம், சொல்லப்பட்ட எல்லா அர்த்தங்களையும் சூறிப்பிப்பது. இவ்விசேஷணத்தினாலே இச்சிவஞானபோதத்துக்குச் சைவப்பொருளின் உண்மையே விஷயம் என்பது சொல்லப்பட்டதாகின்றது. அற்றாகவின் அதனை அறியும் அவாவுடையவன் அதிகாரி; அதனைத் துணிந்து கோடலே இடையீட்டின்றிப் பெறும் உறுதியானபயன், உணர்த்தப்படுவதும் உணர்த்துவதுமாதல் காரியமும் காரணமுமாதல் முதலியன சம்பந்தங்கள் என்பதறிவிக்கப்பட்டது. முத்தியென்னும் இடையீட்டையையன் பத்தாஞ் சூத்திரத்துச் சொல்லப்படும்.

சசு. ஆண்டு முதலிற் சூத்திரங்களிரண்டினாற் சிவனது சொருபலக்கணமும் அவரது தடத்தலக்கணமும் பிரமாணமும் அவற்றிற்கு உபயோகமான் யுத்தியை விளக்குதன்முன்கை ஆன்மசொருபவினாவின் முன்னையவினாக்கட்கு விடையாகப் புனைந்துரைக்கப்படுகின்றன.

சஎ. ஆண்டு முன்னர்ப் பதிபதார்த்தமாகிய சிவனை அனுமானத்தாற் சாதிக்கின்றார்:—

முதற்குத்திரம்.

அவனவ ளதுவேனு மவைமு வினைமையிற்
ரேற்றிய திதியே யோடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யேன்மனார் புலவர்.

சஅ. ஸ்ரீ வஃ நவஃவகாஷிகாசு—பெண்ணும் ஆணும் அலியும்
என்னும் ஒத்ததன்மையினவற்றை உடைமையால்; உலகத்தில் ஒத்ததன்
மையினவற்றைச் சுட்டியே முதல் இடை ஈறுமுதலிய பதங்களின் வழக்
குண்மையின் இங்கே ஆகிசுத்தத்தால் ஒத்ததன்மையவென்னும் பொருள்
குறிக்கப்பட்டது. ஒத்ததன்மை என்றது இங்கே அவயவச்சேர்வு வேறுபாடு
டைமையை.

சக. தனுசுரணபுவநீபோக இயல்பினதாகிய உலகத்திலே வினைகளைச்
செய்வார்க்கும் வினைப்பயன்களை நுகர்வார்க்கும் முன்னிற்குந் தலைமையுடை
யது தனுவாகலின் அதனியல்பான பெண்ணுணைவிகளை எடுத்தது; ஆண்டும்
அவயவச்சேர்க்கைவேறுபாடு காட்டுதற்கு மூன்றையும் எடுத்தது என்ற
றிக.

ரு0. அல்லது “சைத்திராக்ரபரை உண்பி” என்புழித் தற்குணசஞ்
ஞானம் என்னும் அன்மொழித்தொகையினால் சைத்திரனுக்கும் ஏனையார்க்கும்
பொதுவான வரித்துக்கொள்ளப்பட்டவராதன்முதலியனபோலவும், சர்வா
திகளை என்புழிச் சர்வபதத்துக்கும் விச்சுவாத்பதங்கட்கும் பொதுவான
கணபாடமாந்தன்மைபோலவும், பெண்ணுணைவிகட்கும் ஏனையவற்றிற்கும்
பொதுவான அவயவமுடைமை கொள்ளப்படும். அதனால் சாவயவத்துவத்
தால் என்பது கருத்தாமென்க.

ருக. அல்லது பெண்ணுணைவி முதலியனவார் தன்மைகளாற் பலவ
கைப்பட்டமையான் என்பது கருத்தாகக்கொள்க; சடமாய்ப் பலவகைப்பட்
டிருப்பது காரியத்தன்மையால் வியாபிக்கப்பட்டதாகலின்.

ருஉ. ஜெமகி—சுகத்தினுடைய; மழ என்பது அழிதற்பொருட்டாக
லின் சுகம் என்பது சிவதத்துவமுதற் பிருதிவ்வரையான காரியக்கூட்டத்
தைக் காட்டுவதாம்.

ருங். அல்லது எம்போலும் பிரசித்தமான கர்த்தாக்களையுடையதல்
லாதகாரியம் தகுதிவலியால் நிறுத்தப்படுகின்றது.

ருச. தகுதி என்றது, நீர் மொள்ளுஞ் சமயத்திற்சொல்லப்பட்ட குடம்
என்னுஞ் சொல்லாற் கொள்ளலற்றகுடம் என்று கொள்ளல்போலவது, அல்
லது சரீரம் முகாமுதலிய விசேடமே காரியம் என்னும் அச்சொல்லால்
நிறுத்தப்படுகின்றது.

ருடு. காய-உஷ-நாக-காரியத்தன்மையைக் காணலால்; ஏது பிரமாணத்தாற் சாதிக்கப்பட்டமையை விளக்குதற்குக் காணல் என்னும்பதம் வழங்கப்பட்டது.

ருசு. கூதீ-கருத்தா; ஈண்டுக் கருத்தா சாதனம் அங்கம் பயன் முதலியவற்றை அறிதலுள்ளவழி உபாதானத்தை விஷயமாகவுடைய அபரோகஷ்ஞானத்தையும் தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியையும் உடையவன்; அல்லது அவ்வியல்பின ஞானாதிமாத்திரமுடையவன்.

ருள. கூலி-உளன்; உளனென ஒருமை கூறவேண்டப்பட்டது, உபாதேயத்தை அடைந்தமையின்.

ருஅ. ஸஃ-அவன்; அவன் என்றதனால், வேதாகமஸ்மிருதிஇதிகாச புராணதிகளிற் பிரசித்தியாதல் ஆராயப்படுகின்றது; வேதாகமாதிகளாற் சாதிக்கப்பட்டவன் எவனோ அவன் என்க.

ருக. உலகம் காரியம், அசேதனத்தன்மை உள்ளவழிப் பலவகைப்படுதலின்; அல்லது அவயவச்சேர்க்கை விசேடமுடைமையின்; குடமுதலியன போல.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

கூ0. “இவ்வுலகத்துக்குக் காரியத்தன்மையுந் குடமுதலியனபோல அவயவமுடைமையாற் கொள்ளப்படும்” என.

கூக. அதனால் வழக்கிற்கிடமாய எல்லாக்காரியமும், அல்லது சரீரம் முனைமுதலியன, சாதனம் அங்கம் பயன் என்பவற்றை அறிதலோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியையுடையவனாற்றேற்றின; அல்லது, உபாதானத்தை விஷயமாகவுடைய அபரோகஷ்ஞானத்தோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகிருதியுடையவனாற்றேற்றின; காரியமாதலால், குடம்போல; என்பது கர்த்தாவையுணரும் அனுமானம்.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

கூஉ. “வழக்கிற்கிடனாய உலகம் சருவஞ்ஞகருத்தாவை முன்னுடையது; காரியமாதலின். இது காரியம் என்பது குடமுதலியனபோல கமக்ஞ்சித்தமேயாம்” என்பது.

പ്രദീപ്തമംഗേഷ്വര:-

சுரு. “கையொவ்வறு டெஹாடி வஸூ காய-க்ஷ யதி-க்ஷ!
கத-பார பிஷு ஜாதீரோ விசிஷ்ட தீந-பாநதரி”||

[illegible]

காடு தடித்து “மெழுகு ஸாபூடுதெய்” இதி. காயப் வசுக்க
காரண மொய்யாவறொக்ஷ ஜூந விக்ஷிபாகுதிஜ்ஜநுக்யாநுநாந
வடிஸூடுநடுநவ கடிபாஸ உவாடிந வசுக்கநாநாந வடிஸிபகம்.

சுசு. தயாவா! ஜமகாவாடியென ரோயாழி: ாய்யாஸி கவரொ
 கூ ஜூ ந லிசீஷ-பாக்யதிவீஷய: ஸநு காய-பாய புவத-தெ. சுமெத
 நடுஷ ஸதி காய-பாய-புவததி-கூயக், பூதிணாதிவக். இதி.

தமிழகம் ஸ்ரீகை வளவூரெ:-

கூள். “கவெதநம் ஜிமலிபுரமெதந ப்ரெரணம் விநா|
புவுதுள வா நிவுதுள வா நலுதனும் ரயாழிவசு||
மொது புவுது-கும் மகும் ஸவதி வரிவருதே”
உதி

சுருதுரவியுக்:-

சூ.அ. “கவெதநவறு கோயாடெஃ புவதூகதயா வதிஃ
வரிஜஃ ஸவகாடபிசு கதூரா வுராவகஃ ஸததொழிதஃ”||
ஐ.தி.

ஸ்ரீமீருகேந்திரத்திலும்:—

சுரு. “இனித் தேகமுதலியபொருள்கள் காரியமாந்தன்மையுடைய னவாதலை உணர்ந்து அனுமானத்தினாலே விசேஷித்தவனாகிய இவற்றின் கருத்தாவை அறிகிறோம்.” என்பது.

சுசு. மதங்கத்திலோ “உலகங் கிரியாசத்தியால் அதிஷ்டிக்கப்பட்ட காரணத்திற்குள்ளாவது, காரியமாதலால்; குடம்போல.” என்பது. கிரியாசத்தி என்னுந் தருமம் அனுமிக்கப்படின், அதனால் தருமி அனுமிக்கப்படுகின்றது. உலககாரணத்தை அதிஷ்டிக்குங் கிரியாசத்தி சித்தைச்சேர்ந்தது, கிரியாசத்தியாதலின்; தண்டமுதலியவற்றை விஷயமாகவுடைய கிரியாசத்தி போல, என்பது.

சுரு. அது “தருமத்தினாலே தருமி சாதிக்கப்படும்” என்பது, காரியமாகிய பகூத்தையுடைய காரணவிஷயமான அபரோகூதானத்தோடு தொழிலியற்றவேண்டும் ஆகருதியுடையவனிற்குள்ளறினமை என்னும் அனுமானத்தைக் காட்டலாற்றினே, பொருண்மையால் உபாதான பகூதமான அனுமானங் காட்டப்பட்டது.

சுசு. அங்ஙனமன்றோ! சகத்தை உபாதேயமாகவுடைய மாயைமுதலியன இறைவனது அபரோகூதான சிகீர்ஷாகிருதிக்கு விஷயமாய்க் காரியத்தின்பொருட்டுப் பிரவர்த்திக்கின்றன. அசேதனமாயவழிக் காரியார்த்தம் பிரவர்த்தித்தலின், மண் முதலியனபோல. என்க.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

சுள. “முனிவர்களே! அசித்தாகிய உலகம் சேதனன் பிரேரித்தலில் வழிப் பிரவிருத்தியிலாவது நிவிருத்தியிலாவது தன்வயத்ததன்று. எங்ஙனம்? தேர்முதலியனபோல, ஈண்டுப் பிரவிருத்தியை ஆக்குஞ் சத்திமான் எவனோ அவன் பதி என்று கூறப்படுகின்றான்.” என.

வேறிடத்தும்:—

சுஅ. “அசித்தாகிய மாயை முதலியவற்றைப் பிரேரித்தலால் முழுதுணர்ந்தியற்றுபவனும் வியாபகனும் நித்தமுத்தனுமாகிய பதி சாதிக்கப்பட்டான்.” என.

ஸ்ரீ சிவ வராவெழுது:-

சுசு. “கேட விரிவிதம் தலாடுஜிகம் தடிவெக்தெ|
பொஜிகம் ஸிவெஹஸாநம் ஸெவ்யா வஜவாநு யதம்”||

உதி.

எஃ. நவ வக்த விவரஜியம் ப்ரவ்ருத க்ஷிரெ வ்ருவிவாநம்; த
ஸ்யாவி வெதநெந மவாயிவிதகாசு. நாவ்யஸாநெந வ்ருவிவா
நம்; தத்ராவி பொத்ருவிவிதகா ஸகரவாசு, உஹயொரவி வக்தகொடி
நிவெஸஸம்ஹவாது.

தகூகம் ஸ்ரீ சிவ வளவெரு:-

எக. “நாநெநகாணிகதா ஹெதொ க்ஷிரெ வத் விவரிதெ|
வெதநெந மவாயஸாசு ப்ரவ்ருத வத் வ்ருவிவா||
ஜீதாஜெஹாசு ப்ரவ்ருத ப்ரவ்ருத வெசு ஸ்தம் பயம்|
நவ ப்ரவ்ருதெ தலாசு வெதநாவெக்திதா ஸிதா||
நாவ்யஸாந ஜெஹாசு ஸாயகொழிசு ப்ரவ்ருதெ|
சயஸாநொவி பொத்ரா ஜெவெகெக்யு வ ப்ரவ்ருதம்||
கிஹ வக்தீக்யுதம் ஸொவி ஜஃ ஸநு யம் ப்ரவ்ருதெ|
வ்ரவ்ருத வராவெக்த ஜெதந ஜதம் ஸிதம்”||

உதி.

எ௨. நவெநுதாயிஷெயகெ நாயகாநாதா; வஸகஸ்யாநா
ஜி சேகஸ்யு க்யிஷாதுக்யாமீகார ஹவ்வாதெதம்.

எ௩. விஹாநாஜிதாநம் சேகாநா ஜிஷாதுகெவ மளரவாசு;
தெஷா வ்ருதொசேக்யுஸம்ஹவெத சேகியாயகெவெதஸ்யாவிவ்ருவ
தெஸு.

ஸ்ரீபராக்கியத்திலும்:—

௬௯. “வினை அறிவற்றது; அதனால் அது கூட்டுவாளை அவாவுகின்றது. சத்திமானாதலின் அம்மகேச்சுவரன் தன்னிச்சையாற் கூட்டுபவனாகின்றான்.” என.

௭௦. கன்றுவளர்ச்சியின்பொருட்டுக் கிளர்ந்த பாலின்கட் பிறழ்ச்சியாமென்னற்கு; அதுவுஞ் சேதனமான பசுவால் அதிட்டிக்கப்படுதலின். இரும்புக்கார்த்தத்தினும் பிறழ்ச்சியின்றென்க; ஆண்டும் கூட்டுவானால் அதிட்டிக்கப்பட்டமைபுண்மையின். அவ்விரண்டும் பக்கத்தின்பாலில் அடங்குதலும் அறிக.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

௭௧. கன்றுக்குச்சுரந்து பெருகும் பாலின் ஏது அநைகாந்திகமாதல் இல்லை; அது சேதனமானபசுவாற்றானே கிளர்ந்து கன்றை வளர்ப்பதாகலின். பால் தானே கிளர்வதாயின் இறந்த தேகத்தினின்றுங் கிளரவேண்டுமே. அங்ஙனங்கிளர்தலே இல்லை; அதனாற் சேதநத்தை அபேட்சித்தல் உள்ளதே. அசேதநம் பிரவர்த்திக்குமென்று சாதிக்க அயக்கார்த்தமுந் திருட்டாந்தமாகாது; அவ்வயக்கார்த்தமுங் கூட்டுவாளை அவாவினே பிரவர்த்திப்பதாகலின். மேலுஞ் சடமாய்ப் பிரவர்த்திப்பது யாது அது பக்கத்தில் அடங்குவதாம். ஆதலின் அசித்தெல்லாம் பிரவர்த்தித்தற்கட் சித்தை அபேட்சித்தல் உறுதி.

௭௨. இல்லையாயின், முத்தான்மாக்கட்கும் அதிட்டேயமாந்தன்மை உள்ளவழி வேறுபொருளாதல் இல்லை; அனாதிமுத்தனொருவனே அதிட்டாதாவாதலைக்கோடலின் வேண்டியதெய்தலின்.

௭௩. ஈண்டுப் பலராகிய முத்தான்மாக்களும் அதிட்டாதாக்கள் என்றல் கௌரவமாதலானும், அவர்கட்குத் தாமேமுத்திபெறல் கூடாமையின் முத்திகொடுப்பவன் இறைவனே என முடிபாகலானும்,

தலைகூட்டுப் பீரிக் வளவூற்றை:-

எசு. “விஜேகூலம் ஹி கதூரோர ஹவையுரிதிவெநதிகி;
கிரிஷிசு ஸுராக் கதூர நாகிசுகொய்வா விஜா;
கநாகிசுகொய் கதூர விஜலாயநதா ததா|
சுரேஸெநகிஷுஸு கதூரவாஸெவ வியுதி||
கநாயோய் கயோ சுகொ வஜ வஜ வஜ ஹவசு|
நகொகக் யானி வுநுஷா வுலாஸிஷுராக் கதூவந||
சுகொ வுலாசு கெவவா ஸிவஸுர ஸிவஹாரிணம்”
உதி.

கநுதூரவூட்டு:-

எரு. “தெந ஸவாவ வியெந ஹிதவ் ஜமதூதா|
கவாஸிஷெந நவஸா ஸுரஸுநாகொ கிஷெதூகொ
வி வா” உதி.

எசு. நநு கயோ விஷெஹவா சுயிஷாதுகூ? நவாயிஷாது
கூ வியுய் கெவ தவா கெஹொவி கயூ நீய உதி வாசு, தவா கெ
ஹவாசு காய்குநாசு வமகெ ஸாவயவகவா கெஹொவகெவவா
விவாராவதெ; காய்கெ கூநவஸா ஸுராக். தவாக் பூயிஷு
ஷு விஷெஹ கதூகூ கெவாம்குணம்.

தலைகூட்டுப் பீரிக் வளவூற்றை:-

எசு. “ஸகெஹவாவி கதூகூ வவதூரவி யிஷுதெ|
ககெஹவாவி காய்குநா அராவ் கதூகெரெண தக்||
தவா கெஹொயொவெவ சிஷுவஸா ந கூதுவிசு|
தக் பூயிஷுஷெவ பூவதூஸெவ ஸகிக்||
கதூர கெஹ வவெஷு ஸகெவாவி வஜதெ”
உதி.

எசு. கெவ! கி விஷெஹவாசுயிஷாதுகூவாவொநுயி
தெ? சுயிஷாதுகூந கெஹவாசு வொ வா? நதிகி; தவா கூ
கெவ கிஷிஷுராக் பூயிஷு யிஷுதூகூ ராந வாயிதெ. தவா
வி கெஹ விநா கயிஷுராக் நதிகி ஸுஹுஷாவெந பூசெ கிஷுதூ
உதிவெசு, சுயிஷெய கெஹ வுகிரிசு கெஹ ஹிநவாவி ஸகெஹ
யிஷுநவசு உதி பூசு.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எசு. “முனிவர்களே! முத்தர்கள் கருத்தாக்களாவார் என்பது கருத்தாயின், பாருங்கள்; ஆதிமுத்தனா அன்றி அநாதிமுத்தனா கருத்தாவாவன்? அநாதிமுத்தன் கருத்தாவானால் சித்தசாதந்தன்மை ஆகும். ஆதிமுத்தனே கருத்தாவென்னில், முன்னரே அவனுக்கு முத்திகொடுத்த மற்றொரு கருத்தா வேண்டும்; அல்லது இவன் எப்படி முத்தனானான்? என்றும் பெத்தனே. ஆன்மாக்கள், திமைகளை அழிக்கிற கடவுளாகிய சிவனுடைய திருவருளின்றித் தம்மாற்றலினால் என்றாயினும் முத்திபெறமாட்டார்”. என.

வேறிடத்தும்:—

எரு. “அந்த உலகத்தின் கருத்தா இயல்பானே பாசநீக்கம் அமைந்தவனாதல் வேண்டும்; இடையில் அமைந்தவனெனில் வரம்பின்மை ஆகும். அல்லது முத்தி, காரணமின்றி அமைவதாகும்.” என்பது.

எசு. அற்றேல், சரீரமில்லாதான் அதிட்டாதாவாதல் எங்ஙனம்? அதிட்டாதாவாந்தன்மை சித்தித்தற்பொருட்டே அவனுக்குச் சரீரமும் கற்பிக் கப்படுவது என்றலுங்கூடாது; அச்சரீரம் காரியமல்லதெனக் கொள்ளின் அவயவமுடைமையாகிய ஏது ஆண்டே பிறழ்தலுளதாகலின், காரியமெனக் கொள்ளின் வரம்பின்மை ஆகும். ஆதலால் முதற்சிருட்டியிற் சரீரமில்லாக் கருத்தாவாந்தன்மையே கொள்ளற்பாலது.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எள. “சரீரமுடையவனுக்கும் கருத்தாவாந்தன்மை யாண்டும் விரும்பப்படுமானால், அச்சரீரமும் காரியமாதலால் வேறுகருத்தாவால் வியாபிக்கப்பட்டதாம். அவனுடைய சரீரமுதலியனவும் இங்ஙனமே என வரம்பின்றி யோடும். ஆதலால் உபாதிவொன்றுமில்லாய்க் கிளர்ந்த பூரணசத்தியுடைய மகேசுவரனே முதற்சிருட்டிக்குக் கருத்தாவென வேண்டப்பட்டவன்.” என்னில்,

எஅ. அற்றன்று: சரீரமின்மையால் அதிட்டாதாவாந்தன்மையின்மை அனுமிக்கப்படுகின்றதா? அன்றி அதிட்டாதாவாதலாற் சரீரமுண்மையா? இரண்டாவதன்று; அது உன்னாற்றானே விலக்கப்பட்டதாகலின். முன்னையதோ தருமத்தைக் கிரகிக்கும் அளவையாற்றிக்கப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும் சரீரமின்றி அதிட்டிப்பது எவ்வாறென்று சிநேகத்தால் வினாவும் வழி விடை என்னோ என்பையாயின், அதிட்டிக்கப்படுஞ் சரீரமன்றி வேறு சரீரமில்லாதவன் அந்தத் தன்சரீரத்தை அதிட்டித்தல்போல என்பேம்.

தலைகூட்டு முறை வளவற்றை:-

என. “கெடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.”
உதி.

அ. வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.

தலைகூட்டு முறை மெய்யு:-

அ. “கருகிவலவாறு கதூட்டும் வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.”
உதி.

அ. கருகிவலவாறு கதூட்டும் வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.
உதி.

தலைகூட்டு முறை மெய்யு:-

அ. “கருகிவலவாறு கதூட்டும் வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.”
உதி.

அ. கருகிவலவாறு கதூட்டும் வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.
உதி.

தலைகூட்டு முறை மெய்யு:-

அ. “கருகிவலவாறு கதூட்டும் வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.”
உதி.

அ. கருகிவலவாறு கதூட்டும் வுடெஹலுரவி கதூட்டும் வுடெஹ வெருணெ யயா.
உதி.

அது ஸ்ரீபௌஷ்கரத்தில்:—

எக. “சரீரமில்லாதவனுக்குத் தன் சரீரத்தைப் பிரேரித்தலிற் கருத் தாவார் தன்மைபோல.” என்பது.

அ௦. இறைவனுக்குப் பஞ்சமந்திரரூபசரீரமுண்மையானும்;

அது ஸ்ரீமிருகேந்திரத்தில்:—

அக. பதியினது சரீரங் கலைமுதலியனவின்மையால் இவ்வியல்பின தாகாத்; சத்திவடிவினது; அச்சரீரம் பஞ்சகருத்தியங்கட்கு உபயோகமான ஈசானந் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவஞ் சத்தியோசாதம் என்னும் பஞ்ச மந்திரங்களினுற் கற்பிக்கப்பட்ட சிரசமுதலியவற்றையுடையது. என.

அஉ. அல்லது உம் காரியத்தன்மையாவது உற்பத்தியுடைமையன்று, பின்னை யாவனாயினு மொரு புருடனாற் செய்யப்படக்கூடியதாதல், அப்படியே சாவயவத்துவமாகிய ஏதுவையுடைய காரியத்தன்மையின் அனுமிதி தானே கருத்தாவை விஷயமாகவுடையதும்.

அது ஸ்ரீபராக்கியத்தில்:—

அங. “எப்பொருள்கள் உருவுடையன, உறுப்புடையன, பலவகைப் பரிச்சதங்களுடையன, அவை ஸ்தூல அவயவங்களால் விசேடிக்கப்பட்டமை யால் புத்திமானாகிய ஏதுவை முன்னாகவுடையன; ஆதலாற் புத்திமானாகிய ஒரு இறைவன் உள்ளவனாகிறான்.” என்பது.

அச. அவனும் ஒருவனேயாதல் இலாகவதருக்கத்தின் அனுக்கிரகத் தாற் சித்தியாகும். அங்ஙனம் ஒருவன் எல்லாவுலகுக்குங் கருத்தாவாதலால் முற்றறிவுடைமையுஞ் சித்தியாகும்.

அது ஸ்ரீமிருகேந்திரத்தில்:—

அரு. “எல்லாஞ் செய்பவனுதலால் எல்லாற்றிபவன்; எவன் எதைச் சாதனம் அங்கம் பயன் என்பவற்றோடு அறிகுறோ அவன், அதையே செய் கிறான் என்பது இனிது நிலையானது.” என.

அக. எல்லாஞ் செய்பவனுதலானே திதி சங்காரந் திரோபாவம் அனுக்கிரகம் என்பவற்றினுங் கருத்தாவாதலாம்.

உ. TM 95. w + 01 / 381
402 / si 381

அள. வனதாவதாங்கு ஜமதொநாதிசுங், ஸாதிசுவி ஸாமாவி
சுங், ஹெது ஸாவெசுசுவி ஸாஸாராநெவசுசுங், ததாவெ
சுசுவி காஸாரா கெஸார ஸாவெசுசுங், தெதந ஸாவெசு
சுசு உாநெசுஸார புவாஹெஸார ஸாவெசுசுங், வனக ஸாவெசு
சுசு வுஷ்டிராஹெ ஸாதெஸுண ஹிரண மஹாஹெவசுசுங்
ஹெதெ வசுநா நிராகுதாஃ.

அ.அ. வனவிய குதந காஸிசுநெவ சிவஸு ததவசுண சிதந
யாஹெங் ஹவதி. தவந வசுணஸு காஸ கெஸு ஜீவ ஹிரண மஹ-
விஷாதிஷ்டிராஹெ ஸாதெஸுயாஹெ வராகுதொ ஹவதி.

அ.சு. நவ சுநதெஸாதிஷ்டிராஹெ; சுஸங்குமித கதந-
சுஸு தெவஹவாசு. தெஷாங் புவொஜந கதநசுந வுதந
கதநசுஸாஹவாசு. தெஷாஜீஸாசு வநதஸு ததவிஷ்டிராஹெவராகுசு.

சு௦. நநு வாவவொவநயெந தவந கதநசுநெசுங் நவியு
தி; சுநுஜிதாவவநீத ஹாந நிஷ்டயாசு; சுநெசு தசு கதநசு
வாஸாஹாதி விவரீத ஹெந தாஹுசு கதிதாஹெ வஹு கதநசு
சுஸுநெவெவ ஹெவிதாஹு. சுதவநவ ந கதநசுசுஸாஹெவாஹெ
வாஹெவி ஹெஸாஸு உசு வ ஹி.

சு௧. நவஹி ஹெநாந ஸுதநு சிதநுஹெத. கிண வனசுசு
ஹெஹெசு நிமஹாஹெநா சுநுஹாஹெசு ஹெந. சுதொ நொ
தெஹெஹெ. சுநெந நிமஹாஹெ வநவ புவாண சிதநுவி சுயாஹெ
ஹவதி.

சு௨. நநு சுநுஹெநாந ஹாஹெ புவாண நெவநாஹி; ததெதசுசு
விதவநு வொஹிஹுஹெஸு ஸஹவாசு, கதிவயஸுநெ ஸாஹாநாயி
சுாணு ஹெஹெஸுஸுஹெஸு வுஹிஹாஸுசுயா சுநிஷ்டெஹெ, தசு-
ஹெஸுஸு தசுஸுஹெவி வொஹி சிதநெவந சுநவஸுஸுஹெ.

அஎ. இங்ஙனம் கூறியவாற்றால் உலகம் அனாதியென்றலும், ஆதியாய வழியும் இயற்கையானுயதென்றலும், ஏதுவை அவாவியவழியும் இறைவனை அவாவாததென்றலும், அவனை அவாவியவழியும் காலமென்னுமிறைவனைத் தான் கர்மமென்னுமிறைவனைத்தான் அவாவியதென்றலும், சேதனை அவாவியவழியும் அநேகேச்சவாரைப் பிரவாகேச்சவாரை அவாவியதென்றலும், ஒருவனை அவாவியவழியும் சிருட்டிமுதலியவற்றிற் சுவதந்திராகர் பிரமன் முதலியோரை அவாவியதென்றலும் என்னும் இப்பகஷங்கள் நிராகரிக்கப் பட்டன.

அஅ. ஐந்தொழிலியற்றாளுன சிவனுக்குத் தடத்தலக்கணம் என்பது அருத்தாபத்தியாற் கூறப்பட்டதாயிற்று. அவ்விலக்கணம் காலம் கருமம் சிவன் பிரமன் விட்டுணு முதலியோரில் அதிவியாத்தியாமென்னும் பிராந்தியும் அருத்தாபத்தியால் நிராகரிக்கப்பட்டதாகின்றது.

அக. அநந்தேசன் முதலியோரில் அதிவியாத்தியும் இன்று; அவரிடத்துச் சுருங்காத கர்த்திருத்துவமின்மையானும், அவர்கள் இயற்றும் வினைமுதல்களாதலிற் சுவதந்திர கர்த்திருத்துவமின்மையானும், அவர்கட்கு வழங்கும் ஈசுவரபதம் அவரில் வெளிப்பட்ட சிவனிற் செல்வதாதலான்.

கூ0. அற்றேல், இலாகவத்தை உபநயஞ்செய்தலான் அக்கருத்தா ஒருவனாதல் சித்தியாது; அனுமிதியில் உபநீதத்தை விடுதல் விலக்காதவினாலும், பல தச்சராகிய கருத்தாக்களையுடைய கோயின் முதலியவற்றின் விபரீதங் காண்டவினால் அவ்வியல்புடைய பூமி முதலியவற்றிற் பலகருத்தாக்களுடைமை தகுதியாதலானும் என்க. இதனாற்றான் கருத்தா ஒருவனாதலை அடக்கும் வியாத்தியும் இல்லை என ஆசங்கித்து, (வஃ) அவன் என்றார்.

கூக. இவ்வனுமானஞ் சுவதந்திரமெனப்படாது; ஆயின் ஒருமைமுதலியவற்றை உணர்த்துகிற வேதாகமமுதலியவற்றிற்கு அனுக்கிரகிப்பதே என்பது. ஆதலிற் கூறியகுற்றமின்று; இதனால் வேதமுதலியனவே பிரமாணம் என்பதும் அருத்தத்தாலுரைக்கப்பட்டதாகும்.

கூஉ. அற்றேல், அனுமானமென்னும் பிரமாணமே இல்லை; அதன் ஏதுவாகக் கருதப்பட்ட வியாத்திக்கிரகணம் இன்மையின். ஒரோவழி ஒத்த நிலைகளமுடைமையைக் கிரகித்தலுள்வழியும் வேறிடத்துப் பிறழ்ச்சிச்சங்கை நீங்காமையின், தருக்கத்துண் மீளும்வழித் தருக்கமும் வியாத்தியை மூலமாகவுடையதாதலால் வரம்பின்மையாதலின்;

கக. சுய வனவ சுநளவாய்க்கு நியுயொ வுராவிறு ஹ ஐதி மீ
ரஹம். வுராவெய-காவசு ஸாயநாயிகுண மஹ-கெந தஹெ ஹ
குகுஷு சுஸாயி-காவ வுராவிறு ஹவிறு சுநுராமிகெந சுநவ
ஸாவெதும். சுநுராம நு பூராமெணு நவ தஹெ ஸம்மதிமு ஹ ஸா
வெஷுஷு ஸவஸுராவு பூராமெணு ஐதி.

கக. மெலெவம்; சுநுராம பூராமெணு நமீகாமெ பூவூதிரெதொ
மெலெ ஹஸம்மாசு பூவூதெ பூவூதி மொவராம நாமத விஷயசு கா
ய-தாநுதிராதி ஜிநுக்காசு. வனவம் வவ-தாடள வஹுயி-பூவூ
திஸ நவஸு; சுநுவெயுராம சுஸாவ நியுயெந ஸந்தெஹஸுராவ
யொமெந ஸந்தெஹாசு பூவூதெநாவி சுயொமாமு. நவ வுராவிறு
ஹவிறு காரணஸுராவெந சுநுராம பூவூதிரெவ நவஸவதீதி
வூசு சுமெஸு வசுபீயஸு வவநஸு சுநுராம பூவொம ராவெகெந
வவஸுராவெதும். தக-காதிநா வுவிவாரஸாகா நிராமெந வுராவ
மு ஹஸுராவெதெஸு. தக-காதி ஸதவிகு ஸங்கா விநெஹண வுர
வாசாய்ந ததிரமெணவா பூவூதி-வவெதும் நாமவஸு.

கக. சுநாமத விஷயசெ வுராவிறுமெ ஶநுக்காராமெவ-கா
வாயி-காவசு களவ (கூ) காவத வஸு பூகுகுக்காநுவவதும்.
சுதொ வுராவிறு ஹஸுராவெதும் நாமுராம பூராமெணு. தக-கா
மெணு வ தஹெகவஸு ஸம்மதி ஹஸுராவெதெதும் நாமுராமேதி ரவி
பூராமெணு.

கக. நாம சுஸு நாமெஸு பூராமெணு, ஶஹஜந வரிமுஹ
ஸு ததிராயகஸு சுவளருவெயதயா நிகெ-காஷகஸு ததிரவ-கா
ஹஸு வவ-காவசு. சுமெஸுதா நவெகெவெதீத ஶஹஜந வரி
முஹம், நாமவளருவெயதயா நிகெ-காஷகம் தஸு ஸிவசுதூ-
கெநெநாமெஷெ பூதிவாதிநாசு சுதொநியாயகஸு நவ-காஹ
கஸு வாவாசு நவெகெவசு பூராமெணு. நாவ ஸுதூதிநாவி வெ
கெதெகெந சுஸாயாரண யத-பூதிவாதிநாசு நாவ விஸிஷ பூ
ராமுதெகெந சுதீயாயெ-வார-ஷாணம் வொகெந நவகா
ராசு வார-ஷாணம் பூராமேதி ஸம்வவாது.

௯௩. இதனாற்றான் உபாதிபற்றாமையை நிச்சயித்தல் வியாத்தியைக் கிரகித்தலாம் என்பது மறுக்கப்பட்டது. வியாத்தி முழுதுஞ் சாதனத்தினிடத்தை அகத்துடையதாதலால் அதனைக்கிரகிக்குமாற்றல் பிரத்தியக்ஷத்துக்கின்மையானும். வியாத்தியைக் கிரகித்தலும் அனுமானசித்தமாதலால் வரம்பின்மையாதலின், அனுமானம்பிரமாணமாகாமையால் அதனை மூலமாகவுடைய சங்கதியைக் கிரகித்தலின் அவாவுடைய சத்தமும் அப்பிரமாணமாம் எனின்,

௯௪. அற்றன்று; அனுமானம் பிரமாணமெனக் கொள்ளாதவழிப் பிரவிருத்திக்கே அழிவுபற்றாதலின் பிரவிருத்திக்கு விடயமாதலெய்தாத விடயங்களையுடைய காரியத்தன்மையை அனுமித்ததன் முதலியவற்றாலாவதே பிரவிருத்தியாகலின். இங்ஙனம் மலைமுதலியவற்றிலே தீயைத் தேடும்பிரவிருத்தியும் இல்லையாம்; அனுபவமின்மையால் இன்மையைத் துணிதலினாலே யீயமும் எய்தாமையால் யீயத்தானாகும் பிரவிருத்தியும் எய்தாமையின். வியாத்தியைக் கிரகித்தலென்னுங் காரணமின்மையால் அனுமானத்துப் பிரவிருத்தியே ஆகாதென வெளிப்படையாக இந்த உன்வசனமே அனுமானப்பிரயோகரூபமாதலால் தனக்குக் கேடாதலானும், தருக்கமுதலியவற்றும் பிறழ்ச்சிச் சங்கையை நீக்கலால் வியாத்தியைக் கிரகித்தல் அமைதலானும், தருக்கத்துக்குத் தன்னினமைந்த சங்கையின்மையாற்றான் வியாகாதத்தைச் சார்ந்த அஃதின்மையாற்றான் பிரவிருத்திபொருந்தலால் வரம்பின்மை இல்லை.

௯௫. எய்தாவிடயத்தினதாகிய வியாத்தியைக் கிரகித்தலிலே மனத்துக்குங் கண்முதலியவற்றிற்கும் ஆற்றல் அமைதலின் அது பிரத்தியக்ஷமாதல் பொருந்தாமை இல்லை. ஆதலின் வியாத்தியைக் கிரகித்தல் பொருந்தலின் அனுமானம் பிரமாணம்; அது பிரமாணமாகவே அதை மூலமாகவுடைய சங்கதியைக்கிரகித்தல் பொருந்தலின் வேதாகமாதிகளும் பிரமாணம்.

௯௬. அற்றேல், வேதம் பிரமாணமாதல் அமையும்; மகான்களாற் கொள்ளப்படுதல் அதை நிச்சயிப்பதாயும், புருஷார்த் செய்யப்பட்டதன்றாய்க் குற்றமில்லாததல் அதனை முடிப்பதாயும் இருத்தலின். ஆகமத்துக்கோ வேதத்துக்குப்போலப் பழிக்கப்படாத மகான்களாற் கொள்ளப்படுதலும் இல்லை; புருஷார்த் செய்யப்பட்டதன்றாய்க் குற்றமில்லாததலும் இல்லை. அது சிவனாற் செய்யப்பட்டதென்று தானே உணர்த்தலின், இங்ஙனம் நிச்சயிப்பதும் முடிப்பதும் இன்மையான் வேதம்போலப் பிரமாணமாதல் இல்லை. ஸ்மிருதிமுதலியனபோல வேதத்தைமூலமாகவுடையதுமன்று; விசேடதருமங்களை உணர்த்தலின், விசேடித்த பிரமாதாவை மூலமாகவுடையதுமன்று; பரோக்ஷார்த்தத்திற் புருஷருடைய புத்தி இறங்காமையாலும் புருஷருக்குப் பிராந்தி முதலியனவுண்மையானும்,

கௌ. வாவிஷ. மெனெமெ:—“வாணுராது ஸ்ரீஸ்தி” உத்ரா
 ஷிநா தானிகாநுஷாதுநு ப்ரக்யுது “சுலாநி சீலாசீலா யுமா
 னெ வசிவஸிதெ” | உதி தெஷாந் சீலாகெந நிநாஸு வணாக் ப்ர
 துநா ப்ராசாணா சீவஸிதெ. “வாணுராது காவாநெ தயா
 காஷாசீவஸிதெ | சாநெது ஷீகிதா யதியம் ஸ்வதஸு ஸுணாயசா:”
 உத்ராஷிநா துநாநுஷாநஸு சீலாலிஸாவ * கூவித மளதே
 ஸாவ மகக் கீதந்நாது.

கௌ. வாஷிவாநாநெ வலிஷ ஷிவ ஸ்வாநி:—“சுலாநி
 வித்ராநா சீலாவிஷ விஷயெ வுரா” | உதி ப்ரக்யுது வித்ரா
 நோ ராநெது வெஷிகாநுஷாந நிநதஸு வாஷண ஸ்வாநி:ந
 துத்ரிதாநெந ஸெவ துநாநுஷாந ப்ரபுதஸு “சுலாநாநெ
 வெராநெ ஸனாவம் யாதநாதகம்” | உத்ரெந ந நாகவாநெ துத்
 நாது.

கௌ. வரவம் வாவிஷ மெனெமெ:—“வாநா சாணிது ஸ்வாநி
 ஸாஸவ வுசிவஸிதெ | வரதாராநு ஸிவமே க்ருகா வாவாநி
 ஸனதம் || வாஸுஷெவம் கூசாமெநெ வஜிவாசாஸ வுவதா:” |
 உத்ராஸு “உதி ஸநெஷாநிதா ஸ்வாநு யசீலதா யசீநதா | வுக்ரு
 துமெயெவ வாவிஷ சீவாநா சீயாதம் ஸதா” || உத்ரெந வாணுரா
 துநாநுஷாதம் சாணிதுஸு நாகவாதம் கீதந்நாது. தஸாநாம
 சீநாந் ப்ராசாணா. சுலாவா ப்ராசாணா தயாவி தது ந ஸவெ
 ஷா சீயிகாரம் கிணம் ஸாவ நிநத வெஷிகாநுயிகாராணா.

கௌமே:—

— ௧௦௦. “ஸவெவ ஸ்வாநு நெவெஸம் ஸங்கரம் விஷ்ணுவே” |
 உத்ராஸு, “வெஷிமத் வரிஸம் காரிஷ்ணிக்ருகா யுமெ” | உத்ர
 நெந ஷண்மிக்ருத ஸாவக்யெந யாஜநாநு நயிகாரெண வுதி
 சிததாநாந் ப்ரபுத்யம் ஸங்கர சீயவாஸுநாந் நிதிதாநி துநாநி
 ப்ரபுத்யநாசு.

கூஎ. வாசிட்டலைங்கத்திலே:—“பாஞ்சராத்திரத்தைப் புகழ்கின்றனர்.” என்பது முதலாகத் தந்திரங்களின்படி ஒழுக்குபவரை எடுத்துக்கொண்டு “புக முடிவு எய்தும்வழி மகாமூடர்கள் இங்ஙனம் ஒழுக்குகின்றார்” என அவர்களை மூடரென நிந்தித்தலைக்கேட்டலால் ஆகமம் அப்பிரமாணமாதல் சாதிக்கப் படுகின்றது. “பாஞ்சராத்திரத்திலுங் காபாலத்திலுங் காளாமுகத்திலுஞ் சாத்தத்திலுந் தீக்ஷிக்கப்பட்ட நீங்கள் அதம்பிராமணராகிறீர் என்பது முதலியவற்றால் தந்திரானுட்டானம் பொய்ப்பழிமொழி பகர்தலாற் கோபித்த கௌதமரது சாபத்தின்பயனெனக் கூறலானும்,

கூஅ. பாத்தம்புராணத்தில் வசிட்டதிலீப சம்வாதத்திலே:—“முன்னே தமிழ்நாட்டிலே சித்திரன் என்னும் அரசன் இருந்தான்” எனத்தொடங்கி, “பயங்கரமான நரகத்திலே யாதனைத்துயரை அடைந்தான்” என முடித்துச் சித்திரராசன் வைதிகத்தை அனுட்டித்தல்பற்றினவனாயும் பாசண்டர் மொழியால் அதனைவிடுத்துச் சைவதந்திரானுட்டானத்துத் தலைப்பட்டு நரகில்வீழ்ந்தான் எனக் கூறலானும்,

கூகூ. இவ்வாறு வாசிட்டலைங்கத்திலே:—“முன்னே கொடுந்தொழிலுடைய சாண்டிலியனென்பான் புத்தியூருவமாகப் பாதாங்களைச்சேர்ந்து என்றும் பாவங்களைச்செய்து தீவழியினால் வாகதேவனைப்பூசித்தான். நன்னிய மமுடைய முனிவர்களை.” எனத்தொடங்கி, “பிரமனே! இங்ஙனம் இயமனற் பிரேரிக்கப்பட்ட இயமனாதார்கள் அப்பாவியைப் பதினாயிரம் வருஷம் இடையறாது அப்படிச்செய்தார்கள்.” என்னுந் துணையால் பாஞ்சராத்திரமனுட்டித்த சாண்டிலியனுக்கு நரகவிழ்ச்சிகூறப்பட்டது. அதனால் ஆகமங்கள் பிரமாணமாதலில்லை; அன்றிப்பிரமாணமாயினும் அவற்றில் எல்லாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. ஆயினுஞ்சாபத்தால் வைதிக முதலியவற்றில் அதிகாரமிழந்தவர்க்கே.

கௌர்மத்திலே:—

கூ௦௦. “எல்லாருந் தேவர்க்குத் தலைவராகிய சிவனையும் விட்டுணுவையும் அடைந்து” எனத்தொடங்கி, “கலியுகத்தில் வேதநெறியின் வருஷவர்” என்னுந் துணையால் அறுமுனிவரிட்டசாபத்தால் வேட்பித்தன் முதலியவற்றில் அதிகாரமிழந்து மெலிந்தவர்க்குச் சீவனோபாயத்தின்பொருட்டுச் சிவனாலும் விட்டுணுவாலும் தந்திரங்கள் செய்யப்பட்டன என்றுணர்த்தலின்.

க௦௧. தலூனாவளக்கெ ஸ்ரீயம் வாய்மெ சூமரீநாம் ப்ரா
ரோண்பிரிதி.

க௦௨. மெலெவம் வெடிவெடிவ வீசிஷ வாய்மெ ப்ரணீதகெந
ப்ராபிரோணாவவதெந். தயாஹி வெடிவாடிவி நிதிகு ப்ரயகெந
நிதெ-பாஷகெந நப்ராபிரோணம்; உத்தி விநாஸாடி ப்ரீதிர வண-
பிரகெஸெவாநிதிகுநாடி. வண- நிதிகெவி சூநாவவ-பிர சமி
திகெந ததிரெஸெவா-க வண-பிரதெநா வெடிவாநிதிகுநாடி.

க௦௩. தயாவ வாரபிராபிரிவப்ரணீதகெநெநவ வெடிவா ப்ரா
பிரோணம். நவ வெடிவாபிராபிரி வாரபிராபிரி; விவடிவ சூயகாடி.
வெடிவாஹி சரிவவா ஐவகாடி சரிவவா வெடிவாபிராபிரி.

க௦௪. தயாவி வெடிவாபிரோணெஸா நிஸயபிரி வாரபிரா
பிரி; வெடிவாபிரோணெ நிஸிதெ தெநெஸா நிஸயம். ஸாஸாநிஸ
யெ ஸெதெவவ தகெ-கெந வெடிவாபிரோணெ நிஸயம், உதிவெக, ந;
செவாந வாரிமுஹீதகெந நிஸித ப்ராபிரோணெஸா ஸாஸா கதெ-
கெந நிவா-மெவாவதெந். சந்யா தவாஷ வார-மெயக ப்ரா
பிரோணெ நிஸயபிரி வாரபிராபிரி ப்ரஸமாடி; சவார-மெயக
பிரி நிஸித ப்ராபிரோணெந வெடிந நிஸயம்; சவார-மெயக
நிஸயெந வ வெடிவாபிரோணெ நிஸயம். உதி.

க௦௫. கெதா வெடிவாபிரி வாரபிரி ப்ரணீதகெந ப்ராபிர
ோணெ சூமரீநாபிரி ததெவ தெநெநவ ப்ராபிரோணெ நிவா-மெந
கொவி கொடி.

க௦௬. நெவம் மொகாபதாநிநாபிரி சரிவப்ரணீதகெந ப்ரா
பிரோணெ ஸாடி உதிவெக, ந; தெவாபிரி ததெயிகாரி விவெடிந
ப்ராபிரோணெஸா ஐவமாரி.

௧௦௧. இலௌகிகமல்லாத சுபசாதனத்தில் ஆகமங்கள் பிரமாணமாதல் இல்லை என்னில்,

௧௦௨. அற்றன்று; வேதம்போலவே விசேடித்த புருஷனாற் செய்யப் பட்டதாதலால் ஆகமமும் பிரமாணமாதல்பொருந்துதலின், அங்ஙனமன்றோ! வேதமும் நித்தியமாதல்பற்றிக் குற்றமற்றதென! பிரமாணமாகக் கொள்ளற் பாலதன்று; தோன்றல் அழிதன் முதலியன தெரிதலின் எழுத்தே அநித்த மாகலின். எழுத்து நித்தமாயவழியும் அவை தொடருமுறை அநித்தமாக லால் அம்முறைவிசேடமுடைய எழுத்தேயாகிப் வேதம் அநித்தியமாத லானும்,

௧௦௩. அங்ஙனமே பாமாத்தனாகிய சிவனாற் செய்யப்பட்டமையாற் றானே வேதம் பிரமாணமாவது. வேதத்துக்கும் இறைவனுக்கும் ஒன்றை யொன்றுபற்றல் இல்லை; ஒவ்வாத் தொழிலுடைமையின். வேதம் சிவனை உணர்த்துவது, சிவனோ வேதத்தை உண்டாக்கின்வன்.

௧௦௪. அங்ஙனமாயினும் வேதம்பிரமாணமாதல் இறைவனைநிச்சயித் தல் என்பவற்றிற்கு ஒன்றையொன்றுபற்றல் உளது; வேதம் பிரமாணமாதல் துணியப்படி அது இறைவனை நிச்சயித்தல்; இறைவனைநிச்சயித்ததுள் வழியே அவனுரைத்தமையால் வேதம்பிரமாணமென நிச்சயித்தல். எனின், இல்லை; பெரியோராத் கொள்ளப்பட்டமையாலே துணியப்பட்ட பிரமாணத் தன்மையையுடையது இறைவனைக்கருத்தாவாகவுடையது என முடித்தல் பொருந்தலின். அல்லது உண்க்கும் புருடராற் செய்யப்படாததன்மை பிர மாணியத்தை நிச்சயித்தல் என்பவற்றிற்கும் ஒன்றையொன்றுபற்றலாம் ஆத லானும், புருடராற் செய்யப்படாமையுந் துணியப்பட்ட பிரமாணியத்தை யுடைய வேதத்தால் நிச்சயிக்கப்படுவது. புருடராற்செய்யப்படாமையை நிச்சயித்தலாற்றான் வேதத்தின் பிரமாணியத்தை நிச்சயித்தல். என.

௧௦௫. ஆதலின் வேதமும் பாமசிவனாற் செய்யப்பட்டமையாலே பிர மாணமாதலின் அதுபோலவே ஆகமங்களும் அதனாற்றானே பிரமாணமாதலை முடித்தலில் யாதங் குற்றமில்லை.

௧௦௬. அற்றேல், இங்ஙனமே உலோகாயதமுதலியனவும் சிவனாற் செய்யப்பட்டமையிற் பிரமாணமாமே எனில், இல்லை; அவைகளும் அவ்வவ் வதிகாரிகளின் வகைபற்றிப் பிரமாணமெனக்கொள்ளப்படுதலின்.

ததக்ஷம் ஸ்ரோதே:—

க௦௭. சுயாதத் ஸம்ப்ரவக்ஷரதி போமத் ப்ராபோணந் நிண்டயம் |
 ஸ்ரஜயா ஸஹிதா யஜ்யம் ஸ்ருணயம் போமிவம்மவாம் ||
 வெஷாஸ்து ஸவத் ஸாஸாணி வஸாணம் ஹாரதம் தயா |
 வெஷாஸ்தாந்நுவவெஷாஸ்து காரிகாஷ்டாந்நாநவி ||
 காவாஸ்து மாகுஸ்தம் மெவத தயோஸ்தேஷாந்நு திஜிஷ்டஹாம் |
 தயா வாஸஸ்தம் ஸோஸம் மெஸாவ வுபோவாமபோந் ||
 தெஷா நெஸோவெஷாஸ்து ஸதஸ்யாஸ்து ஸஹஸ்யஸம் |
 விஷாமபோ தயா வுஷ்ண வஸாஸ்தாஷ்டாந்நாநவி ||
 மொகாயதம் தயா ஸாஸ்தம் வஸ்தம் விஷாஸ்து ஸம்பாதம் |
 திரோஸா திதமஹ்நாஸ்தம் ஸாஸ்தம் யெரமஸ்தம் மெஸாவ ||
 சுமெநக மெஷ ஹிஸாநி தயா ஸாஸ்தாந்நாநவி |
 நிதிதிதே ஸம்ஸாஸ்தம் ஸாஸ்தாஸ்தம் ஸவத்ஸ்தம் ஸம்பாதமெஸாதம் ||
 ப்ரஸாஸ்தாஷ்டாஸ்தம் ஸாஸ்தம் வுஷ்ண வஸாஸ்தாஷ்டாஸ்தம் ஸாஸ்தம் |
 விஷ விஷாஸ்தாஸ்தம் யசுநாஸ்தம் ஸாஸ்தாஷ்டாஸ்தம் மெஸாவ ||
 போநயஸ்தம் தநாஷ்டாஸ்தம் திஷாஸ்தம் திஷாஸ்தம் ||
 தாநெஷ்தம் விஷாஸ்தம் மெஸாவ ஸம்பாதமெஸாவ வாஸாதம் ||
 கூவத்ஸ்தம் தாநி தாநாநி கயிதாநி திதிதிதி ||
 சுயகாரி விஷாஸ்தம் மெஸாவ மெஸாவ ததா திஜாம் ||
 ததெஸ்தம் மெஸாதம் தி தாநாஸ்தம் நஹஸ்தா திதிதிதி ||
 உதி.

தயா ஹாரதே:—

க௦௮. “ஸாஸ்தம் யெரமஸ்தம் வாஸாதம் வெஷாஸ்தம் வாஸாதம் தயா |
 சுதி ப்ராணாஸ்தம் தாநி நஹஸ்தாநி மெஸாதம்” || உதி.

க௦௯. நவ விஸாஸ்தாஸ்தம் சுயம் ப்ராபோணந் போவவதேத
 உதி வரயத்; சுதேஷ விஷயே சுயகாரி மெஸாதம் வுஷ்ணாஸ்தம் வி
 ரோய வரிஹாஸ்தம். வஸ்தம் மெஸாதம் வுஷ்ணாஸ்தம் வுஷ்ணாஸ்தம்
 வுஷ்ணாஸ்தம். நவ மெஸாதேஷாஸ்தம் போமாதாணம் ஸாஸ்தம் ப்ரா
 க்ஷாவிஸெஷே சுயம் ப்ராஸ்தம் திஷாஸ்தம் உதி யுஸ்தம்; உவபெஸை
 து தாநாதேஷே ப்ராஸ்தம் திஷாஸ்தம் திஷாஸ்தம் வுஷ்ணாஸ்தம். உவபெ
 ஸைதாஸ்தம் ஸிவபுணித துஷ்ணாஸ்தம் கயிதேயம் ஸம்பாதமெஸை
 விஷாஸ்தம் ததக்ஷ விஷாஸ்தம் யசுநாஸ்தம் திஷாஸ்தம் துஷ்ணாஸ்தம்
 வஸாதாஸ்தம் தாஸ்தம் ஹாஸ்தம் திஷாஸ்தம் கயிதே. யசுநாஸ்தம் வி
 ரோயத் துஷ்ணாஸ்தம் ப்ராபோணந்.

அது ஸ்காந்தத்தில்:—

௧0௭. “இனி மார்க்கங்களின் பிரமாணத்தன்மைத் துணிபைக்கூறு வேன். முனிச்சிரேட்டர்களே! நீங்கள் சிரத்தையோடு கேளுங்கள். வேதங்களையும், எல்லாச்சாத்திரங்களையும், புராண பாரதங்களையும், வேதாங்கங்களையும், உபவேதங்களையும், காமிசமுதலிய ஆகமங்களையும், காபாலம்லாளுளம் என்பவைகளையும், அவற்றின் பேதங்களையும், அப்படியே பாசபதம் சேரமம் பைரவம் முதலிய நூல்களையும், அவற்றின் உபபேதங்கள் பற்பலவற்றையும், விட்டுணுவாகமங்களையும், அப்படியே பிரமன் புத்தன் அருகன் முதலியோரின் ஆகமங்களையும், அப்படியே பலவிரிவுகளோடு கூடிய உலோகாயதநூலையும், மிக ஆழ்ந்தபொருளினதாகிய மீமாஞ்சையையும், சாங்கியோகங்களையும், பலவகைப்பிரிவினவாகிய வேறுசாத்திரங்களையும் முற்றறிவினனாகிய சிவ பெருமான் நேரே சுருக்கமாகச்செய்தனன். அச்சிவனுடைய அருளிநூற்றானே பிரமா விட்டுணு முதலிய தேவர்களும், சித்தர் வித்தியாதார இயக்கர் என்பவர்களும், அப்படியே இராக்கதர் முதலியவர்களும், முனிவர்களும், பெருமையுடைய மனிதர்களும் அவைகளையே விரித்துஞ் சுருக்கியுஞ் செய்தனர். அவைகள் அவ்வவ்வதிகாரிகளின் வகைப்படி பிரமாணங்களாமென்று அறிவுடையோரார் சொல்லப்பட்டன. ஒருவருக்கேயுரியனவல்ல. முனிவர்களே இந்த மார்க்கங்கள் அறிவுடையாராலே தருக்கங்களாற் கெடுக்கப்படுவனவல்ல.” என.

அவ்வாறு பாரதத்திலும்:—

௧0௮. “சாங்கியோகங்களும் பாஞ்சராத்திரமும் வேதங்களும் பாசபதமும் என்னும் இவைகள் மிக்க பிரமாணங்களாம்; இவை ஏதுக்களாற் கெடுக்கப்படா.” என.

௧0௯. மாறுபட்டபொருளுடையனவெல்லாம் பிரமாணமாதல் எங்ஙனம் என்றலுங் கூடாது; செயற்பாலனவாகிய விடயங்களில் அதிகாரிபேதம் பற்றி நிறுத்தலால் விரோதமழிதலின்; பொருள்கண் மாறுபட்டுழி வலியுடையதால் வலியிலது வாதிக்கப்படல் கூடுமொகலின், மேலும் எல்லாமார்க்கங்களும் இறைவனுற் கூறப்பட்டமையினோத்தனவாக, வலியுண்மை வலியின்மைகள் பொருந்துவதெங்ஙனம்? என்றலுமாகாது; சிழாசிரியர்களது தாரதம்மியத்தினாலே வலியுண்மை வலியின்மைகள் பொருந்துதலின். சிழாசிரியர்கள் சிவனுஞ்செய்யப்பட்ட அவ்வம்மார்க்க நூல்களிற் கூறியபொருளைச் சுருக்கித்தான் விரித்துத்தான் அச்சிவன் கூற்றுக்குமாறாக யாண்டு உணர்த்துகின்றார்களோ ஆண்டு அவ்வசனங்கள் தாற்பரியத்தைத் திரித்துணர்ந்தமை முதலிய காரணத்தாலாயின எனப்படும். யாண்டு விரோதமின்றோ ஆண்டு எல்லாம் பிரமாணமாம்.

கக0. வாமமுதலியவற்றிற்குக் கீழாசிரியர் இன்மையின் அவை பிரமாணமாம் என்றலுங்கூடாது; “இவ்வுலகத்திலே வேதமொழிக்கு மறுதலையான அந்நியசாத்திரங்களும் மயக்கஞ்செய்யும்பொருட்டு என்னாற்றானே செய்யப்பட்டன; அவை வாமம் பாசுபதம் லாகுலம் பைரவம் என்பனவும் பிறவுமாம். அவை வேதபாகியமாதலிற் சத்துக்களாற் கொள்ளப்படுவனவல்ல.” எனச் சிவன்றானே வாமமுதலியவற்றை விலக்கியமை கௌரம்புராணத்துக் காணப்படலின்.

ககக. இவ்வாறே ஏனைமார்க்கநூல்கட்குக் கீழாசிரியருண்மையின், வேதசிவாகமங்களோடு முரணுதலுள்வழி, அது தாற்பரியத்தைத் திரித்துணர்ந்தமைகாரணமாகவுடைத்தாதலின் அப்பிராமாணியமும், முரணுதலில்வழிப் பிராமாணியமுமாம். வேதசிவாகமங்களுக்கோ எதனாலும் வாதையில்லை. யாண்டு விரோதந் தோன்றுமோ ஆண்டு எங்ஙனம் ஒன்றொடொன்று விரோதமும் இடைவிரோதமும் இல்லையாகும் அங்ஙனம் முன்பின்னாய்ச்சி முதலியவற்றால் விரோதபரிகாரஞ் செயற்பாலது. ஒன்றையும் வாதித்தலாகாது. இவ்வேத ஆகமங்கட்கு இதுவே பேதம்:—ஒன்று மூவருணத்தரை அதிகாரிகளாக வுடையது; ஏனையது நால்வருணத்தரையும் அதிகாரிகளாகவுடையது.

ககஉ. அற்றேல், அஃதாக; சிவஞற்செய்யப்பட்டமையால் ஆகமங்கள் பிரமாணமாமெனமுடிப்பது அதனை நிச்சயிக்கும் மகாசனங்கள் கைக் கொள்ளுதலையாயின் அதுவே இல்லையெனப்பட்டதன்றோ என்னில், சிவப் பிரதிட்டை சிவபூசை முதலியவற்றில் எல்லாருக்கும் பழிக்கப்படாத பிரவிருத்தியுண்மையானும், சுவேதர் உபமன்னியமுதலியோர் தீகூஷயக்கைக் கொண்டமை கேட்கப்படுதலானும், இப்பொழுதையாருள்ளும் பிரமவித்தை யிற்போல எல்லாருக்கும் மலபரிபாகமின்மையாற் சிறுபான்மையார்க்குப் பிரவிருத்தி பொருந்தலானும், என்க.

ககங. சித்திரனுஞ் சாண்டிலியனும் நாகில் வீழ்ந்தது தந்திரத்தை அனுட்டித்ததலாயதன்று என்பதே அதன்பொருள்; பின்னைவைதிகத்தை விடுதலால் ஆயது என்பதே தெள்ளிதின் உணரப்படுகின்றது. கௌரம்புராணத்து வசனமும் வைதிகத்துக்கு, மாறாய வாமமுதலியவற்றை விஷயமாக வுடையதென்க.

ககசு. ஊனம் ஸ்மிதெ யத் ஹமவதா வுராவெந வதுவட்குணஞ்ஞாந்
நாந-போதிக. சிவெடுகெஷாந் ஹதி வெசு, ந ஸ்ரீர ரூபக விந்ருவ
முஹ்தெ டிடிஸ-பதி உ ரவநாந-வவதெது நாந-போத சித்ராதிநா
வத-புரஸாஜீஸுஷாதிதெந ஸாந்-புரஜிமாநாந் புரஜாணு
நிராகரணம். தடிவி வெடி விரு-கெ வஸம்ஸ ஊன ந க்ரி-யாந்ஸெவி.
ததிராவி ந ஸிபிராந் செவாமஜீஸு தநிராகரணம்: தடி ந-வலம்ஹாசு.
வத-புரஸாஜீஸுஷாதிதெ தத-நிராகர வாய-வதெஸெவ கெவ
நிதிதெஸுரவாதி செவெவெசு கெஸிந ஊனவ வா நிராகரணநிதி நகெ
வி விரொய்.

ககடு. நநு சுஸாமஜிநாந் புரஜாணு ததிராவி ததிராய-
ஊன ந ஸிவெவ-பதி முஹ்வாயவஸு ப்ருஷதிராடி: காமெய-
க மொவரகெந ஸிவெயெ-பதி முஹ்வாயவஸு ஹதிவெசு, ந;
ப்ருஷதிராதிநா ஸகிமுஹ்வ சுந்ரு வஹ் காய-பாஸம். விஹாய சுந
ந்ருவெஷு வடாடிஸ ஊனவ ததடிஸு ஸகி முஹ்வவதெது. வ-த-
தெஜாத ஹதிராதி ஸிவெவ-பதி முஹ் டிடிஸ-நாந். புரஜாணு
ஹிநிதிதெ தடிப-வலிந் விவகிரவா புரஜா கய-பாவெடிஸ ஸம்ஸ
யாதி விநிதி-கெ வ-விவ-த-ப-வலிதாய-ககம். தடி-க: - “ஸம்ஸ
யாதி விநிதி-கெ விவகிர-ந சிஷெதெ.” ஹதி.

ககசு. நநு ப்ருஜாகரணகம் வககணம்; டீவாதிஷதிவ ராவெம்.
தடி-க: - “நநு நஸுராக் க-கொ ரிந-யசு தசு ப்ருதிதி ஸாய-ந்
தந டீவடி-மாஜிநாந் புரஜாணக ப்ருஸம்மதி” ஹதி. ஸாய-நஸு ரெய
கெந ரிநகராயொமாவ. கவொக: - “யெநய-நஹி தநாந-யகொ
ரிநெந ரீயதெ.” ஹதி. தத-விஷயாவெஷு வககணம் புரஜாணு
ஸுபகாரதயா ஸம்விதா முஹ்தெ. வ-விவ-த-ப-யாய-ப-கெ-
பெஸா-தஸு ஸகொ முஹ்ஷாசு. ஸகொ முஹ்ஷகெ-வாயாந
வதாரகாந் ந ஸாய-ய மொவரவஹ் கெ ப்ருதிக் முஹ்ஷகெ. நவெ
டிஸிபம் ஸாஜிமிர ஊனவ தத-ரிநகராக். யடிஹி வத-ப-ந-ஜாந்
விஷயீக்யதெ தடி கய-பாவலிந் கய-புஸு விஸெஷெ விஸெஷு ஸம்
ஸாயாதி ராவ் தஸுரவி முஹ்ஷ ராவஸு. ஹய ஸு யாய-ப-வ-
விவ-த-ப-ஜாந ஸாஜி-ரிநகராக்; விவ-ப-யா-கெ-வ-ய-ய-ப-தா
வதெது. கிண-மாணாதி விஸிஷாசு. மாணஸு யாய-ப-ம் ஹகெயாவய
வெத்ய ஸநிக்ஷ-படி.

* சதூர்லக்ஷணி என்பது வியாசர்செய்த ஒருநூலோ அல்லது பாடத்
தவறே தெரியவில்லை.

1504021 402 (2187)
சுருதி மொழி பெயர்ப்பு.

சுரு.

ககசு. இங்ஙனமாகப் பகவானுகிய வியாசனூல் சதுரங்குணியிலே “நாநுரோமிகம்” (நாநுமரிகம்) என்றற்றொடக்கத்தால் ஆகமம் நிராகரிக் கப்பட்டதெனில், அன்று. “ஸரீரரூபக” (சரீரரூபக) என்றுதொடங்கி “வத்யுரூபலாஜீவ்யூரக” (பத்தியூரசாமஞ்சஸ்யாத்) என்னுந்துணையால் சாங்கியநூல்களின் பிரமாணமாந்தன்மை நிராகரிக்கப்பட்டது. அதுவும் பீவதங்கட்கு மறுதலையான பொருட்கூற்றிற்குநே; கிரியைக் கூற்றிலுமோ அல்ல. ஆண்டும் சித்தார்த சைவாகமத்துக்கு அந்நிராகரணம் இன்று; அது பெறப்படாமையின். “வத்யுரூபலாஜீவ்யூரக” (பத்தியூரசாமஞ்சஸ்யாத்) என்னும் இதுவோ ஆற்றலொத்த பரஃபதத்தைத்தான் கேவலநிமித் தேசவாவாதிகளாகிய சைவருளொருசாராரைத்தான் நிராகரித்ததாகலின் யாதும் முரணின்றென்க.

ககரு. அற்றேல், ஆகமங்கள் பிரமாணமாதல் அமைக; அங்ஙனமாயினும் அது காரியத்திற்குநே, சிவனிலும் அல்ல; உற்பத்தியைக், கிரகிக்கும் உபாயமாகிய பிரவிருத்திமுதலியன காரியமொன்றையே விடயமாகவுடைமையார் சித்தமாகிய பொருளிலும் உற்பத்தியைக்கிரகித்தலின்மையின். எனில், இல்லை; பிரவிருத்தி முதலியவற்றார் சத்தியைக் கிரகித்தலிலும் பிறிதினார் பெறப்படுங் காரியக்கூற்றைவிட்டுப் பிறிதினார் பெறப்படாத குடமுதலிய கூற்றிற்குநே அப்பதத்தின் சத்தியைக்கிரகித்தல் பொருந்தலானும் “மகனுனக்குப் பிறந்தான்” என்றற்றொடக்கத்தவற்றில் சித்தமாயதிலும் உற்பத்தியைக் கிரகித்தல் காணப்படலானும். இம்மதத்துப் பிராமானியமும் அப் பொருளால் வரையப்பட்ட சிற்சத்திரூபமாயிரமை. பொருள்வரையும் ஐய முதலியவற்றின்ன்கிய புத்தி விருத்தியைச்சார்ந்த பொருளுடையதாதல், அது:—“ஐய முதலியவற்றின்ன்கிய சிற்சத்தி மானமென விரும்பப்படுகின்றது.” என.

ககசு. பிரமையின் கருவியாதலோ இலக்கணமாகாது; தீபமுதலிய வற்றின் அதிவியாத்தியாதலின். அது:—“பிரமிதியின்கருவியாயினது எதனார் பிரமாணமாகாது எனின், தீபம் கண்முதலியனவும் பிரமாணமாதல் பற்றுதலின் ஆகாது.” என்பது. கருவி மேயமாதலால் மானமாதல் பொருந்தாமையானும். அது:—“யாது மேயம் அது மானமாகாது; மானத்தால் அளக்கப்படுதலின்.” என்பது. ஆண்டு விடயவரைவென்னுமிலக்கணத்ததாய் பிராமானியம் தற்பிரகாசத்தன்மையான் அறிவார் கிரகிக்கப்படுகின்றது. புத்தி விருத்தியைச்சார்ந்த யாதார்த்தியுமே மனத்தால், அது தன்னிற் கிரகிக்கப்படுவதாதலின். தன்னிற் கிரகிக்கப்படுதலோ பாதை தோன்றாக்காலத்ததாய தன்சார்பாகிய விடயத்தைபுடைய லௌகிகப் பிரத்தியக்ஷத்தார் கிரகிக்கப்படுதல், இது அசித்தமும்ன்று; சாமக்கிரியே ஆண்டு மானமாதலின். எப்போது நிகழ்கிற உணர்வு விஷயமாக்கப்படுகின்றதோ அப்போது அர்த்தத்தால் வரையப்பட்டது. அர்த்தமும் விசேஷணம் விசேஷியம் சம்பந்தமுதலியருபமுடையது. அதனையும் கிரகித்தல் அவசியம். இந்த யதார்த்தமான புத்திவிருத்தியும், ஞானசாமக்கிரியாத் திரத்தானன்று; விபரியயமுதலியவற்றுக்கும் யதார்த்தத்தன்மை எய்தலின். ஆனால் குணமுதலியவற்றால் விசேடிக் கப்பட்ட அதனால் குணமும் ஏற்றபெற்றி பலதரமான அவயவ இந்நிரியங்களின் சம்பந்தமுதலியன.

கக௭. யயாபு-வாவிவ்ருதிஸு வத்குக்ஷாநாநா ந ஸவ வெநெந
 த்ரிவியா; ததாபநாநா நு வுரோணா நுவி தனாநாநி. ததவ்ரு
 க்குத் த்ரிவியம்; ஐநிய ஸாவெக்ஷம் சுஞ்ஞாண ஸாவெக்ஷம் நிரவெ
 க்குமெதி. ததேக்து:-“வ்ருக்ஷம் த்ரிவியம் வெநாத் திசுநா நவ வித
 ஸாக்.” இதி. தத நிரவெக்ஷம் வித்காஸ நாவம். ததவி திவியம்; ஸ
 வ்வெநெநு வ்வவ்வெநெநு மெதி. தத வ்வவ்வெநெநு வ்வாதமொவரம்
 ஜூநம். வ்வவ்வெநெநு ஸிவமொவரம் ஜூநம். சுஞ்ஞாண ஸாவெக்ஷ
 திவி ஜூநம் திவியம்; பொமிஜூநம் வ்வவாநி ஜூநநெநி.

கக௮. சுநாநிதிஸு-விம்மாபு-வ்ருதிதி. விம்மவ வ்ருதி வக்ஷ
 யதி-தொவெதம். வ்ருதிஸு யாவசு ஸாய நாயிகரண ஸாயுஸு
 வத்க்ஷம்.

கக௯. விம்மவ த்ரிவியம்; கெவநாநுயி கெவவ வ்ருதிருகி சுநய
 வ்ருதிருகி வெநாசு. தெவாநு சுநயெ-ந்நாநெநெ வக்ஷண துக்ஷம்.

க௨௦. குவெகி-ஸகி-ஸவம். சுக்ஷாநாநி-வெதம் வவநம் உகி.

க௨௧. சுக்ஷாநாநு ததநுநாநாநு விவக்ஷாநி ஸிவிவ்ருதாநாநி.
 ஜூநா நெயநி-வய-ஜிநெ. பொநுநாநு சுநய நிய விரஹம்.
 சுநா ஸிவிதூநிநாநி ததஸாயம் பொநுநெ ஜெநுந ஸிவிதூ
 நுவி சுநயநுநெ சுயொநுநெ, ஐயநு பொநுநா குவிவ்ருதி
 வநெதவ உவய-ஜிநெ. சுஸகி வநெயாநு வயாநெவ்ருதி.
 உயிவி பொநுநாவநி-வய-ஜிநெ. சுநெநுநாநு உவநாநாநா
 வதூநாநா, வநெதவ்வாநாநா. இதி து. வ்ருதி.

க௨௨. நநு வவ்ருதிஸு தாபுஸு ஸிவவெதவயாரணம்
 நாராயண ஹிரணுமஹி-பொநாநி தாபுஸயொம் ஸஹவாசு, த
 யொநாநி ஸு-தூநிவ்ரு வ்ருதிநெ தவநாநு ஸுவநாசு தயாந
 தாநாநி-நாநம் உதவக்ஷணவ்ரு தயொநாநிவ்ருதி உதவக்ஷண
 வ்ருதிநெதவ இதி. சுந ஹுநெதி வநாந கதூ-கயொம் வவந
 காவ இதி காவம் வநாந கதூ-கயொம் விவக்ஷிதம். வநக இதி ஜம
 வநாநி-நெத; வ்ருதிநாசு, ஸுநி-ஹணம் ஸிவநாநாநா
 வக்ஷணம். ஹாநாநெந. பொநாநாநா ஸஹதூ ஸிவ உவநெத.
 வ்ருதி-வ்ருதி-ஹணம் ஜமகதூ.

கக௭. யதார்த்தமாகிய புத்திவிருத்தியும் பிரத்தியக்ஷம் அனுமானம் சத்தம் என மூவகைத்து; அவற்றின் சாதங்களாகிய அநுப்பிரமாணங்களும் அப்பெயரின். ஆண்டுப்பிரத்தியக்ஷம் மூவகைத்து; பொறிகளை அவாஷியதும், அந்தக்காணத்தை அவாஷியதும், அவாவலில்லதும் என. அது:— “பிரத்தியக்ஷம் பொறி மனம் ஞானம் என்பவற்றின்வயத்தால் மூவகைத்து.” என்பது. ஆண்டு அவாவலில்லது ஞானப்பிரகாசரூபமானது. அதுவும் இருவகைத்து; சுவசம்வேத்தியம் சுவசம்வேதனம் என. அவற்றுட் சுவசம் வேதனம் தன்னான்மாவை விடயமாகவுடையஞானம். சுவசம்வேத்தியம் சிவனை விடயமாகவுடைய ஞானம். அந்தக்காணத்தை அவாஷியஞானமும் இருவகைத்து; யோகஞானமும் சுகாதஞானமும் என.

ககஅ. அனுமிதியோ குறியாற்பொருளை அளந்துணர்தல். குறியும் வியாத்தி பக்கதருமத் தன்மைகளோடுகூடியது. வியாத்தியும் சாதனத்தினிலைக்களத்துச் சாத்தியம் முழுதுமிருத்தல்.

ககக. குறியும் மூவகைத்து; கேவலாந்ருவயி கேவலவியதிரேகி அந்ருவய வியதிரேகி என. அவைகட்கும் இயைந்தபொருளுடைய பெயராற்றுளே இலக்கணம் உரைக்கப்பட்டது.

கஉ௦. ஆத்தனுடைய கூற்றாகிய ஆற்றல் சத்தமாம்; அவாய்நிலைமுதலியவற்றோடு கூடியவசனமே அக்கூற்றும்.

கஉ௧. அவாய்நிலையும் அவ்வப்பதங்களின் இயைபுக்கேற்ற வேற்றுமைமுதலியவற்றை வழங்குதல். இதுவும் அறியப்பட்டதாய் உபயோகப்படுகின்றது. தகுதியோ இயைபின்மையைத்துணிதலின்மை. தீயினால் நனைக்கிறான் என்றற்றொடக்கத்தனவும் அந்நிலைமையிலே தகுதியுடையனவாக, நீரால் நனைக்கிறான் என்பதும் இயைபெனக்கோடல் பிராந்தியாயவழித்தகுதியில்லதே. இத்தகுதியும் அவாய்நிலையியல்பு உள்ளவழியே உபயோகமாம். அண்மைநிலை பதங்கள் இடையீடின்றி நிறநல்; இதுவும் தகுதிபோல் உபயோகமாகும். மற்றை உபமானம் அருத்தாபத்தி முதலியனவும் இவற்றுள்ளே தானே அடங்கும் எனக்காண்க.

கஉ௨. அந்நேல், இங்ஙனமாயினும் அப்படிப்பட்டவர் சிவன்ருளே என்று துணிதல் எங்ஙனம்? விட்டுணு பிரமரும் அவ்விவல்பினராய் இருத்தலானும் அவரும் சிருட்டிமுதலியவற்றின் காரணரென்று சுருதிமுதலியவற்றிற்கேட்டலானும். அவ்வாறே அவரால் வேறுபயனும் குறித்த இலக்கணம் அவரில் அதிவியாத்தியாதனும் ஆம் என்றசுசங்கித்துக் கூறுகின்றார். “ஸஹ்யுநெகைதஸி” (சகித்தவைதத்) என. “இங்கே ஹ்யுக்ஷா (சங்கரித்து) என்புழி ஒத்தவினைமுதலுடையவற்றுண் முற்காலம் என்பது க்ஷா (க்துவா) என்பதன்பொருள். ஒத்தவினைமுதலுடைமை கூறவிரும்பப்பட்டது. ஸதசு (இது) என உலகஞ்சுட்டப்படுகின்றது; எடுத்துக்கொண்டதாக வின். எடுத்துக்கொண்டிருட்டி, திதிமுதலியவற்றுக்கும் உபலக்கணமாம். அரன் என்னுஞ்சொல் யோசருடியாய்ச் சங்காரகருத்தாவாகிய சிவனை உணர்த்தும். ஸஹ்யு ஆளுந்திறவுடையவன்; உலகத்தின் கருத்தா என்பபடி.

கஉக. சுயம் ஹாவஃ:-சுவாமி தாவநஹா ஸம்ஹாரம் ப்ரபயம். நிம
ராமராமநாமராமாநாதிஸிங் தவ்யநு காடும யஃ ஸம்ஹதூர் ஸம்ஹதூர்
செந தஜிவிதாநாம் வுத் ஜோந கியாஸகிசெந ஸாவாயாரண
ஸமெநநாவயாரிதஃ ஸவ்யஷ்டிராஜிவ கடுதூர் ஸந்தே.

கஉச. ஂரங்குதூயிக்ரண நராயாக் மதிஸாரிந்ராவ தாடி
ஸஸு ஸிவ ஸவ. தடுமெஸு வ சுயம் ஸிவெவபவ்யுஹமெந “வாரா
விஷாடியொ டேவா” இகராதிநா ஸாண்டெந மெதாஸுதரெவபவ்யு
ஹமெந “தஜிபுது தடுதா டேவா” இகராதிநா மெமவாரண
மெந வவநெந “ஂரஸுரஸுதநம் சுதூர்” இகராதி ஸாஜிவவஸு
வவநெந சுடுமெந வவநெந தஜிநீ சூதாரமெவண ஸுமெ
நாவயு தகூசு.

கஉரு. நநு ஹிரண்யமஃ நாராயண, ததுப்ராரணஹ
வாக், சுவிதயொஸுதவநஸு தடிஷ்டாத ஸிவாலிபுராயகூசு.
பூசுத ப்ரபய வரகூசா, உஜிமஃ ஸிவஸு க்ருகூ ஸுஹ; கலாசு
இதி. ஸிவமெஸு வ ஸம்ஹதூர்ஹம் ஹம் ஸம்ஹதூர் ஸவவ ப்ரஹ்
இதி (ஸுத) ஸுதி தகூசு சுஸுராயுதாநாஜிவ விவகிதம் தயா
ஹி:- நநு ஸிவஸு ஸுஷ்டிராதி வஹகூகாரிகெ ஸாரெநவி சுயம்
ஸம்ஹார கியொவாயிகெந ஹாஸமெந சுலியாநம் இகராஸம்
கூரஹ; ஹகூசு இதி. சுது ப்ரதூயாஸம் வடுவகூகூசு விவகிதம்.
தயாவ சுயமஃ:-வடுவஃ ஸம்ஹாரம் ப்ரஹ் ஸுஷ்டி நஹுஸாஹு
தவூ சுநாஹித யோபந நஸு ஸுஷ்டி ஸம்ஹவதி ஸகூயம் நிஷெ
யாக். நவ ஸம்ஹாரஸு ஸுஷ்டி வடுவகூகூசுமிதஃ. சுஸுஷ்டிஸுரவி
பூமஹவ வராரண ஸுராரிகா ராயாஜிவ ஸம்ஹாராஜி ஸம்ஹாராக்.

கஉசு. தஸூசு ஸம்ஹாரஸு பூயாந். தெந சுதிஷ்டாரி
ஜெநகயாஜிநி ஸுது பூயாநெந ஸுது யாஜிநி வடுவெஸு
வாரெஷாவெத பூரெ ஜிகித விதாரிபூயாநெந ஜிகிததூ
ரோ விதாரி இகராதி வடுவெஸுவது ஸுஷ்டிராதி வஹகூகூயொமி
நுவி ஸம்ஹார பூயாநெந ஹாஇதி வடுவெஸுயா யுஜிதெ.

கஉ௩. இது தாற்பரியம்:—மகாசங்கரமாகிய பிரளயம் வேதாசுமனா மாஸுதிகளாற் சாதிக்கப்பட்டதாய் உளது. அக்காலத்திலே எந்தச் சங்கராகருத்தா சங்கரித்தலால் அதற்குரியவர்கள் தடுக்கப்பட்ட அறிவுதொழிலாற் தலுடையாதலாலே தனக்கே சிறப்பானமொழியினால் நிச்சயிக்கப்பட்டானே அவனே சிருட்டிமுதலியவற்றையெஞ் செய்பவன் என்பது சம்மதமாம்.

கஉ௪. ஈகூலியத்தியதிகரணநியயத்தானும் கதிசாமானியத்தானும் அவ்வியல்பினன் சிவனே; அவன்றானே அதர்வசிகையின் உபவிருங்கணமாக, “முன்னே விட்டுணுமுதலியதேவர்” என்றற்றொடக்கத்தாற் காந்தத்தாலும், சுவேதாச்சுவதரத்தின் உபவிருங்கணமாக, “அதன்பின்பு தேவர்கள் அவனைக்கேட்டார்” என்றற்றொடக்கத்தான் இலங்கபுராணத்து வசனத்தாலும், “இறைவன் அறிவன் கருத்தன்” என்றற்றொடக்கத்துச் சாந்திபருவத்து வசனங்களாலும் பிறவசனங்களாலும் அப்போது உத்தராரூபமான தன்மொழியினாலே துணியப்பட்டமையின்.

கஉ௫. பிரமவிட்டுணுக்களோ அல்லர்; அங்ஙனம் பிரமாணமின்மையானும், ஏகதேசத்து அவரை அவ்வாறு கூறும்வசனம் அவரை அதிட்டித்த சிவனின் கருத்துடையதாயேனும் பிராகிருதப் பிரளயத்தின் மேலதாயேனும் அமைதலானும், இப்பொருளை முடிந்ததுபோல வைத்துக்கூறுகின்றார்; சுலாஸி (அஸ்மாத்) என. சிவனே சங்கரிப்பவனாதலால் என்றபடி. ஊரே= சங்கரிப்பவன் அவனே பிரபு எனச்சூத்திரித்தமையின் இதற்கு வேறுபொருளுந் கூறவிரும்பப்பட்டது. எங்ஙனம்:—அற்றேல், சிவனுக்குச் சிருட்டியாதி ஐக்தொழிலுமியற்றல் ஒத்ததாகச் சங்கராத்தொழிலே உபாதிதாகவுடைமை பற்றி அரசுத்தம் வழங்கியதென்கை என்றசங்கித்துக் கூறுகின்றார். சங்கரித்து என. இங்கே விசுதிப்பொருள் முற்காலத்தாதல் என விரும்பப்பட்டது. ஆகவே இது கருத்து:—முன்பு சங்காரம் பின்புசிருட்டி. சங்கரிக்கப்படாததைச் செய்யப்பட்டவாதையுடையதல்லாததைச் சிருட்டித்தல் ஆகமாட்டாது; சங்காரியவிலக்காதலின். சங்கராஞ் சிருட்டியை முன்னாகவுடையதென்னும் நியமமும் இல்லை; சிருட்டிக்கப்படாதவையாய முன்னின்மை பரமானுவாய ஆணவமாயாமலங்களின் சம்பந்தமுதலியனவுஞ் சங்கரிக்கப்படுதலின்.

கஉ௬. ஆதலின் சங்காரந் தலைமையுடைத்து; அதனால் அக்கினிட்டுடோம முதலிய பலவேள்விகளுஞ்செய்தானைச் சத்திரயாகத்தலைமைபற்றிச் சத்திரயாசி என வழங்கல்போலவும், பல புருடரும் வாழுங் கிராமங்களைத் திகூழிதர் புலவர் முதலியோரதுதலைமைபற்றித் திகூழிதக்கிராமம் வித்துவத் கிராமம் முதலியபெயரால்வழங்கல்போலவும், சிருட்டிமுதலிய பலதொழிலுஞ் செய்பவனையுஞ் சங்கராத்ததுதலைமைபற்றி அரனென வழங்கல் அமையும்.

சுஅ சிவஞானபோதவியாக்கியானம் மொழிபெயர்ப்பு.

கஉஎ. நநு ஊதலிதி ஸுஜதீதி ஸுஹதஃ; ஊதலிதிவிபி
நிஷெ-ஸு ஸுஜதீதி ஸுஷு-நு-வவதி; ஸுஜதீதி ஸுஷு-நிஷெ-
ஸு ஊதலிதி விபி நிஷெ-ஸு-நு-வவதி; ஸுஜுஸு விபி-கூ-கூ-
நு-வவதி. தபா ஊதக ஜமக ஸுஜதீதி ஸுஹதஃ. உதி.

கஉஎ. அற்றேல், இதை என்பதும் படைக்கிறான் என்பதுந் தடுக்கப்
படுதற்குற்றமுடையன. இதை என முடிந்ததைச்சட்டிவழிப் படைக்கிறான்
என்று படைத்தல்குறல் பொருந்தாது. படைக்கிறான் என்று படைத்தலைச்
சட்டிவழி இதை என முடிந்ததைச்சட்டிப்பொருந்தாது; படைக்கப்பட
வேண்டியது முடிந்தகருமமாதல் கூடாமையின். ஆகவே இவ்வுலகைப்படைக்
கிறான் என்பது தடைப்பட்டதாயிற்று. எனின்;

கஉஅ. லெவஃ-விபி-லெவஃ வாலு-நா-தநா லி-தஸு ஸு-
நிஷெ-ஸு-விபி-ஸு-ஷு-உ-கூ-ஷு-வ-ம-ஷெ-ந லெ-ஷா-லா-வா-க.

கஉஅ. அற்றன்று; வாசனையியல்பின் முடிந்ததாயுள்ளதே ஸ்தூலரூப
மாக வெளிப்படுதல் சிருட்டியாம் எனக்கொள்ளுதலினாற் குற்றமின்மையின்.

ஊவஃ ஸு-ஷெ-ஷெ-ஷெ-ஷெ ஸு-ஷா-தஃ.

இவ்வாறே சுருக்கமாக முதற்குத்திரம் உரைக்கப்பட்டது.

உ

சிவமயம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெண்ணெய்நல்லூர்

மெய்கண்டதேவர்

அருளிச்செய்த

சிவஞானபோதத்தில்

இரண்டாங்குத்திரத்து

மூன்றாமதிகரணத்துக்கு,

திருக்கைலாசபரம்பரைத்

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்துச்

சிவஞானசுவாமிகளருளிச்செய்த

திராவிடமாபாடியம்

என்னும்

சிவஞானபோதமாபாடியம்

இது

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணைநகர்ச்

சுவாமிநாதபண்டிதரால்

பரிசேசாதித்து,

சென்னப்பட்டணம்

சைவவித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

௩௭௭௭ சித்திரைமீ

ரிஜஸ்டர் காபிரைட்.

சீதம்பாத்து ஸீசபாநாயகர் தீருவனந்தற்கட்டளை ம-நா-நா-ஸ்ரீ வெ. தில்லை நாயகமுதலியாரவர்கள் இப்பாடியதீதை உலகினர்க்குப் பயன்படுமாறு தந்து புகழ்புண்ணியங்களைப் பெற்றமைபோலப் பிற அன்பர்களும் பாடியதீ துணுகைகள் வைத்திருப்பின் தந்து வெளிப்படுத்துவித்து அப்புகழ்புண்ணியங்களை அடையும்படி சீவபிரான் றிருவருள் பாலிப்பாராக.

பொதுவியல்பு.

பிரமாணவியல்.

இரண்டாங்குத்திரம்.

மூன்றாமதிகரணம்.

அண்டத்தியல்பு.

இனி, இவ்வுடம்புகளோடு கூடிநின்று போக்குவரவு செய்தற்கிடனாகிய அண்டங்களினளவையும் அவற்றதியல்புந் தொகுத்துக்கூறுதும். சாளரத்திற் றேன்றுஞாயிற்றின்கதிரின் அதிநுட்பமாய்த்தோன்றும் துண்ணியது ரேணு வெனப்படும். அஃதெண்மடங்குகொண்டது திரிசரேணு. அஃதெண்ம டங்குகொண்டது கசாக்கிரம். அஃதெண்மடங்குகொண்டது இலீகை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது யுகை. அஃதெண்மடங்குகொண்டது இயவை நெல்லு. இயவைநெல்லு அகலம் எட்டுக்கொண்டது ஓரங்குலம். அங்குல மிருபத்துநான்குகொண்டது ஒருமுழம். முழம் நான்குகொண்டது ஒருநிலு. வில்லிரண்டுகொண்டது தண்டம். தண்டமிரண்டாயிரங்கொண்டது ஒரு குரோசம். குரோசம் நான்குகொண்டது ஒருயோசனை. ஆகலான் இந்தவள வையிற் சாதாரணப் புடவிதத்துவமாகிய அண்டம் நூறுகோடியோசனை உயர னீள அகலங்களை உடைத்து. இதற்குவகை கீழண்டச்சுவர்க்கனங்கோடியோ சனை. அதற்குமேல் காலாக்கினியுருத்திரபுவனங் கோடியோசனை. இந்தப்புவ னத்திற் காலாக்கினியுருத்திர ஆயிரம்யோசனை உயரமும், இரண்டாயிரம்யோ சனை அகலமுமுடைய சிங்காதனத்திற் செந்தழல்மயமான திருமேனி பதினா யிரம்யோசனை உயரமுடையவராய், வலக்கரத்தின் வாளும் அம்பும் இடக்கரத் திற் கேடகமும் வில்லும் உடையவராய் எழுந்தருளியிருப்பர். அவர்க்குப் பரிவாரமாய் அவரோடொத்த வடிவுடையவராய்ச் சூழ்ந்திருக்கும் உருத்திரர் பதினமூன்று. அவருளொவ்வொருவர்க்குக் கோடியுருத்திரர் பரிவாரமாய்ச் சூழ்ந்திருப்பர். இத்தன்மையாகிய காலாக்கினியுருத்திரதிருமேனியின் மேனோக்கியெழுந்த சுடர்க்கொழுந்து காலாக்கினியுருத்திரபுவனத்துக்கு மேற் பத்துக்கோடியோசனை. அதன்புகைப்படலம் அதன்மேல் ஐந்துகோடி யோசனை. ஆக அண்டச்சுவர்க்கனமுள்படப் பதினேழுக்கோடியோசனை கண்டு கொள்க. இது “அருட்படைபரப்பிய மருட்பெருங்குரிசில்,”* என்னு ஞான மிர்தத்தினுங்காண்க.

* இச்செய்யுள் அச்சிடப்பட்ட ஞானமிர்த ஞானபாதத்தும் அச்சிடப்படாது எம்மிடத்திருக்கும் யோகபாதத்தும் காணப்படவில்லை. கிரியாபாத சரியாபாதங்கள் கிடைத்தில.

இந்தப் பதினேழுக்கோடியோசனைக்குமேற் பாவிகள் சென்றடையுமிடமாகிய நாகலோகங்கள் ஒன்றின்மேலொன்றாக ஒரோவொன்று தொண்ணூறிலக்கம்யோசனைபளவுடைய முப்பத்துமூன்று தளங்களுந் தனித்தனி நூறாயிரம் யோசனையளவுடைய முப்பத்திரண்டு இடைவெளியுமுடையவாயுள்ளன.

இந்த நாகங்கள் நாகமும், மாநாகமும், இராசநாகமும், இராசராசேசுர நாகமுமென நான்குவகைப்படும்.

அவற்றுள் நாகம் இரௌரவமும், துவாந்தமும், சீதமும், வெப்பமும், சந்தாபமும், பம்மமும், மாபம்மமும், காலகுத்திரமுமென எண்வகைப்படும்.

மாநாகம் சூசிமுகமும், காலகடகமும், மஞ்சாதாரமும், அம்பரீடமும், தத்தாங்காரமும், மாதாகமும், சந்தாபமும், பீபற்சமுமென எண்வகைப்படும்.

இராசநாகம் இலாக்காப்பிரலேபமும், மாஞ்சாதமும், நிருச்சவாசவுச்சவாசமும், யுக்குமாத்திரியும், சான்மலியும், உலோகப்பிரதீர்த்தமும், சுறாபிபாசமும், கிருமிரிசயமுமென எண்வகைப்படும்.

இராசராசேசுரநாகம் உலோகத்தம்பமும், விண்மூத்திரமும், வைதாணியும், தாமிச்சிரமும், அந்ததாமிச்சிரமும், கும்பிபாகமும், மாரௌரவமும், அபிசிபுமென எண்வகைப்படும்.

இந்த நால்வேறுவகையின் எவ்வேழுக்கு ஒவ்வொன்று பிரதான நாகமுமாக இருக்கும். ஆக முப்பத்திரண்டு நாகின்பெயருங் கண்டுகொள்க.

இங்ஙனம் முப்பத்திரண்டு இடைவெளிகளினளவு தனித்தனி இலக்கமும், முப்பத்துமூன்று தளங்களினளவு தனித்தனி தொண்ணூறிலக்கமுமாக நாகலோகம் முப்பதுக்கோடியே இரண்டிலக்கம்யோசனை உயரமுடைத்தெனக் கண்டுகொள்க. இவற்றின் அகலநீளம் காலாக்கிரியுருத்திராபுலனம்போலப் பிரமாண்டகடாகம்வரையுமாம். முன்னர்க் கூறப்படும் உலகங்கட்கும் அகலநீளம் இவ்வாறேகாண்க.

இந்த நாகலோகங்களுக்குமேல் நிராலம்பவெளி முப்பதினாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேல் ஒன்பதுநூறாயிரம் யோசனையுயரமுடைய நிலம், மேலே பொன்மயமுங் கீழே இரும்புமயமுமென்று இரண்டிபுடமாய் அவ்விருப்புப்புடத்தினொருபக்கம் மண்மயமாயிருக்கும். அதன் கீழ்த்தளத்தின் ஊழிக் காலத்தின் ஞாயிறுபோன்றவடிவமும் கராளமுகமும் முக்காமுமுடைய கூஷ்மாண்டர் முப்பத்திரண்டு நாகங்கட்கும் அநிபதியாயத் தம்மொடொத்த உருத்திரகணங்களோடும் வீற்றிருப்பர்.

இந்தக்கூஷ்மாண்டபுலனத்தின்மேல் ஏழுநிலமுடைய பாதாளம் ஏழுளவாம்.

அவை ஆபாசமும், பாதாளமும், நிதலமும், கபத்திமானும், மாநலமும், இராசாங்கமும், பாதலமும் என்பனவாம்.

இவற்றுள் ஆபாசம் முதலிய ஆறுலகமும் ஒரோவொன்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனை உயரமும் மேனிலம் ஆயிரம்யோசனை உயரமும் உடையன.

பாதலமென்னும் பாதாளம் பதினாயிரம் யோசனை உயாமும் இரண்டு கோடியே எண்பத்தெட்டுநூறாயிரம் யோசனையுயர்ந்த மேனிலமும் உடையது.

இவ்வேழமூன்று ஒரோவொன்று மும்முன்று கண்டமாம். அவற்றுட் கீழ்பாற்கண்டத்தின் ஆபாசம் முதல் ஏழினும் முறையே சங்கசுருதியும், பிரகலாதனும், சிசுபாலனும், கற்கந்துகனும், இரணியாக்கனும், பிரகற்கருப்பனும் பெலியும் என்னும் அசுரவேந்தரொழுவரும், நடுக்கண்டமேழினும் முறையே குடிலகனும், வாசுகியும், கம்பலனும், காற்கோடகனும், காளாங்கனும், தூர்த்தரிசனும், தக்ககனும் என்னும் உரகவேந்தர் எழுவரும், மேல்பாற்கண்டம் ஏழினும் முறையே விகடனும், உலோகிதாக்கனும், இயமனும், விகடானனனும், கராளனும், பீமநிருகிராதனும், பிங்கலனும் என்னும் இராக் கதவேந்தர் எழுவரும் அவ்வப்பாதாளங்கட்கு அதிபதிகளாயிருப்பர்.

இவற்றுண் மேலெல்லைக்கணின்ற பாதலமென்னும் பாதாளத்திற் பொன்மயமாய் ஆயிரம்யோசனையளவுடைய புவனத்தின் இவ்வெழுபாதாளங் கட்கும் அதிபதியாகிய ஆடகேசுரர், அவுணர் இராக்கதர் இயக்கர் கடவுளர் மகளிரெல்லாரும் ஏழிசைப்பாடல்களாற் றுதிசெய்ய வீற்றிருப்பர். இங்ஙனம் முப்பத்துமூன்று நிலமுடைய முப்பத்திரண்டு நரகங்களுக்குமேல் நிராலம்பவெளி முப்பதினாயிரம் யோசனையும், அதன்மேற் கீழ்த்தலத்திற் கூஷ்மாண்டர் வீற்றிருக்கும் நிலம் ஒன்பதுநூறாயிரம் யோசனையும், அதன் மேற் பாதாளங்கள் ஒவ்வொன்றிடைவெளி ஒன்பதினாயிரயோசனையும், மேனி லம் ஆயிரயோசனையும், மேனிலைக்கணின்ற ஏழாம் பாதாளத்திற்கு இடை வெளி பதினாயிர யோசனையும், அதற்குமேனிலமாகிய பூமி இரண்டு கோடியே எண்பத்தெட்டுநூறாயிரயோசனையும் ஆக நரகலோகத்தின்மேற் பூமியளவின் இரண்டுகோடியே தொண்ணூற்றெட்டிலக்கம் யோசனை. நரக லோகம் முப்பதுகோடியே இரண்டிலக்கம் யோசனையும் அதன்கீழ் அண்ட கடாகவரையிற் பதினேழுகோடி யோசனையுமுள்படப் பூமிக்குக்கீழ் ஐம்பது கோடி யோசனையளவு கண்டுகொள்க.

இனி இரண்டுகோடியே எண்பத்தெட்டு நூறாயிரம் யோசனையுடைய பூமியின் மேற்பரப்பும் பிரமாண்டத்திற்கு நடுவாய் நூறுகோடியோசனை விரிவும் ஏழுபெருங்கடலும் ஏழுபெருந்தீவும் நடுவே மேருவரைபு முடைத்தாய்ப் பூலோகமெனப் பெயர்பெறும். ஏழு பெருந்தீவின் நடுத்திவாவது:—நூறாயிரம் யோசனை பரப்புடைத்தாய் வட்டமாய் நிலமகட்கு உந்தித்தானமாயுள் ளது நாவலந்தீவு. இந்த நாவலந்தீவின் நடுவே ஞாயிற்றிறொளியும் மழுங்கும்படி பேரொளிகான்று பொன்மயமான மேருவரை நூறாயிரம் யோசனையளவுடைத்தாய் அவற்றுட் பதினாயிரம் யோசனையளவு பூமிக்குள் ஆழ்ந்து எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம்யோசனை பூமிக்குமேல் உயர்ந்து மூலத்திற் பதினாயிரம்யோசனை விரிவும் முடியின் முப்பத்திராயிரம் யோசனை விரிவுமுடைத்தாய் முக்கூறும், முக்கூற்றினும் முறையே கீழ்க்கீழ் மேகலையை நோக்கி மேன்மேல் நாலாயிரம்யோசனை அகலம் மிக்குடையனவாகிய மூன்று மேகலைகளையும் உடைத்தாய்த் தாமரைப்பொகுட்டுவடிவிற்குய் நிற்கும்; முக்கூற்றினடிக்கூறு பூமிக்குமேல் இருபத்தையாயிரம் யோசனை உயரம். அதன்மேற்

ருகிய முதன்மேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புமுடைத்தாய்க் கடகம்போல் வயங்கும். அதன்மேல் நடுக்கறு இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேற்றுகிய நடுமேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினாலாயிரம் யோசனைப் பரப்புமுடைத்தாய்க் கடகம்போல் வயங்கும். அதன்மேல் நுளிக்கறும் இருபத்தையாயிரம் யோசனையுயரம். அதன்மேற்றுகிய மூன்றாமேகலை மூவாயிரம் யோசனையுயரமும் பதினெண்ணாயிரம் யோசனைப்பரப்பு முடைத்தாய்ச் சக்கரவாளமென்னும் பெயர்த்தாய்க் கடகம்போல்வயங்கும்.

இங்ஙனம் முக்கூற்றிற்கும் உயரம் இருபத்தையாயிரம் யோசனையும் மூன்றுமேகலைக்கும் உயரம் மூவாயிரம் யோசனையுமாகப் பூமிக்குமேல் உயரம் எண்பத்து நாலாயிரம் யோசனை. பூமியின்கீழ் ஆழ்ந்தது பதினாயிரம் யோசனையுமுன்பட மேருவரையினீளம் நுறாயிரம் யோசனையுங்கண்டுகொள்க.

இதன் மேகலை மூன்றுனுட் கீழிரண்டு மேகலையினுஞ் சித்தர் கந்தருவர் முதலியோர் வைகுவர். மேற்கண்ணதாகிய சக்கரவாளமேகலையின்மேற்பலபலகொடுமுடிகளுள். அவற்றுட் கீழ்க்குமுதலிய வெட்டுத்திக்கினும் ஒரோவொன்று ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையவாய் அதிவிசித்திரமாய்ப் பலவேறுவகைப்பட்ட வளங்களுடைய நகரங்களெட்டுள. அவற்றுட் கீழ்பால் அமராபதியென்னும் நகரம், தென்கீழ்பால் தேசோவதி, தென்பாற் சமுயமணி, தென்மேல்பாற் கண்ணவதி, மேல்பாற் சுத்தவதி, வடமேல்பாற் கந்தவதி, வடபால் மகோதையை, வடகீழ்பால் எசோவதி என்னும் நகரமாம். இவ்வெட்டினும் முறையே இந்திரன் அங்கி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன் என்னுந் திசைகாப்பாளர் எண்மரும் தத்தம் பரிசனங்க ளோடும் வைகுவர்.

இந்த மகாமேருவின் நடுவுச்சியிற் பதினாலாயிரம் யோசனையுயரமும் அகலமுமுடைய மனோவதியும், அதன்மேல்பால் அத்துணை உயரமும் நீளமுமுடைய வைகுந்தமும், அதன்வடபால் இருபதினாயிரம் யோசனை உயரமும் அகலமுமுடைய சோதிட்கமும் என மூன்று கொடுமுடிகளுள். இந்த மூன்றினும் முறையே பிரமன் மால் உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும் வைகுவர். இத்தன்மைத்தாகிய மேருவரையின் தென்பால், நிடதம் ஏமகூடம் இமயம் என மூன்று மலைகளும், வடபால், நீலம் சுவேதம் சிருங்கவான் என மூன்று மலைகளும், ஒரோவொன்று இரண்டாயிரம் யோசனையகலமும் பதினாயிரம் யோசனையுயரமும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனை இடைவெளியுமுடைய வாய்க் கீழ்க்கு மேற்கு உவர்க்கடல்வரையும் நீண்டுக்கிடக்கும். மேருவரையின் கீழ்பால் மாலியவான் என்னும் மலையும் மேல்பாற் கந்தமாதனமென்னும் மலையும் ஒரோவொன்று ஆயிரம்யோசனை அகலமும் இரண்டாயிரம் யோசனையுயரமும் முப்பத்து நாலாயிரம் யோசனை நீளமும் உடைத்தாய்த் தெற்கு வடக்கு நிடதம் நீலமென்னும் மலையிரண்டினும் முட்டிநிற்கும். இம்மலை எட்டினுள்ளும் நிடதம் கந்தமாதனம் நீலம் மாலியவான் என்னும் நான்கிற்கும் நடுவாக மேருவைச் சூழ்ந்து நூற்றிசையினும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடையநிலம் இளாவிரதவருடமெனவும், மாலியவான் மலைக்குக் கீழ்க்கு

பொதுவியல்பு. இரண்டாங்குத்திரம். ௩-ம் அகி. ௫

உவர்க்கடற்கு மேற்கு முப்பத்திரண்டாயிரம் யோசனைப்பரப்புடைய நிலம் பத்திராசுவருடமெனவும், கந்தமாதனத்திற்கு மேற்கு உவர்க்கடனுக்குக் கிழக்கு முப்பத்திராயிரம் யோசனைப்பரப்புடைய நிலம் கேதுமாலவருடமெனவும், தென்பால் ரிடத்திற்கும் ஏமகூடத்திற்கு மிடையே ஒன்பத்தினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடைய நிலம் அரிவருடமெனவும், ஏமகூடத்திற்கும் இடையத்திற்குமிடையே அத்துணைப் பரப்புடையநிலம் கிழ்புருடவருடமெனவும், இமயத்திற்குந் தென்கடற்குமிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் பாரத வருடமெனவும், வடபால் நீலமலைக்குள் சுவேதமலைக்கு மிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் இரமியவருடமெனவும், சுவேதமலைக்கும் சிருங்கவானுக்கு மிடையே அத்துணைப் பரப்புடைய நிலம் இரணியவருடமெனவும், சிருங்கவானுக்கும் வடகடற்கு மிடையே அத்துணைப்பரப்புடையநிலம் குரு வருடமெனவும் பெயர்பெறும்.

இவற்றுள் மேருவைச்சூழ்ந்த நிலத்தில் மேருமலை சலியாமை நிலைபெறு தற்பொருட்டுக் கிழக்குமுதலிய நான்குதிக்கிலும் முறையே வெண்மை பொன்மை கருமை செம்மை என்னும் நிறங்களும், ஐம்பதினாயிரம் யோசனை உயரமுமுடையவாய் மந்தரம் கந்தமாதனம் விபுலம் சுபாரிசமெனப் பெயர் பெற்றுநிற்கும் விட்கம்பமலைகள் நான்குள்.

இந்த நான்கு மலைகளினும் முறையே கடம்பும் நாவலும் அரசும் ஆலும் என்னும் நான்கு கற்பகமாங்கள் ஆயிரம்போசனையுயரமுடையவாய் நிற்கும். இவற்றுள் தென்றிசையினிற்கும் நாவல்மரம் ஏனை மூன்றினுள் சிறந்த அகிசயமிக்குடைத்தாதலின் அதன்பெயரானே உவர்க்கடலாற் சூழப்பட்டு இலக்கம்போசனையளவும் ஒன்பதுவருடமுமுடைத்தாகிய இந்த நடுத்தீவு நாவலந்திவெனவழங்கப்படும். இந்த நாவற்பழத்தின் சாரொழுக்கி ஆரூயப்பரந்து மேருவைச் சூழ்ந்து அந்நிலத்தினையும் பொன்மயமாக்கி மேருவின் மூலத்திற் சென்றடையும். அந்தச் சாற்றினைப் பருகிய பறவை விலங்கு முதலாயினவும் பொன்னிறம் பெறும். இந்தவிட்கம்பமலை நான்கனுட் கீழ்பால் நிற்கும் மந்தரமலையடிவாரத்திற் சயித்திராதமென்னும் உய்யானவனமும் அருணோதகமென்னும் மலையும், தென்பாற் கந்தமாதனத்தின் அடிவாரத்தில் நந்தனமென்னும் வனமும் மானசமென்னும் மலையும், மேல்பால் விபுலமலையடிவாரத்தில் வைப்பிராசமென்னும் வனமும் சீதோதகமென்னும் மலையும், வடபாற் சுபாரிசமலையடிவாரத்திற் சுருமானென்னும் வனமும் பத்திராக மென்னும் மலையும் உளவாம்.

இவையெல்லா முடைத்தாய் மேருவைச் சூழ்ந்த நிலமாகிய இளாகிரதமென்னும் வருடத்தின் வாழ்வோர் நாவற்பழச்சாற்றினைப் பருகிப் பொன்மயமாய்ப் பதினமூவாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். கந்தமாதனத்துக்கும் குடகடற்கும் அந்தராளமாகிய கேதுமாலவருடத்தின் வாழ்வோர் பனசப்பழத்தின் சாற்றைப்பருகிக் குவளைப்பூநிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். மாஸியவானுக்குக் கிழ்கடற்கும் அந்தராளமாகிய பத்திராசுவருடத்தின் வாழ்வோர் கருங்குவளைப்பூவையுண்டு மதியொளிபோலும் நிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். சிருங்கவானமலைக்கும் வடகடற்கும்

அந்தராளமான குருவருடத்தின் வாழ்வோர் ஆலம்பழத்தை நுகர்ந்து கருந் குவளைப்பூநிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். இந்தக்குருவருடத்திற்கணித்தாக வடதிசையினும் வாயுத்திசையினும் உவர்க்கடலின்கட் சந்திரத்தீவும் பத்திராகாத் தீவுமென்று இரண்டுதீவுள். அவற்றின் வாழ்வோர் முறையே சந்திராநிறமும் செந்தாமரைப்பூநிறமுமுடையராய்க் கனிகிழங்குகளையுண்டு பதின்முவாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். சிருங்கவான் மலைக்கும் சுவேதமலைக்கும் அந்தராளமான இரணியவருடத்தின் வாழ்வோர் எலுமிச்சம்பழத்தை நுகர்ந்து மதிபோலும் வெண்ணிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரத் திருநூறுண்டு நிலைபெறுவர். சுவேதமலைக்கும் நீலமலைக்கும் அந்தராளமான இரமியவருடத்தின் வாழ்வோர் கருப்பஞ்சாற்றைப் பருகி வெள்ளை நிறமுடையராய்ப் பன்னீராயிரமாண்டு நிலைபெறுவர். நிடதத்திற்கும் ஏம கூடத்திற்கும் அந்தராளமான அரிவருடத்தின் வாழ்வோர் தத்தமக்கு வேண்டி கனிகளையுண்டு பச்சிலைமரப்பூநிறமுடையராய்ப் பெண்ணுமாணுமாகிய இரட்டைப் பிள்ளைகளைப்பெற்று முப்பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்கள். ஏம கூடத்திற்கும் இமயத்திற்கும் அந்தராளமான கிம்புருடவருடத்தின் வாழ்வோர் இறலியின்கனி நுகர்ந்து பொன்னிறமுடையராய்ப் பதினாயிரமாண்டு நிலைபெறுவர்.

இங்ஙனம் இளாவிரதம் முதலிய வருடங்களெட்டினும் வாழ்வோர் நால்வகையுட்களானவரும் அவத்தையேறுபாடின்றி என்றும் ஒருதன்மையராய் இன்பநுகர்ந்துவாழ்வார்.

இனி இமயத்திற்குத் தென்கடற்கும் நடுக்கண்டமான பாரதவருடத்தின் வாழ்வோர் நால்வகையுட்களின் அவ்வவ்வுகங்குடத் தக்க அறிவும் ஆயுளும் வடிவும் வலியுஞ் செல்வமும் மக்களுமுடையராய் உழவுமுதலியவற்றான் வருமுனைவுகளை மாந்தி அத்தியாத்மிகம் முதலிய மூவகைத் துக்கங்களிற் பட்டுவைகுவார்.

இந்தப் பாரத வருடத்தினீட்டப்படுங் காமியங்கள் ஏனையிடங்களிற் சென்று அனுபவிக்கப்பட்டு அழிவெய்துமாகலின், இஃதோர் பெருங்குணமுடைய பாரதவருடம் கருமபூமியென்றும், ஏனையவெல்லாம் போகபூமியென்றும் வழங்கப்படும்.

இவ்வொன்பது வருடங்களையும் நாவலந்திவிற்கு வேந்தரை மனுமரபிற் ரோன்றிய ஆக்கினீத்திரனென்னுமாசன் தன் புதல்வராகிய பரதன் முதலிய ஒன்பதின்மர்க்கும் பகுத்தளித்தானாகலின் அவரவர்பெயர் அவ்வவ்வருடங்களுக்காயின வென்றுணர்க.

இவற்றுட் பாரதவருடமும் ஒன்பதுகண்டமாய் இந்திரத்தீவும், கசேருகத்தீவும், தாமிரபன்னித்தீவும், கபத்தித்தீவும், நாகத்தீவும், சவுமியத்தீவும், காந்தருவத்தீவும், வாருணத்தீவும், குமரித்தீவும் எனப்பெயர்பெற்றுப் பல பல மலைகளும் பல பல நதிகளும் பல வேறுவகைப்பட்ட சாதிகளுமுடைய தாய் வயங்கும். இவ்வொன்பதினுள்ளும் குமரிக்கண்டமொன்றே வேதாகம வழக்கமும் சாதிவரம்புங் கங்கைமுதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்களுங் காசிமுதலிய புண்ணியத்தலங்களு முடைத்தாய்ச்சிறந்தது. ஏனை யெட்டுக்கண்டமும்

மிலேச்சர் வாழிடங்களாம். இவ்வாறு நாவலந்தினியல்பு தொகுத்துக் காட்டினும். இதனைச் சூழ்ந்துகிடக்கும் உவர்க்கடலும் இதுபோல இலக்கம் யோசனை அகலமுடைத்து. இந்த உவர்க்கடலைச்சூழ்ந்து இரண்டுநூறுபிரம் யோசனை விரிவுடையது சாகத்தீவு. இது சாகமென்னும் மரத்தாற்பெற்றபெயர். அந்தச்சாகத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப்பரப்புடையது பாற்கடல். அதனைச்சூழ்ந்து நான்குநூறுபிரம் யோசனைப்பரப்புடையது குசத்தீவு. இது பிரமன் வேள்விசெய்யுங்கால் ஆண்டுப் பொன்மயமாய் முளைத்த குசப்புல்லாற் பெற்ற பெயர். அந்தக்குசத்தீவைச் சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது தயிர்க்கடல். அத்தயிர்க்கடலைச்சூழ்ந்து எட்டுநூறுபிரம் யோசனைப்பரப்புடையது கிரொஞ்சத்தீவு. அஃதாண்டுக் கிரொஞ்சமென்னும் வரையிற் கிரொஞ்சமென்னும் அவுணன் அறுமுகக்கடவுளொடு பொருது மடிந்தமையின் அவனுற்பெற்றபெயர். அந்தக் கிரொஞ்சத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணை விரிவுடையது நெய்க்கடல். அந்த நெய்க்கடலைச் சூழ்ந்து பதினாறுநூறுபிரம் யோசனை விரிவுடையது சான்மலித்தீவு. அஃது ஆண்டுப் பொன்மயமாய் ஆயிரம்யோசனையளவு வளர்ந்துநிற்குஞ் சான்மலியென்னும் மரத்தாற் பெற்ற பெயர். அந்தச் சான்மலித்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைவிரிவுடையது கருப் பஞ்சாற்றுக்கடல். அதனைச்சூழ்ந்து முப்பத்திரண்டு நூறுபிரம்யோசனைப் பரப்புடையது கோமேதத்தீவு. அஃது ஆண்டு மனுமபிற்றேன்றிய கோபதியென்னும் வேந்தன் * கோசவமென்னும் வேள்விசெய்வான் றொடங்கியவழி, உசத்தியன் மாபிற்றேன்றுங் கௌதமனாகிய தன்னாசிரியன் வாசவனை வேட்டித்தற்பொருட்டுச் சென்றானாகப், பிருகுவைத்தனக்காசிரியனாகக்கொண்டு வேள்விசெய்யுங்கால், அஃதறிந்துவந்து சபித்த கௌதமன் கோபத்தியானே வேள்விச்சாலையினின்ற கோக்களெல்லாம் வெந்தழிய, அவற்றின்மேதை அந்நிலமுழுது நிறைந்தமையாற் பெற்றபெயர். அத்தன்மைத்தாகிய கோமேதத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது மதுக்கடல். அக்கடலைச் சூழ்ந்து அறுபத்துநான்கு நூறுபிரம் யோசனைவிரிவுடையது புட்கரத்தீவு. அஃது ஆண்டுளதாகிய புட்கரணியென்னு நதியாற் பெற்றபெயர். அந்தப் புட்கரத்தீவைச்சூழ்ந்து அத்துணைப் பரப்புடையது சுத்தநீர்க்கடல்.

இவ்வேழு பெருந்தீவில் நாவலந்திவொழிந்த ஆறுதிவிலுமுள்ளார் இளா விரத முதலியவற்றின் வாழ்வோர்போல நால்வகை யுகங்களாவரும் அவத்தை வேறுபாடின்றி என்றும் ஒருநதன்மையாய்ப் பால் முதலிய உணவுகளை யுண்டு பதினாயிரமாண்டு நிறைபெறுவர்.

இங்ஙனம் நாவலந்தியின் நடுத்தொடங்கிச் சுத்தநீர்க்கடல்வரையின் இரண்டுகோடியே ஐம்பத்துமுன்றிலக்கத்து ஐம்பதினாயிரம் யோசனை யென்றாக.

இனி, சுத்தநீர்க்கடலைச் சூழ்ந்து கனகமயமாய் மாணிக்கம்முதலிய பல வேறுவகைப்பட்ட மணிகளையெல்லாமுடைத்தாய் வயங்குவதாகிய பொன்னிலம் பத்துக்கோடியோசனை யுடைத்து. ஆண்டுக் கடவுளர் வந்து விளையாடி வாழ்ந்து தந்தமுலகிற்கேசுவர்.

இந்தப் பொன்னிலத்தைச்சூழ்ந்து லோகாலோகமெனுஞ் சக்கரவாள கிரி பதினாயிரம்யோசனைப் பரப்புடைத்தாய்நிற்கும். இப்பக்கத்தின் ஒளியும் அப்பக்கத்தின் இருருமுடைமையான் அஃது லோகாலோகமலையெனப் பெற்றது. அந்த மலையின்புறத்தைச்சூழ்ந்து இருண்மயமாய்த் துன்னியநிலம் முப்பத்தைந்துகோடியே பத்தொன்பது நூறாயிரத்து நார்பதினாயிரம் யோசனைப் பரப்புடைத்து. இது வெகுளிமுதலியவற்றாற் றம்முயிரைவிட்டிடுஞர் பேய்வுவெடுத்துழன்று தன்பமுற்றலையுமிடம்.

அவ்வந்தகாரரிலத்தைச் சூழ்ந்து கோடியே இருபத்தேழுநூறாயிரம் யோசனைப்பரப்புடையது நாயகக்கடலாகிய பெரும்புறக்கடல். அதனைச் சூழ்ந்த அண்டச்சுவர்க்கனங் கோடியோசனையாகச் சம்புத்திவின் மேருவரைநிற்கும்நடுநிலம்முதல் அண்டகடாகமீறாக எத்திசையினும் ஐம்பது கோடியோசனைப் பரப்புடைய பூலோகத்தினளவு நூறுகோடியோசனை கண்டு கொள்க.

இத்தன்மைத்தாகிய பூலோகத்தின்மேல் வாயுமண்டலம், மேகமண்டலம், ஆதித்தமண்டலம், சந்திரமண்டலம் முதலாகத் துருவமண்டலங்காறும் புவலோகம். அது பதினைந்து நூறாயிரம்யோசனை உயரமுடைத்து.

அதன்மேல் இந்திரன் முதலியோர் வைகுஞ் சுவலோகம் என்பத் தைந்து நூறாயிரம் யோசனையுயரமுடைத்து. அதன்மேல் மரீசிமுதலிய முனிவர் வையும் மகலோகம் இரண்டுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் றென்புலத்தாரும் சன்னுமுதலிய முனிவர்கணங்களும் வைகுஞ் சனலோகம் எட்டுக்கோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் சனகன் முதலியோர் வைகுற் தபலோகம் பன்னிரண்டுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் பிரமன்வீற்றிருக்குஞ் சத்தியலோகம் பதினாறுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேற் செங்கண்மாலுலகம் நாலுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேல் உருத்திரலோகம் ஆறுகோடியோசனை யுயரமுடைத்து. அதன்மேல் அண்டச்சுவர்க்கனங்கோடியோசனை யுயரமுடைத்து.

ஆகப் பூலோகத்தின்மேல் அண்டகடாகம்வரையின் ஐம்பதுகோடியோசனை. பூலோகத்தின்கீழ்க்குறிப்போந்த ஐம்பதுகோடியோசனையுமுள்படப் பிரமாண்டத்தினளவு நூறுகோடியோசனையுங் கண்டுகொள்க. இது * மிருகேந்திரத்திற்கண்டது. கற்பந்தோறும் படைப்புவிவறுபடுதல்பற்றி ஆகமங்களிற் பிரமாண்டத்தின் வகையளவு சிறுபான்மை ஒன்றற்கொன்று வேறுபடக்கூறப்படுமாயினும், தொகையளவு நூறுகோடி யோசனையென்பது எல்லாவாகமங்கட்குந் துணிபெனக்கொள்க.

இத்தன்மைவாகிய சாதாரணப்புடவிதத்துவமென்னும் அண்டங்கள் ஆயிரகோடியுள். அவையெல்லாம் இவ்வாறே காலாக்கினிருத்திரலோகம் முதல் உருத்திரலோகமீறாகிய உலகங்களும் வளங்களும் நூறுகோடியோசனையளவும் ஒப்பவுடையனவாய் விளங்கனிவடிவிலவாய் வயங்கும்.

* மிருகேந்திரத்தில் அத்துவப்பிரகாணத்திலே ஆறஞ் சலோகம் தொடங்கிக் காண்க.

இந்தச் சாதாரணப்புடவிதத்துவமாகிய அண்டத்தின்புறத்தே பத்துத் திசையினும் காவல்புண்ணைவரும் உருத்திரர் ஒவ்வொருதிசைக்குப் பதினம ராக நூற்றுவரும், அண்டத்தினுள்ளாகக் கீழும் மேலும் அறுவரும், எல்லார்க்கும் மேலாக இருவருமாக நூற்றெட்டுருத்திரர் உளர். அவரவரவையுடைய புவனங்களும் அவரவர்பெயரானே வழங்கப்படும். அவையாவன:—

அண்டத்தினுள்ளாகக் கீழே காலாக்கினியுருத்திரர்புவனம் கூஷமாண்டபுவனம், ஆடகேசபுவனம் எனவும், மேலே பிரமம் வைணவம் உருத்திரமெனவுங் கூறப்படும்புவனங்களாறு. வெளியிலொன்றுக்கு மேலொன்று கிழக்கு மேற்கு எல்லாவற்றிற்கு மேலுமாயோன் பிரமா உருத்திரரின் கீழ்பாலிந்திரதிசையிற் கபாலீசன், அசன், புத்தன், வச்சிரதேகன், பிரமத்தனன், விபூதி, அவ்விபயன், சாத்தன், பிணை, திரிதசாதிபன் எனப் பத்துருத்திரர் இந்திரனைக் கீழ்த்திசைக்குக் காவலினியமித்து வையும் புவனங்கள் பத்து. மேலும் அவ்வத்திசையிற் கூறப்படும் உருத்திரர் அவ்வத் திசைக் காப்பாளராகிய அங்கியங்கடவுண் முதலியோரை அவ்வத்தொழிலினியமித்து அவர் வழிபட விரும்புபவரென்றாக. தென்கீழ்பால் அங்கிதிசையின் அங்கி, உதாசனன், பிங்கலன், காதகன், அரன், சுவலனன், தகனன், பப்புரு, பற்பாந்தகன், சுயாந்தகன் என்னு முருத்திரர் வையும் புவனம் பத்து. தென்பால் இயமன்றிசையில் யாமியன், மிருத்தியு, அரன், தாதா, விதாதா, கருத்தா, சையோத்தா, வியோத்தா, தருமபதி, அதருமபதி என்னும் உருத்திரர் புவனம் பத்து. இதன்மேல்பால் நிருதியில் நிருதி, மாணன், அந்தா, குருதிட்டி, பயாந்தகன், ஊர்த்துவலிங்கன், விருபாக்கன், தூமிரன், உலோகிதன், தமுட்டிரி என்னும் உருத்திரர் வையும் புவனம்பத்து. மேல்பால் வருணதிசையின் பெலன், அதிபெலன், பாசவத்தன், மாபெலன், சுவேதன், செயபத்திரன், தீர்க்கவாகு, சலாந்தகன், மேகனாதன், சுனாதன் என்னும் உருத்திரர் வையும் புவனம்பத்து. வடமேல்பால் வாயுதிசையின் சிக்கரன், இலகு, வாயுவேகன், சூக்குமன், தீக்கணன், சுயாந்தகன், பஞ்சாந்தகன், பஞ்சசிகன், சுவத்தி, மேகவாகனன் என்னு முருத்திரர் வையும் புவனம்பத்து. வடபாற் குபேரனும் சோமனும் வைகுந் திசையின் நிதீசன், உருபவான், தன்னியன், சவுமியதேகன், சடாதான், இலக்குமிதான், அரதனதான், கிரீதான், பிரசாதன், பிரகாமதன் என்னும் உருத்திரர் வையும் புவனம்பத்து. வடகீழ்பால் ஈசானன்றிசையின் வித்தியாதிபன், ஈசன், சர்வஞானன், ஞானபுக்கு வேதபாரகன், சுரேசன், சருவன், சேட்டன், பூதபாலன், பெலிப்பிரியன் என்னும் உருத்திரர் வையும் புவனம்பத்து. மேல் வெளியில் கீழ்க்கண்ணதாகிய மாயோன்றிசையின் இடபன், இடபதான், அனந்தன், குரோதன், மாருதாசனன், கிராசனன், உதும்பரேசன், பணீந்திரன், வச்சிரன், தமுட்டிரி என்னும் உருத்திரர் வையும் புவனம்பத்து. மேற்கண்ணதாகிய பிரமன்றிசையிற் சம்பு, விபு, கணத்தியக்கன், திரியக்கன், திரிதசேசன், சம்வாகன், விவாகன், நபன், இலீச்சு, திரிலோசனன் என்னும் உருத்திரர் புவனம்பத்து. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக வீரபத்திரன் பத்திரகாளி என்னும் இவரவையும் புவனம் இரண்டு. ஆகச் சாதாரணப் புடவிதத்துவத்திற் புவனம் நூற்றெட்டுக் கண்டுகொள்க.

இந்த நூற்றெட்டுப் புவனமும் பிருதிவியண்டமாயிரகோடியினும் இவ்வாறே வேறு வேறுள்ளன.

இவ்வண்டம் சுருங்கிய வடிவிற்குரிய அடித்தலத்தில் தாமதமும் மேலே சற்றுவிரிவுடைத்தாகிய முகத்தில் இராசதமும் அவ்விரண்டுகூடும் நடுத்தலத்தில் சாலவும் விரிவுடைமையால் சாத்துவிகமும் என மூவகைத்தாம்.

இத்தன்மைத்தாகிய பார்த்திபமண்டிலம், இவகைவடிவின் நாற்கோண வடிவும், இவகைக்குறியின் வச்சிரக்குறியும், இவகைநிறத்திற் பொன்னிறமும், இருவகைப் பத்துப்பீசத்தின் அகரம் லகரம் என்னும் இரண்டு பீசங்களும், பத்துவகைநாடியின் இடைபிங்கலையென்னும் இரண்டு நாடியும், தசவாயுக்களிற் பிராணன் அபானன் என்னும் இரண்டுவாயுவும், இருவகைப்பத்திர்திரியங்களின் ஆக்கிராணமும் உபத்தமும் என்னும் இரண்டிர்திரியங்களும், இவகை விடயத்திற் கந்தமும் கந்தமுதற் சத்தமிருகிய இந்துகுணமும், இவகையவத்தையிற் சாக்கிரமுமுடைத்தாய், விலங்கு பறவை பசு பாம்பு தாபரம் மானிடம் பைசாசம் இராக்கதம் இயக்கம் காந்தராவம் இர்திரம் செளமியம் பிராசாபத்தியம் பிரமம் என்னும் பதினூல்கையோனிக்கும் இடமாய் நிற்கும். இதற்கு அதிதெய்வம் பிரமன். இதற்கு இலயத்தானம் மூலப்பகுதி. போகத்தானம் புத்தி. ஏனை அத்துவாக்கட்குரிய நிறம், குறி, வடிவு, பீசம், நாடி, வாயு, இர்திரியம், விடயம், குணம், அதிதெய்வம் முதலாயினவும் இம் முறையேபற்றி உணர்ந்துகொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும்.

இனிப் புவனங்களிற் புவனபதிகளினிடமாக நிலைபெறும் அக்கரங்கள் இம்பத்தொன்றின் எகாரத்தினிற்றுதிக்கணின்ற உடலெழுத்தொன்றும், அவ்வக்கரங்களால் இயன்ற பதங்களெல்லாம் அவற்றிற்கு மூலமாகிய எண்பத்தொரு பத்த்தின் இறுதிக்கணின்ற பதமுதல் இருபத்தெட்டுப்பதமும், பதங்களாலியன்ற மந்திரங்களெல்லாம் அவற்றிற்கு மூலமாகிய பதினொருமந்திரத்தின் இருதயம் சத்தியோசாதம் என்னும் இரண்டு மந்திரமும் இதன்கண் அடங்கும்.

இவையெல்லாமுடைத்தாய் ஈண்டுக் கூறிப்போந்த புடவிதத்துவத்தை அடக்கிநிற்பது நிவிர்த்திகலை. இனிச் சாதாரணமான அப்புத்தத்துவவண்டம் பிருதிவியண்டத்தளவிற் பதிற்றுமடங் கேற்றமாகிய ஆயிரகோடியோசனை மானமுடைத்து; அவ்வண்டங்களும் எண்ணிறந்தன. இவ்வாறே சாதாரணத்தேயுத்தவமுதற் சாதாரண மூலப்பகுதிதத்துவங்காறுங் சீழ்க் கீழுண்டத்தை நோக்கி மேன்மேலண்டம் பப்பதிற்று மடங்கள் வேற்றமாக வுடையன வெனக்கொள்க.

அத்தத்துவங்களாவன:— புடவிதத்துவமொழித்தொழிந்த பூதங்கள் நான்குந், தன்மத்திரை இர்தும், ஞானேந்திரியம் இர்தும், கன்மேந்திரியம் இர்தும், மனமாத்ரி அந்தக்கரணங்கள் மூன்றும், அவ்வியத்தமும் என்னும் இருபத்து மூன்றுமாம். சித்தம் மனத்தினுங் குணத்தவம் அவ்வியத்தத்தினும் அடங்குமாகலின் இருபத்து மூன்றென்னுந்தொகைக்கு இழக்கின்மை அறிக.

பொதுவியல்பு. இரண்டாங்குத்திரம். ௩-ம் அதி. ௧௧

அவற்றுள் அப்புவண்டத்தின் அமரேசம், பிரபாசம், நைமிசம், புட்கரம், ஆசாடி, திண்டி, பாரபூதி, லகுளீசமாகிய குய்யாட்டக புவனமெட்டு.

தேயுவண்டத்தின் அரிச்சந்திரம், சீசயிலம், செற்பேசம், ஆமிராதகம், மத்திமேசம், மகாகாளம், கேதாரம், வைரவமாகிய அதிகுய்யாட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

வாயுவண்டத்தின் கயை, குருக்கேத்திரம், நாகலம், நகலம், விடலம், அட்டகாசம், மயேந்திரம், பீமேசமாகிய குய்யதாரட்டகமென்னும் புவனங்க ளெட்டு.

ஆகாயவண்டத்தின் வத்திரபதம், உருத்திரகோடி, அவிமுத்தம், மகாலயம், கோகர்ணம், பத்திகர்ணம், சுவனாக்கம், தாணுவாகிர பவுத்திராட்டக மென்னும் புவனமெட்டு.

தன்மாத்திரை ஐந்தும், இந்திரியம் பத்தும், மனமுமென்னுந் தன்காரியமாகிய பதினாண்டங்கையுந் தன்னுள் அடக்கிற்கும் ஆங்காரவண்டத்திற், சகலண்டம், துவிரண்டம், மாகோட்டம், மண்டலேச்சரம், காளாஞ்சரம், சங்குகன்னம், தூலேச்சரம், தலேச்சரமாகிய தாணுவட்டகமென்னும் புவனமெட்டு.

புத்தியண்டத்திற் பைசாசம், இராக்கதம், இயக்கம், காந்தருவம், மாகேந்திரம், செளமியம், பிராசேசம், பிராமமாகிய குக்குமபுவனாட்டகமெட்டு.

பிரகிருதியண்டத்தின் அகிருதம், கிருதம், வைரவம், பிராமம், வைணவம், கௌமாரம், அஷுமம், சிரைகண்டம் என்னும் யோகாவட்டக புவன மெட்டு.

ஆக அப்புதத்துவமுதல் மூலப்பகுதியீராகிய அண்டங்களைக்காக்கும் உருத்திரர் வைகும் புவனம் ஐம்பத்தாறு. இந்தப்புவனங்களிற் புவனபதிக ளிடமாக நிலைபெறு மக்கரங்கள் சங்காரமுறையின் ளகரமுதல் டகரமீராகிய இருபத்துநான்கு; ளகரத்தை ளகரத்துளடக்கி இருபத்துமூன்றென்றலு மொன்று. ஈண்டடங்கும் பதங்கள் சங்காரமுறையின் இருபத்தெட்டுக்கு மேலுளவாகிய இருபத்தொருபதம்.

மந்திரம் சிரமும் வாமதேவமுமென இரண்டு; இவையெல்லாமுடைய அப்புதத்துவமுதல் மூலப்பகுதியீராகிய இருபத்துமூன்று தத்துவங்களும் பிரதிட்டாகலைபிலடங்கும். இனி மூலப்பகுதிக்குமேற் புருடதத்துவமுதல் மோகினியீராகிய எழுதத்துவங்களும் கீழ்க்கீழ்த்தத்துவங்களை நோக்கி மேன் மேல் நூறு நூறு மடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன.

அவற்றுட் புருடதத்துவத்தின் வாமன், பீமன், உக்கிரன், பவன், ஈசானன், ஏகவீரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஆறு.

அராகதத்துவத்தில் பிரசண்டன், உமாபதி, அசன், அனந்தன், ஏகசீகன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

ரியதியிற் குரோதன், சண்டன், சுழுவத்தன், சோதி, சூரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

வித்தையிற் பஞ்சாந்தகன், ஏகவீரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் இரண்டு.

காலத்தின் வாமதீவன், பவன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் இரண்டு.

மாயையின் உற்பலன் ஏகபிங்கலன், ஏகேக்கணன், ஈசானன், அங்குட் டமாத்நிரன் என்னும் உருத்திரர் புவனம் ஐந்து.

ஆகத் தத்துவமேழினும் அடங்கும் புவனம் இருபத்தேழு. இந்தப்புவனங்களிற் புவனபதிகளிடமாய் நிலைபெறும் அக்கரம் சங்காரமுறையின் ருகாமுதம் சவ்வருக்கத்தின் நான்காமெழுத்தீராக ஏழக்கரம். பதங்கள் சங்காரமுறைமையின் இருபத்தெட்டும் இருபத்தொன்றுமாகிய நாற்பத்தொன்பதிற்குமேலுள்ள இருபதுபதங்கள். மந்திரம் சிகையும், அகோரமுமென இரண்டு. இவையெல்லாமுடைய இவ்வேழுதத்துவமும் வித்தியாக்ஷையிலடங்கும். இனி இவ்வேழுக்குமேலாகிய சுத்தவித்தை, ஈசரம், சாதாக்கியமென்னும் மூன்று தத்துவங்களும் கீழ்க்கீழ்த் தத்துவங்களை நோக்கி மேன்மேல் ஆயிரமடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன.

இவ்வண்டங்களுட் சுத்தவித்தையின் வாமை, சேட்டை, இரொளத்திரி, காளி, கலவிகரணி, பெலவிகாணி, பெலப்பிரதமணி, சர்வபூததமணி, மனோன்மணி என்னும் நவசத்திகள் புவனம் ஒன்பது.

ஈசரத்தத்துவத்தின் அனந்தன், குக்குமன், சிவோத்தமன், ஏகநேத்திரன், ஏகருத்திரன், திரிமூர்த்தி, சிகண்டன், சேகண்டி என்னும் அட்டவித்தியேசார் புவனம் எட்டி.

சதாசிவத்தத்துவத்திற் சதாசிவபுவனம் ஒன்று. ஆகத்தத்துவ மூன்றினுமடங்கும் புவனம் பதினெட்டு. ஈண்டுப் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறும் அக்கரம் கவ்வருக்கத்தின் நான்காவதொழித்தொழிந்த மூன்றுமாம். பதங்கள் சங்காரமுறையின் நாற்பத்தொன்பதிற்குமேல் வியோமவியாபியீராகிய பதினொருபதம். மந்திரம் தம்புருடம் கவசம் இரண்டு. இவையெல்லாமுடைய இம்மூன்று தத்துவமுஞ் சாந்திக்ஷையிலடங்கும்.

இனிச் சத்திதத்துவம் சிவதத்துவமிரண்டும் கீழ்க்கீழ்த் தத்துவப்பிரமாணத்தை நோக்கி நூறுபிரமடங்கு பிரமாணம் ஏற்றமாகவுடையன. அவற்றுட் சத்திதத்துவத்தின் நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, சாந்தியாதீதை என்னும் புவனம் ஐந்து.

சிவதத்துவத்தின் இந்திகை, தீவிகை, ரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகாமினி, வியாபினி, வியோமரூபை, அனந்தை, அனாதை, அனாசிருதை என்னும் புவனம் பத்து. ஆகத் தத்துவமிரண்டினுமடங்கும் புவனம் பதினைந்து. ஈண்டுப் புவனபதிகளிடமாக நிலைபெறும் அக்கரம் அகாமுதவிய உயிர்பதினாறு. பதம் சங்காரமுறையின் இறுதிக்கண்ணதாகிய ஒமென்பதொன்று. மந்

பொதுவியல்பு. இரண்டாங்குத்திரம். ௩-ம் அதி. ௧௩

திரம் ஈசானமும், அத்திரமும், மூலமந்திரமுமென மூன்று. இவையெல்லா முடைய இவ்விண்டு தத்துவமுஞ் சாந்தியாதீதகலையிலடங்கும். இங்ஙனம் நிவிர்த்திமுதலிய பஞ்சகலைகளிலடங்கும் மூவகையான்மாக்களுந் தத்தமக்குரிய காரணரூபமுஞ் சூக்குமதேசரூபமுமாகிய சிறப்புத்தத்துவங்களோடுந் தூலரூபமாகிய பொதுச்சிறப்புத் தத்துவங்களோடுங் கூடிப் போக்குவரவு செய்தற்கும் போகநுகர்ச்சிக்குமிடமாய்ப் புவனமுதலிய அத்துவாக்களைத்தையுந் தம்முளடக்கிநிற்பனவாகிய நிலமுதல் நாதமீரூன சாதாரண ததீதுவங்களுக்களவும் அவற்றினியல்புகளும் ஒருவாற்றாற்றொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

சகலர் போக்குவரவுசெய்து போகநுகர்த்தங்கிடமாகிய அண்டத்தினியல் பே ஈண்டெடுத்துக் கொண்டதாயினும் இனமாதல்பற்றி ஏனையவும் உடன் கூறப்பட்டன வென்றுணர்க.

ஈண்டுப் பதிற்றுமடங்கேறுமெனப்பட்ட எண்களையறியுமாறு:— ஒன்று பதிற்றுமடங்காயது பத்து; தசமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் நூறு; சதமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் ஆயிரம்; சகத்திரமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் பதினாயிரம்; அயுதமென்பதுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் நூறாயிரம்; இலக்கம், நியுதமென்பனவுமிது. அதற்குப் பத்தாந்தானம் பத்திலக்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் கோடி. அதற்குப் பத்தாந்தானம் அற்புதம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பதுமம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் கருவம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் நிகருவம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பிருந்தம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாபதுமம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் சங்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாசங்கம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் சமுத்திரம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மாசமுத்திரம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் மத்தியம். அதற்குப் பத்தாந்தானம் பார்த்தம். இங்ஙனம் ஒன்றுமுதற் பார்த்தமீரூகிய இருபது தானமும் கண்டுகொள்க.

இனிக்குணத்தவங்காறும் பதிற்றுமடங்கேற்றமாம். மூலப்பகுதி குணத்தத்துவத்தனோக்க நூறுமடங்குயோசனை யேற்றமாகவுடைத்தென்றுஞ், சத்தித்தத்துவத்தை நோக்கச் சிவத்தத்துவ மளவிடப்படாத வெல்லையுடைத்தென்றுங், குணத்தத்துவத்திற்குமேல் மூலப்பகுதி முதலியவற்றி னீண்டுக் கூறியனவேயன்றி இன்னுஞ் சிலபுலனங்களுளவென்றும், உளவாகவே அவையுமுள்படப் புலனுத்துவா இருநூற்றுமூப்பத்தாரூமென்றும், மீம்பத்தோரக்கரங்களின் ளகரம் லகரத்துளடங்கு மென்பதுபற்றி வன்னுத்துவா மீம்பதென்றும், பதமெண்பத்தொன்றினும் சிலவற்றைத் தம்முள் வேறுவைத்தெண்ணிப் பதாத்துவாத் தொண்ணூற்றுநான்கென்றும், பீசமொன்றாதல் பற்றி மூலமந்திரத்து ளடங்குவதாகிய நேத்திரத்தை வேறுவைத்தெண்ணி மந்திராத்துவாப் பன்னிரண்டென்றுஞ் சிலவாகமங்களிற் கூறப்படும்.

சிவஞானபோதமாபாடியம்.

மூலப்பகுதி முதலியவற்றின் வேறுஞ் சிலபுனங்களுள்வென்பது மிருகேந்திரத்திற் கூறப்பட்டது; அது ஞானமிர்த்தத்தினும் காண்க.

அற்றேல் நிருவாணதிக்கையின் அத்துவசுத்தி செய்தற்கண் மலைவாம் பிறவெனின் ஆகாது; அவ்வவ்வாகமவழிநின்றோரான் அவ்வாகமத்திற் கூறிய வாறே சுத்திசெய்யப்படு மாகலானென்க.

அற்றாயினும் அண்டங்களுக்கு அளவும் ஆண்டுள்ள பொருள்களும் ஆண்டாண்டைக்குரிய புனங்களுக்கு சிறுபான்மை தம்முள் வேறுபடக் கூறும் ஆகமங்கள் ஒன்றனோடொன்று முரணுமாலோவெனின், முரணாது; என்னை? கற்பந்தோறும் படைப்புவேறுபாடுடைமையின் அவ்வேறுபாடு பற்றி அவை அங்ஙனம் வேறுபடக்கூறுதல் பொருந்து மாகலானென்பது.

எண்டு அத்துவாக்களாறனுட் கலாத்துவா நிவிர்த்திமுதற் சாந்தியா திதையீராகவும், தத்துவாத்துவா நிலமுதற் சிவமீராகவும், புவனாத்துவா காலாக் கினியுருத்திரபுவனமுதல் அனாசிருதபுவனமீராகவும், வன்னாத்துவா ளகா சத்தின் அயனின்ற வெழுத்துமுதல் அகரமீராகவும், பதாத்துவா ஓம் நமலோ வென்பதுமுதல் விஜயாமவியாபி ஓம் என்னும் பதமீராகவும், மந்திராத்துவா லிற் பஞ்சப்பிரமங்கள் சத்தியோசாதமுதல் ஈசானமீராகவும் அங்கங்களின் இதயமுதல் அத்திரமீராகவும்வைத்துக்கூறியது ஒங்கு முறைபற்றியென வும், இனித் தோன்று முறைப்பற்றிக் கலாத்துவாச் சாந்தியாதிதையீராகவும், நிவிர்த்தியீராகவும், தத்துவங்கள் சிவமுதல் நிலமீராகவும், புவனங்கள் அனா சிருதபுவனமுதற் காலாக்கினியுருத்திரபுவனமீராகவும், வன்னங்கள் அகா முதல் ளகாத்தினயனின்ற வெழுத்தீராகவும், பதங்கள் ஓம் விஜயாம வியாபி யென்னும் பதமுதல் நமோநம ஓம் என்பதீராகவும், மந்திரங்களிற் பிரமம் ஈசான மூர்த்திமுதற் சத்தியோசாதமீராகவும் அங்கம் அத்திரமுதலிதயமீராக வுங் கூறப்படுமெனவுந் தெரிந்துகொள்க. அத்துவாவெனினும் வழியெனினும் மொக்கும்.

இவையொரோவொன்றாகக் கழித்துக்கொண்டு சிவபதத்திற் சேற்றற்கு வழிபோறலின் அத்துவாவெனப்பட்டன. தத்துவ முதலைந்திணையுந் தம்மு ளடக்கிநிற்கும் பஞ்சகலைகள் திரோதாயிருபமாய்நின்ற சிவசத்தியிலடங் கும்; சிவசத்தி சிவன்கண்டங்கும் என்றுணர்க.

பிரமாண வோத்தினிரண்டாம் பாதமாகிய இரண்டாஞ் சூத்திரத்தில் மூன்றாமதிகரணம் முடிந்தது.

